

การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีในเรื่อง The Color Purple
และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2547

ISBN 974-04-4657-4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีในเรื่อง The Color Purple
และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย

[Signature]

นางสาวรวงคณา แซ่เจ็ง

ผู้วิจัย

[Signature]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญจิรา ถึงสุข M.A.

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

[Signature]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุขุมาวดี จำหิรัญ M.A.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

[Signature]

อาจารย์กฤตยา อกนิษฐ์ M.A.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

[Signature]

รองศาสตราจารย์สุจริตลักษณ์ ตีผดุง Ph.D.

กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

[Signature]

รองศาสตราจารย์รัศมีดารา หุ่นสวัสดิ์ Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

[Signature]

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยงยุทธ บุราสิทธิ์ ศศ.ม.

ประธานคณะกรรมการหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ

วัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีในเรื่อง The Color Purple
และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

วันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

.....

นางสาวรวงคณา แซ่เจ็ง

ผู้วิจัย

.....

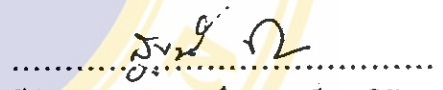
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญจิวา ถึงสุข M.A.

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

รองศาสตราจารย์สุจริตลักษณ์ ดีผดุง Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกุมาวดี จำหิรัญ M.A.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวดี ศรีลัมพ์ Ph.D.

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

อาจารย์กฤตยา ออกนิษฐ์ M.A.

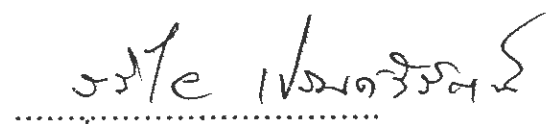
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....

รองศาสตราจารย์รัศมีคารา หุ่นสวัสดิ์ Ph.D.

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....

รองศาสตราจารย์สุวิไล เปรมศรีรัตน์ Ph.D.

ผู้อำนวยการ

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้นับเป็นเครื่องทดสอบความอดทนและความรับผิดชอบได้ดียิ่ง โดยความสำเร็จที่ผู้วิจัยได้รับไม่ได้มีเพียงแค่ใบปริญญา แต่เป็นการฝึกฝนตัวเองให้มีวินัยและสามารถแก้ไขอุปสรรคได้ในวันข้างหน้า

ความสำเร็จครั้งนี้ไม่อาจเกิดขึ้นได้หากปราศจากความช่วยเหลือจากบุคคลต่างๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือที่ให้ทุนโครงการส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญจิรา ถึงสุข ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์สำหรับความเอาใจใส่ คำแนะนำที่มีประโยชน์และทุกความช่วยเหลือของอาจารย์ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชมาวดี ขำหิรัญ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ สำหรับแนวคิดและแนวทางในการแก้ไขและทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จเป็นรูปร่างขึ้นมา ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.สุจิตต์ลักษณ์ ดีผดุง กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ที่ได้ชี้ให้ผู้วิจัยได้เห็นข้อบกพร่องและแนวทางแก้ไข อาจารย์กฤตยา อกนิษฐ์สำหรับคำแนะนำและกำลังใจที่มีความหมาย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัชวดี ศรีลัมภ์ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และได้ให้คำแนะนำในการวิจัยที่มีคุณค่าอย่างยิ่งและส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ สำหรับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการแปลและคณาจารย์สถาบันวิจัยภาษาฯ ที่ช่วยขัดเกลาทักษะและให้ความรู้เรื่องการแปลที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยภาษาฯ และเจ้าหน้าที่จากบัณฑิตวิทยาลัยทุกท่านที่อำนวยความสะดวกให้กับผู้วิจัยในทุกเรื่องตลอดเวลาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาอยู่ที่นี้และคุณอัครมุณี วรรณประไพสำหรับคำให้สัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเป็นกันเองและข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสมาชิกทุกคนในครอบครัวของผู้วิจัยสำหรับความรักอย่างไม่มีเงื่อนไขและกำลังใจสม่ำเสมอที่มีต่อผู้วิจัยตลอดมาผู้วิจัยคงไม่สามารถมาถึงวันนี้ได้ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และขอขอบพระคุณคุณย่ามียิว แซ่ตั้ง บุคคลที่สำคัญที่สุดในชีวิตของผู้วิจัย ถึงแม้วันนี้คุณย่าจะอยู่ไกล แต่ผู้วิจัยเชื่อเสมอว่าคุณย่ายังคงเฝ้าดูอยู่ตลอดเวลา ขอขอบคุณเพื่อนๆ ทุกคนในชีวิตของผู้วิจัยสำหรับมิตรภาพและกำลังใจที่ไม่เคยเหือดหาย ขอขอบคุณคุณฟิลิป เจมส์ และคุณฟิลิป ลอร์ดสำหรับความช่วยเหลือเรื่องภาษาอังกฤษ กำลังใจและคำแนะนำดีๆ ที่มีให้เสมอ ท้ายสุดขอขอบคุณทุกคนที่คอยหยิบยื่น โอกาสให้กับผู้วิจัยจนทำให้ผู้วิจัยมีวันนี้

วางคณา แซ่เจ็ง

ผู้วิจัย

การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีในเรื่อง The Color Purple และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย (A STUDY OF BLACK ENGLISH IN “THE COLOR PURPLE” AND TRANSLATION STRATEGIES IN ITS TRANSLATED VERSION)

วารางคณา แซ่เจ็ง 4236286 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: บุญจิรา ถึงสุข, M.A., สุจริตลักษณ์ ดีผดุง, Ph.D.,
สุพุมาวดี ขำหิรัญ, M.A., กฤตยา อภินิษฐ์, M.A.

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงวิเคราะห์ลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง The Color Purple และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและจำแนกลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี ตลอดจนศึกษาวิธีการแปลลักษณะที่ไม่มาตรฐานทางภาษาและถ่ายทอดเป็นภาษาไทย โดยการศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากนวนิยายต้นฉบับ และกลวิธีการแปลจากนวนิยายฉบับแปล

ผลการวิจัยพบว่าลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่พบได้แก่ 1) ลักษณะทางไวยากรณ์ คือ 1.1) การผันของคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน 1.2) การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค 1.3) การแสดงกาล 1.4) การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมทำหน้าที่ประธานในประโยค 1.5) การละ Verb be และการใช้ be ในประโยค 1.6) ลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆ คือ ประโยคที่ขาดเครื่องหมายแสดงความเป็นเจ้าของ ประโยคที่ขาดคำบุพบท และประโยคที่ใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของผิดประเภท อีกลักษณะหนึ่งที่พบจากการวิเคราะห์ภาษาอังกฤษของคนผิวสีคือ 2) ลักษณะระบบเสียง คือ 2.1) การสูญของเสียง /-d/ 2.2) การออกเสียง /-th/ 2.3) การถ่ายเสียง และ 2.4) การสูญของเสียงพยางค์ต้น

ในการศึกษากลวิธีการแปลพบว่า ผู้แปลเลือกแปลโดยรักษาเพียงความถูกต้องของเนื้อหา แต่ไม่ได้ถ่ายทอดลักษณะภาษาไม่มาตรฐานให้ปรากฏในนวนิยายฉบับแปล เพราะในภาษาไทยไม่มีลักษณะทางภาษาเช่นไวยากรณ์ที่เทียบเท่ากับภาษาอังกฤษของคนผิวสี แต่ผู้วิจัยได้เสนอวิธีการปรับบทแปลที่ได้จากแนวคิดของนักภาษาศาสตร์ด้วยวิธีการใช้คำควบกล้ำผิดตำแหน่ง หรือการออกเสียงรวบพยางค์ หรือละการออกเสียงบางพยางค์เพื่อให้ภาษาไทยที่ใช้ในนวนิยายแปลมีลักษณะของภาษาไม่มาตรฐานที่เทียบเคียงได้กับภาษาอังกฤษของคนผิวสีในนวนิยายต้นฉบับ

คำสำคัญ : เลือดสีม่วง / ภาษาอังกฤษของคนผิวสี / ภาษาไม่มาตรฐาน/ การแปล

138 หน้า ISBN 947-04-4657-4

A STUDY OF BLACK ENGLISH IN “THE COLOR PURPLE” AND TRANSLATION STRATEGIES IN ITS TRANSLATED VERSION

WARANGKANA SAE-JENG 4236286 LCCD/M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORS: BOONJIRA THUNGSUK, M.A., SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D., SUKHUMA-VADEE KHAMHIRAN, M.A., KRITTAYA AKANISDHA, M.A.,

ABSTRACT

This context analysis research studied and categorized the nonstandard characteristics of Black English (Early 20th Century Afro-American English), including the translation techniques used in translating nonstandard language into Thai. The data for the study has been obtained from Alice Walker’s novel, “The Color Purple” and from the film adaptation by Steven Spielberg.

The characteristics of Black English compared with modern Standard English were categorized into two groups. For the first group, grammatical characteristics contained the uncommon use of 1.1) Subject and predicate. 1.2) Negative expression in sentences 1.3) Tense of verb 1.4) Objective pronoun. 1.5) “Be” and the omission of the verb “be” and 1.6) Other nonstandard grammatical features, such as missing apostrophe, missing of preposition and wrong use of personal pronouns. The other Black English characteristics found were the phonetics system, which consisted of 2.1) The loss of phoneme /-d/. 2.2) The phoneme /-th/. 2.3) Transliteration 2.4) The loss of the syllable pronunciation.

Translation techniques were highly framed because of the nonequivalent linguistics between Black English and Thai. Therefore, the translator only kept the meaning, but was not concerned about the nonstandard characteristics in the translated version. In order to produce a better translation, some techniques are proposed, including deliberate mispronunciation of some letters under certain circumstances, other suggestions are the concise pronunciation of written words and the omission of syllable pronunciation.

KEY WORDS : THE COLOR PURPLE/ BLACK ENGLISH/ NONSTANDARD LANGUAGE/
TRANSLATION

138 pp. ISBN 974-04-4657-4

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ประโยชน์ของการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	4
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลทั่วไป	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการแปลวรรณกรรม	10
2.3 การศึกษาลักษณะภาษาแบบมาตรฐานและไม่มาตรฐาน	11
2.4 การศึกษาภาษาอังกฤษของคนผิวสี	15
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 รูปแบบการวิจัย	20
3.2 แหล่งข้อมูล	20

สารบัญ (ต่อ)

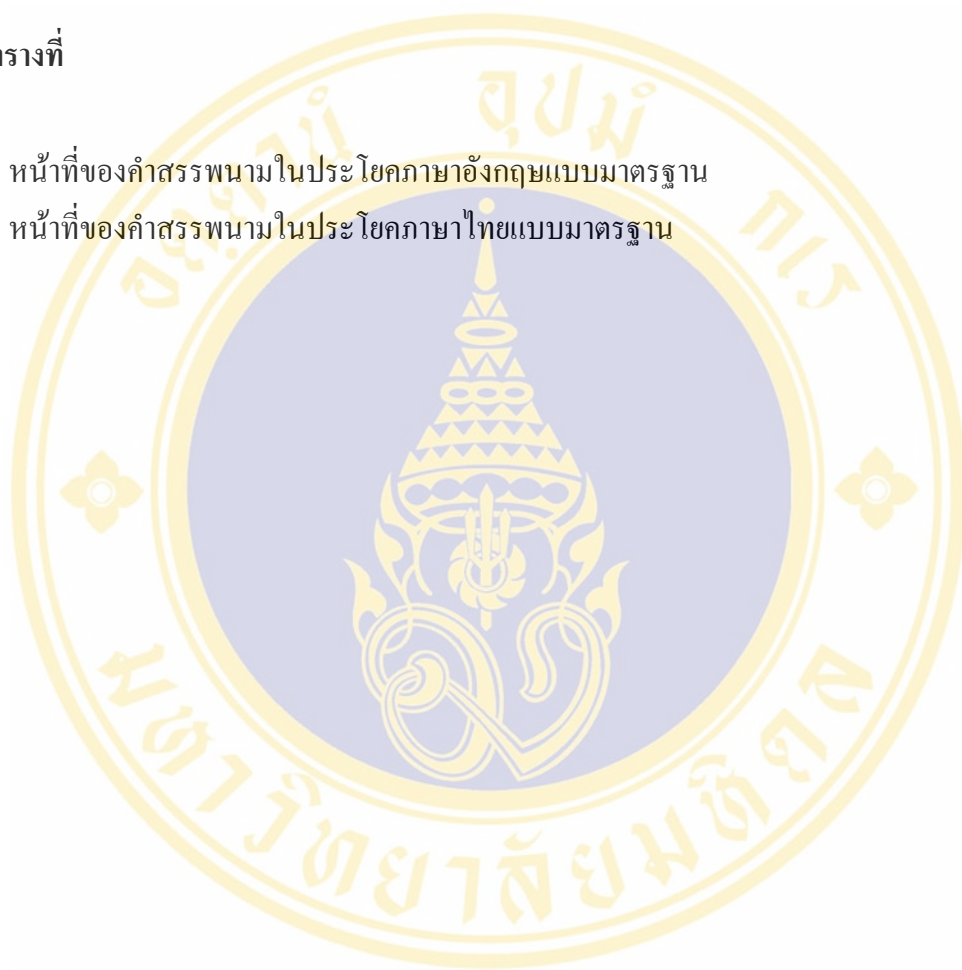
	หน้า
3.2.1 แหล่งข้อมูลนวนิยายต้นฉบับ	20
3.2.2 แหล่งข้อมูลนวนิยายฉบับแปล	21
3.2.3 แหล่งข้อมูลบุคคล	21
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	21
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	22
3.5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	22
บทที่ 4 ลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี	
4.1 ลักษณะทางไวยากรณ์	26
4.1.1 การผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน	26
4.1.2 การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค	31
4.1.3 การแสดงกาล	36
4.1.4 การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมทำหน้าที่ประธานในประโยค	39
4.1.5 การละ verb be และการใช้ be ในประโยค	43
4.1.6 ลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆ	49
4.2 ลักษณะระบบเสียง	51
4.2.1 การสูญของเสียง /-d/	51
4.2.2 การออกเสียง /-th/	52
4.2.3 การถ่ายเสียง	53
4.2.4 การสูญของเสียงพยางค์ต้น	54
บทที่ 5 กลวิธีการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสี ปัญหาและวิธีแก้ไข	
5.1 กลวิธีการแปลและปัญหาที่เกิดขึ้นในการแปล	59
5.2 การถ่ายทอดลักษณะทางไวยากรณ์	61
5.2.1 การผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน	61
5.2.2 การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค	64
5.2.3 การแสดงกาล	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.2.4 การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมทำหน้าที่ประธานในประโยค	70
5.2.5 การละ verb be และการใช้ be ในประโยค	73
5.2.6 ลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆ	79
5.3 การถ่ายทอกระบบเสียง	82
5.3.1 การสูญของเสียง /-d/	82
5.3.2 การออกเสียง /-th/	83
5.3.3 การถ่ายเสียง	84
5.3.4 การสูญของเสียงพยางค์ต้น	85
5.4 ข้อเสนอแนะในการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสี	90
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
6.1 สรุปผลการวิจัย	94
6.2 อภิปรายผลการวิจัย	98
6.3 ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม	101
ภาคผนวก	104
ประวัติผู้วิจัย	125
Executive Summary	126

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
1	หน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน	70
2	หน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคภาษาไทยแบบมาตรฐาน	71

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของหัวข้อ

ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ไม่ว่าจะในยุคสมัยใดนั้น จำเป็นที่จะต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐาน ทั้งสี่ ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรคเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ชีวิตของมนุษย์นั้นดำเนินต่อไปได้จนถึงวาระสิ้นสุดอายุขัย แต่นอกเหนือจากปัจจัยทั้งสี่ที่ได้กล่าวมานั้น มนุษย์ยังต้องการสังคม และได้เป็นส่วนหนึ่งในสังคมเพื่อความมั่นคงปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และความต้องการที่จะอยู่ร่วมกันเป็นสังคมนี้อย่างแท้จริง ทำให้มนุษย์เริ่มที่จะแสวงหากลุ่มสังคมให้แก่ตนเอง

ในอดีตมนุษย์ได้แบ่งกลุ่มสังคมของตนเองโดยอาศัยลักษณะทางภูมิศาสตร์เป็นเกณฑ์หลัก โดยได้แบ่งตามลักษณะเขตที่อยู่อาศัย เช่นกลุ่มที่อาศัยอยู่แถบที่ราบลุ่มแม่น้ำ หรือตามที่ราบเชิงเขา สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากความล่าช้าในเรื่องเทคโนโลยีทำให้มนุษย์ไม่รู้ว่าในโลกนี้ยังมีดินแดนอื่น ๆ นอกเหนือจากที่พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ นอกจากนี้แล้วมนุษย์ยังมีความเชื่อว่า โลกที่ตนอาศัยอยู่นั้นมีเพียงกลุ่มของตนเท่านั้นและไม่มีสถานที่อื่นใดอีกแล้ว แต่เมื่อกาลเวลาผ่านไป วิวัฒนาการด้านต่างๆเริ่มมีการพัฒนาขึ้น มนุษย์จึงได้ตระหนักว่ายังมีกลุ่มคนอีกหลายจำพวกที่อาศัยอยู่บนพื้นที่ที่มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันไป ขณะเดียวกันมนุษย์ก็ได้เรียนรู้ที่จะติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นเพื่อพึ่งพาอาศัยกันและกันในการดำรงชีพ ด้วยปัจจัยเหล่านี้เองที่ทำให้มนุษย์ต้องคิดค้นเครื่องมือเพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร เครื่องมือนั้นก็คือ “ภาษา” จึงอาจกล่าวได้ว่าภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้การสื่อสารนั้นสัมฤทธิ์ผลทั้งในกลุ่มสังคมของตนเองและการสื่อสารระหว่างกลุ่มสังคมด้วย แต่ภาษาที่เป็นสื่อกลางนี้อาจมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละกลุ่มสังคม นอกจากนี้ในกลุ่มสังคมเดียวกันก็อาจปรากฏการใช้ภาษาประจำกลุ่มหลากหลายภาษาก็ได้ ดังนั้นการแปลภาษาเพื่อเป็นการถ่ายทอดเนื้อความและสร้างความเข้าใจตรงกันให้เกิดขึ้นกับคู่สื่อสารนั้นจึงได้เกิดขึ้น

การแปลที่ทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จได้นั้นต้องเป็นการแปลที่ถ่ายทอดได้ครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งรูปแบบและเนื้อหา โดยเฉพาะการแปลจากภาษาของกลุ่มคนที่มีวัฒนธรรมอย่างหนึ่งไปสู่กลุ่มคนที่ใช้อีกภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไปจึงมิใช่เรื่องง่าย ที่จะสร้างความเข้าใจที่ละเอียดลึกซึ้งให้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม นักแปลที่ดีจะต้องสามารถแก้ไขปัญหาลำเนาไ้ โดยอาจจะต้องค้นคว้าศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

งานแปลในลักษณะดังกล่าวนี้ อาจพบได้ในงานเขียนทั้งประเภทวรรณกรรม เช่น การแปลงานเขียนเชิงวิชาการเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของชนชาติต่างๆ และงานประเภทวรรณกรรม นวนิยายแปลเชิงประวัติศาสตร์ หรือ การแปลวรรณกรรมเยาวชนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนในวัฒนธรรมที่ต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานที่มีรูปแบบเป็นนวนิยาย เพราะนวนิยายไม่ใช่เป็นเรื่องของจินตนาการบริสุทธิ์เพียงประเด็นเดียว การเขียนนวนิยายนั้นต้องอาศัยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับฉาก สถานที่ ลักษณะการแต่งกาย หรือแม้กระทั่งลักษณะทางสรีระของตัวละครด้วย ซึ่งองค์ประกอบย่อยในนวนิยายเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นการสะท้อนให้เห็นลักษณะทางวัฒนธรรมของกลุ่มตัวละครในนวนิยายเรื่องนั้นๆ และเมื่อผู้แปลตัดสินใจที่จะถ่ายทอดนวนิยายเรื่องนั้นไปเป็นอีกภาษาหนึ่งให้กลุ่มนักอ่านที่อาศัยอยู่ในวัฒนธรรมที่ต่างกันได้รับรู้ ผู้แปลก็จำเป็นต้องถ่ายทอดทั้งภาษาและวัฒนธรรมให้นักอ่านต่างวัฒนธรรมเข้าใจได้อย่างถ่องแท้ด้วย ทั้งนี้เพื่อการรักษาความเท่าเทียมกับต้นฉบับให้เกิดขึ้นในฉบับแปลทั้งความหมายและอรรถรส

สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากนวนิยายแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ของ “อัครมณี วรรณประไพ” ที่แปลมาจากผลงานของนักเขียนสตรีที่มีชื่อเสียงเชื้อสายแอฟริกันอเมริกัน อลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) เรื่อง “*The Color Purple*” ที่ปรากฏในต้นฉบับทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีขณะเดียวกันผู้วิจัยได้ค้นคว้าเกี่ยวกับที่มาของภาษาอังกฤษของคนผิวสีจึงได้พบว่า ในยุคสมัยหนึ่งชาวแอฟริกันได้อพยพมาอาศัยอยู่ในประเทศอเมริกาในฐานะของทาสที่ถูกซื้อขายโดยคนผิวขาวทำให้ชาวแอฟริกันในสมัยนั้นมีสถานะทางสังคมต่ำกว่าคนผิวขาว เนื่องจากมีการแบ่งแยกและเหยียดสีผิว เป็นพวกคนผิวขาวและคนผิวสี และชาวแอฟริกันเหล่านั้นก็ถูกจัดเป็นคนผิวสี

วิลเลียม เอ. สจวร์ต (William A. Stewart, 1970: 131-134) กล่าวว่าก่อนการอพยพของชาวแอฟริกันนั้น ไม่มีชาวแอฟริกันคนใดที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ยกเว้นชาวแอฟริกันที่อาศัยอยู่ชายฝั่งตะวันตกที่พูดภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์และจุดประสงค์ในการค้าขาย ซึ่งโดยปกติแล้ว

ในหมู่ชาวแอฟริกันด้วยกันนั้นก็จะมีการใช้ภาษาแอฟริกันที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ซึ่งภาษาแอฟริกันเหล่านี้ก็จะแบ่งแยกออกไปตามถิ่นกำเนิดหรือเชื้อสายที่แตกต่างกันภาษาแอฟริกันก็มีอยู่หลากหลาย เช่น ภาษาฟูลานี(Fulani)ภาษาโยรูบา(Yoruba) หรือภาษาฮาอุซา(Hausa) เป็นต้น

การอพยพถิ่นฐานมาสู่โลกใหม่ (The New World) ทำให้พวกเขาจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งหมายถึงการสื่อสารในหมู่ของพวกตนเองและการสื่อสารระหว่างคนผิวสีกับคนขาว ซึ่งภาษาอังกฤษของคนผิวสีใช้นั้นก็ยังปรากฏอิทธิพลของภาษาแอฟริกันอยู่ ทั้งสำเนียง ตัวอย่างเช่น ชาวแอฟริกันที่พูดภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงภาษาโยรูบา หรือไวยากรณ์ เช่น การใช้คำสรรพนามโดยมิได้คำนึงถึงประเภทของคำสรรพนามเหล่านั้น เช่น การใช้สรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยค มาวางในตำแหน่งประธานของประโยค เช่น **Me hungry** แทน **I hungry** เป็นต้น

ถึงแม้ว่าภาษาอังกฤษแบบคนผิวสีจะสามารถใช้ในการติดต่อกันได้ก็ตาม หากภาษาอังกฤษแบบคนผิวสีก็ไม่ถือว่าเป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน เนื่องจากภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้นเป็นภาษาที่ถูกคิดค้นขึ้นมาเพื่อใช้แก้ปัญหาในการสื่อสารข้ามเผ่าพันธุ์ของผู้ที่พูดภาษาแม่ต่างกัน ส่งผลให้ลักษณะของภาษาอังกฤษของคนผิวสีปรากฏข้อแตกต่างจากภาษาอังกฤษที่ใช้กันอยู่เดิมในหมู่คนผิวขาวและถือว่าเป็นภาษามาตรฐาน ทำให้ภาษาอังกฤษของคนผิวสีกลายเป็นภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานไปโดยปริยาย เนื่องจากโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ที่แตกต่างไปจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน อีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ภาษาอังกฤษของคนผิวสีถือเป็นภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานก็คือเป็นภาษาที่พูดกันในหมู่ชนที่มีสถานะภาพทางสังคมไม่สูงนัก และบางครั้งก็ใช้พูดกันในกลุ่มคนที่ด้อยการศึกษาอีกด้วย

ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาวิถีในการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากงานแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ที่แปลมาจากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” ซึ่งเป็นนวนิยายคุณภาพได้รับรางวัล The Pulitzer Prize และ The American Book Award ในปี ค.ศ.1983 โดยผู้วิจัยเชื่อว่าการศึกษาในการแปลภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจที่ต้องการจะแปลงานที่ปรากฏลักษณะของการใช้ภาษาแบบไม่มาตรฐานได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 ศึกษาและจำแนกลักษณะของภาษาอังกฤษแบบของคนผิวสี (Black English)

1.2.2 ศึกษาวิธีการแปลและวิธีแก้ไขปัญหาของผู้แปลในการถ่ายถอดภาษาอังกฤษของคนผิวสี (Black English) เป็นภาษาไทย

1.3 ประโยชน์ของการวิจัย

1.3.1 เรียนรู้และสามารถจำแนกลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี (Black English) ได้

1.3.2 เรียนรู้กลวิธีการแปลและการแก้ไขปัญหาในงานแปลที่ปรากฏการใช้ภาษาอังกฤษของคนผิวสี (Black English) ได้

1.3.3 เพื่อผู้อ่านและผู้สนใจการแปลงานเขียนที่มีการใช้ภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานสามารถนำกลวิธีที่ผู้วิจัยได้รับจากการศึกษาไปประยุกต์ใช้ได้

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน (Nonstandard English) ที่ปรากฏในลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี (Black English) จากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง *“The Color Purple”* ของ Alice Walker และศึกษากลวิธีการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากนวนิยายฉบับแปลเรื่อง *“เลือดสีม่วง”* โดย อัครมณี วรรณประไพ ฉบับพิมพ์เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2529 ลักษณะของนวนิยายเรื่องนี้เป็นการดำเนินเรื่องด้วยลักษณะของการเขียนจดหมายเล่าเรื่อง ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกศึกษากลวิธีการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสี โดยศึกษาจากภาษาที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลทั้งหมด ไม่แบ่งประเภทเป็นบทสนทนาหรือคำบรรยาย ผู้วิจัยต้องการทราบว่าผู้แปลสามารถรักษาลักษณะที่ไม่มาตรฐานของภาษาให้ปรากฏในฉบับแปลได้เพียงใด

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง *“การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีในเรื่อง “The Color Purple” และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย”* ผู้วิจัยกำหนดตัวอักษรย่อเพื่อใช้แทนคำหรือ ข้อความที่มีความหมายตามที่ได้ระบุไว้ดังนี้

น. แทน หน้า ในฉบับแปล เช่น น. 15 หมายถึง หน้า 15

P. แทน หน้า ในฉบับแปล เช่น P. 23 หมายถึง หน้า 23

SE แทน ภาษาอังกฤษมาตรฐาน (Standard English)

NSE แทน ภาษาอังกฤษไม่มาตรฐาน (Nonstandard English)

ST แทน ภาษาไทยมาตรฐาน (Standard Thai)
NST แทน ภาษาไทยไม่มาตรฐาน (Nonstandard Thai)
SL แทน ภาษามาตรฐาน (Standard Language)
NSL แทน ภาษาไม่มาตรฐาน (Nonstandard Language)
BrE แทน ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (British English)
AmE แทน ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (American English)

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ภาษาอังกฤษของคนผิวสี (Black English) หมายถึง ภาษาอังกฤษที่ใช้กันในหมู่ชาวอเมริกันที่มีเชื้อสายแอฟริกัน ซึ่งจัดว่าเป็นภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน (Nonstandard English) เนื่องจากมีโครงสร้างที่แตกต่างไปจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (Standard English) ทางไวยากรณ์ และระบบเสียง เป็นต้น

1.6.2 ชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน (Afro-American) หมายถึง ชาวอเมริกันผู้ถือสัญชาติอเมริกันแต่สืบเชื้อสายมาจากชาวแอฟริกันและมีผิวสีดำ

1.6.3 ภาษาไทยมาตรฐาน (Standard Thai) หมายถึง ภาษาถิ่นภาษาหนึ่งที่ได้รับการยอมรับ และนำมาใช้เป็นภาษากลางสำหรับทุกคนในประเทศ และเป็นภาษาที่ใช้เป็นแบบแผนในการพูดและการเขียน และใช้เป็นภาษาทางราชการ

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

สำหรับการค้นคว้าและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เนื่องด้วยผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เพื่อศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์จากต้นฉบับ และศึกษากลวิธีการแปลจากฉบับแปล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จำแนกการทบทวนวรรณกรรมออกเป็น 5 หัวข้อ ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลทั่วไปและความหมายเทียบเคียงในการแปล แนวคิดเกี่ยวกับการแปลนวนิยาย การศึกษาลักษณะภาษาแบบมาตรฐานและไม่มาตรฐานทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การศึกษาภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์ และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยจะกล่าวถึง รายละเอียดของแต่ละหัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้

2.1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลทั่วไปและความหมายเทียบเคียงในการแปล

เนื่องจากการแปลจัดเป็นการถ่ายทอดและสื่อสารภาษา วัฒนธรรม และความคิดจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง นักแปลจึงต้องมีความรู้ทั้งสองภาษา คือทั้งภาษาต้นฉบับ และภาษาฉบับแปลเป็นอย่างดี นอกจากนี้แล้วนักแปลยังต้องสามารถสื่อความคิด อารมณ์ และจินตนาการของนักเขียนออกมาได้อย่างสมบูรณ์ และเพื่อให้การแปลเป็นไปอย่างมีหลักเกณฑ์ นักภาษาศาสตร์และนักวิชาการจำนวนมากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจึงได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการแปลไว้ดังต่อไปนี้

เอ เอฟ ไทเลอร์ (A. F. Tyler, อ้างถึงในปริยา อุรรัตน์ 2533: 1) ได้กล่าวว่า การแปลที่ดีคือการถ่ายทอดคุณค่าของงานในภาษาต้นฉบับออกเป็นอีกภาษาหนึ่งอย่างสมบูรณ์ โดยเป็นที่เข้าใจ ได้อย่างแจ่มแจ้งและถ่ายทอดความรู้สึกได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้อ่านงานแปลนั้นมีความเข้าใจและความรู้สึกทัดเทียมกับเจ้าของภาษาที่ได้อ่านข้อความเดียวกันนั้นในภาษาต้นฉบับ

วิทช์ คิวะศรียานนท์ อ้างถึงในบุญยงค์ เกศเทศ, 2534: 201-202) ได้กล่าวถึง ความหมายของการแปลไว้ว่า การแปลเป็นศิลปะอย่างหนึ่งในการถ่ายทอดหรือตีความความคิดเห็นของผู้อื่นออกมาเป็นถ้อยคำสำนวนที่สละสลวย รัดกุม และมีเนื้อความตรงกับฉบับที่แปลมา การแปลจึงเป็นวิธีที่ดีอย่างหนึ่งในการฝึกฝนท่วงทำนอง (Style) ของผู้แปลและทำให้ผู้แปลมีความชำนาญในการใช้ภาษาของตนดีขึ้น เพราะผู้แปลจะต้องหาวิธีในการถ่ายทอดเนื้อหาให้ตรงกับความคิดในต้นฉบับ ผู้แปลจะต้องมีความแตกฉานในด้านภาษาโดยได้เสนอหลักในการแปลไว้ดังนี้คือ

- 1) ผู้แปลจะต้องมีพื้นความรู้หรือหลักภาษาในภาษาทั้งสองที่จะถ่ายทอดกันนั้นเป็นอย่างดี
- 2) เป็นการแปลความที่มีใช่แปลเป็นคำๆ
- 3) ต้องให้ได้รสและเก็บความได้เหมือนกับต้นฉบับ
- 4) การแปล มิใช่การถอดคำประพันธ์ อธิบายหรือย่อความ กล่าวคือผู้แปลต้องแปลให้ตรงตามต้นฉบับเดิม ทั้งด้านทำนองแต่ง (Style) ตลอดจนการใช้ถ้อยคำของผู้แต่ง มิใช่แปลโดยดัดแปลง ต่อเติมหรือเรียบเรียงขึ้นใหม่ ซึ่งถือว่าไม่เคารพผู้แต่งและอาจทำให้เกิดความเสียหายได้ ถ้าเป็นเรื่องที่ต้องการความถูกต้องของเนื้อความเป็นสำคัญ แต่ถ้าจะแปลโดยดัดแปลงหรือเรียบเรียงจริงๆ ก็ต้องแจ้งให้ผู้อ่านทราบก่อน เพื่อป้องกันความเข้าใจผิด
- 5) ต้องคำนึงถึงจิตวิทยา ผู้แปลต้องเข้าใจจิตใจ ตลอดจนขนบธรรมเนียมของชนชาติที่ปรากฏอยู่ในหนังสือต้นฉบับอีกด้วย
- 6) ต้องคำนึงถึงข้อความแวดล้อม (Context)
- 7) ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของภาษา
- 8) เมื่อแปลให้ตรงความไม่ได้ จะต้องหาสำนวนเทียบเคียง
- 9) คำทุกคำย่อมมีนัยประวัติ (Association)
- 10) คำแปลจะต้องให้สละสลวยเหมือนความเรียง

สัจฉวิ สายบัว (2540: 21-78) ได้กล่าวถึงกระบวนการแปลซึ่งผู้แปลควรเรียนรู้และนำไปใช้ปฏิบัติเพื่อให้เกิดงานแปลที่มีคุณภาพ งานแปลที่มีคุณภาพในที่นี้คือ การคงอรรถรสเดิมของต้นฉบับไว้ในฉบับแปล เมื่อมีผู้ใดอ่านฉบับแปลก็จะเกิดผลสนองตอบเช่นเดียวกับผู้อ่านต้นฉบับกระบวนการแปลดังกล่าวนี้ได้แก่

1. การศึกษาด้านฉบับ จุดมุ่งหมายของการศึกษาด้านฉบับคือ เพื่อจับสารทั้งหมดที่ผู้เขียนแสดงไว้ในต้นฉบับ “สาร” ในที่นี้หมายถึงเนื้อหา ความคิด ความหมายแฝงอื่นๆ จุดมุ่งหมายของผู้เขียน บรรยากาศของตัวบท และรสชาติ (อรรถรส) ผู้แปลต้องนำสารเหล่านี้มาวิเคราะห์เพื่อจับความหมาย ซึ่งการวิเคราะห์นั้นมี 2 ระดับคือ การวิเคราะห์ความหมายทางไวยากรณ์ และการวิเคราะห์ความหมายของคำและความหมายของสำนวน

2. การรับทอดความหมายจากต้นฉบับ หลังจากศึกษาด้านฉบับแล้ว ผู้แปลต้องถ่ายทอดสารหรือความหมายที่ได้รับจากต้นฉบับ ไปสู่บุคคลที่3 อันได้แก่ผู้อ่านงานแปลโดยให้ความหมายของภาษาฉบับแปลมีความคลาดเคลื่อนไปจากความหมายเดิมน้อยที่สุด

3. การถ่ายทอดเป็นภาษาฉบับแปล มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ผู้แปลต้องเลือกรูปแบบการแปลว่าจะแปลแบบใด คือ

- การแปลแบบตรงตัว (Literal Translation) คือการแปลที่ผู้แปลพยายามที่จะรักษารูปแบบของการนำเสนอความคิด(Form)ของต้นฉบับไว้ในฉบับแปลให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

- การแปลแบบเอาความ (Free Translation) คือการแปลที่ไม่ได้เน้นการคงรูปแบบของการนำเสนอความคิด ผู้แปลเปลี่ยนรูปแบบของการนำเสนอความคิดให้แตกต่างไปจากรูปแบบเดิมในภาษาต้นฉบับ ทั้งนี้เพื่อให้งานแปลนั้นยังคงสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน

3.2 ผู้แปลต้องถ่ายทอดประโยคพื้นฐาน (Kernel Sentence) เป็นภาษาฉบับแปล

3.3 ผู้แปลนำประโยคพื้นฐานที่ได้มาเขียนใหม่อีกครั้งเพื่อให้ความหมายที่ได้ในนั้นครอบคลุมสารของต้นฉบับมากที่สุด และเพื่อให้ภาษาฉบับแปลมีความเป็นธรรมชาติ

3.4 ผู้แปลต้องตรวจสอบงานแปลว่างานแปลนั้นจะก่อให้เกิดผลตอบสนองต่อผู้อ่านได้เท่าเทียมกับต้นฉบับหรือไม่

4. การทดสอบงานแปล งานแปลทุกชิ้นควรได้รับการทดสอบก่อนถึงมือผู้อ่าน จุดมุ่งหมายของการทดสอบคือ เพื่อดูว่างานแปลชิ้นนั้นจะสร้างผลตอบสนองแก่ผู้อ่านฉบับแปลได้เทียบเคียงกับ ผู้อ่านต้นฉบับหรือไม่ ผู้แปลจะต้องทดสอบงานแปลในประเด็นดังต่อไปนี้คือ

4.1 ความถูกต้องในด้านความหมาย งานฉบับแปลสามารถสื่อความหมายได้ครบถ้วนตามต้นฉบับหรือไม่

4.2 ความยากง่ายของระดับภาษา งานฉบับแปลใช้ภาษา (คำ และรูปแบบของวิธีนำเสนอความคิด) ที่ง่ายต่อความเข้าใจหรือไม่

4.3 ทำนองการเขียน (Style) ทำนองการเขียนของฉบับแปลเทียบเคียงได้กับต้นฉบับหรือไม่ และลักษณะของภาษา (Register) ของฉบับแปลเทียบเคียงกับต้นฉบับหรือไม่

ลีทธา พินิจภูวดล (2542: 15) ได้สรุปความหมายของทฤษฎีการแปลไว้ว่า ทฤษฎีการแปล หมายถึง ความคิดเห็นต่างๆเกี่ยวกับการแปลที่มีขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีความต่อเนื่องอยู่ไม่ขาดสาย ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจน มีหลักเกณฑ์ยึดถือได้ ใช้ได้ผลเมื่อนำไปปฏิบัติ สามารถจัดความคิดใหม่ๆต่างๆเข้าเป็นหมู่พวกหรือรูปแผน หรือระบบได้ปัจจุบันนี้ ความคิดเกี่ยวกับการแปลได้มีสถานภาพเป็นวิทยาศาสตร์ซึ่งมีระบบสามารถศึกษาด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์ได้

นอกจากนักวิชาการชาวไทยแล้ว นักวิชาการชาวต่างประเทศก็ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแปลไว้ ดังเช่น

ไนดา (Nida 1975: 13) ได้กล่าวถึงการแปลว่าประกอบขึ้นจากการถ่ายทอดความหมายของข้อความในภาษาที่จะแปลให้มีความหมายและลีลาทัดเทียมกับข้อความในภาษาต้นฉบับและเป็นธรรมชาติมากที่สุด โดยได้จำแนกการแปลที่มีความหมายเทียบเคียง (Translation equivalence) ออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. การเทียบเคียงตามรูป (Formal equivalence) คือ การแปลตรงตัว โดยยึดเอาภาษาต้นฉบับเป็นหลัก
2. การเทียบเคียงแบบพลวัต (Dynamic equivalence) คือ การแปลอิสระที่มุ่งผลตอบสนองจากผู้รับสารว่าจะสามารถรับสารได้ทัดเทียมกับสารในต้นฉบับหรือไม่ โดยไนดาได้เสนอกลวิธีการปรับบทแปลมาใช้ในกรณีที่ต้องการให้ภาษาในฉบับแปลมีความเทียบเคียงกับภาษาต้นฉบับ ผู้แปลจะต้องปรับบทแปลทั้งทางด้านวัฒนธรรมและภาษาให้เข้ากับกลุ่มผู้รับฉบับแปล

สำหรับแนวคิดเรื่องความหมายเทียบเคียงในการแปลนั้น มีนักวิชาการได้นำเสนอแนวคิดไว้ดังนี้

ดวงตา สุพล (2535: 35) การถึงการเทียบเคียงกันในการแปลว่า สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ การเทียบเคียงกันทางวัฒนธรรม (Cultural equivalence) ซึ่งเป็นสิ่งที่หาการเทียบเคียงกันระหว่างภาษาต้นฉบับกับภาษาฉบับแปลได้ยากมาก และอาจจะอยู่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งใน 3 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. คำที่มีในภาษาต้นฉบับไม่มีคำที่ใช้เทียบเคียงกันได้ภาษาฉบับแปล แต่มีคำอื่นใช้ในหน้าที่เดียวกันกับภาษาต้นฉบับ
2. คำที่มีในภาษาต้นฉบับไม่มีคำที่ใช้เทียบเคียงกันได้ภาษาฉบับแปล แต่มีคำอื่นใช้โดยทำหน้าที่คนละอย่างกับคำในภาษาต้นฉบับ
3. ไม่มีคำที่เทียบเคียงกันได้เลยระหว่างภาษาต้นฉบับกับภาษาฉบับแปล ซึ่งในกรณีนี้ผู้แปลต้องพยายามหาคำที่มีความหมายเทียบเคียงกันได้ หรือคำอธิบายมาใช้ในฉบับแปลให้ผู้อ่านฉบับแปลได้เข้าใจลึกซึ้งเท่ากับที่ผู้อ่านภาษาต้นฉบับเข้าใจ

แอนตัน โปวิช (Anton Popovic) อ้างถึงใน ซูซาน บาสเนท แมคกวายร์ (Susan Bassnett – McGuire : 1980: 44) ผู้ได้จำแนกความหมายเทียบเคียงในการแปลออกเป็น 4 แบบ คือ

1. Linguistic equivalence เมื่อมีส่วนประกอบที่เทียบเคียงกันได้ทางภาษาศาสตร์ทั้งในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล หมายถึงการแปลแบบคำต่อคำ
2. Paradigmatic equivalence เมื่อมีการเทียบเคียงกันในองค์ประกอบทางไวยากรณ์ในระดับสูงกว่าการเทียบเคียงกันในระดับคำ
3. Stylistic equivalence เมื่อมีการเทียบเคียงกันในหน้าที่ (functional equivalence) ทั้งของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล เพื่อแสดงถึงสิ่งที่มีความหมายเหมือนกัน
4. Textual (syntagmatic) equivalence เมื่อมีการเทียบเคียงกันทั้งทางโครงสร้างและรูปแบบของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล

2.2. แนวคิดเกี่ยวกับการแปลวรรณกรรม

การแปลหนังสือจากภาษาต่างชาติอื่นๆมาเป็นภาษาไทยนั้น ถือเป็นศิลปะสำคัญอย่างหนึ่งในการใช้ภาษา ทั้งนี้เนื่องจากผู้แปลจะต้องมีความรู้ในภาษาและเข้าใจวัฒนธรรมการใช้ภาษาทั้งสองเป็นอย่างดี ถ้าหากเป็นงานการแปลวิชาการ ก็ต้องมีความรู้ในวิชาการด้านนั้นๆด้วยเช่นกัน หากเป็นงานวรรณกรรม ก็จะต้องคงอรรถรสและความถูกต้องตามต้นฉบับไว้

วรรณกรรมแปลแบ่งเป็นประเภทความเรียง ที่ปัจจุบันมักเรียกกันว่าร้อยแก้ว ได้แก่ สารคดี บันเทิงคดี เช่น นิทาน นิยาย นวนิยาย และเรื่องสั้น เป็นต้น ส่วนอีกประเภทหนึ่งก็คืองานวรรณกรรมประเภทโคลงกลอนหรือร้อยกรอง ได้แก่บทกวีต่างๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นต้น

วรรณกรรมแปลที่ดีนั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้แปล หากผู้แปลต้องเลือกใช้ภาษาแปลได้เหมาะสมกับกับประเภทและลักษณะของวรรณกรรมต้นฉบับ มีความถูกต้องและเนื้อหาครบถ้วนตามวรรณกรรมต้นฉบับ ภาษาที่ใช้แปลนั้นต้องเป็นถ้อยคำสำนวนที่ชัดเจน กะทัดรัด ไม่ติดขัด สร้างความเข้าใจให้กับผู้อ่าน และบรรลุตามวัตถุประสงค์ของวรรณกรรมเรื่องนั้นๆ

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษางานวรรณกรรมร้อยแก้วที่เป็นนวนิยายแปล ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอก้าวถึงเฉพาะแนวคิดที่ได้นำเสนอเกี่ยวกับการแปลวรรณกรรมร้อยแก้วดังต่อไปนี้

กรมวิชาการ (2531: 19-23) ได้กล่าวถึงการแปลวรรณกรรมร้อยแก้วประเภทบันเทิงคดีไว้ว่า ต้องแปลให้คงอรรถรสเดิมของต้นฉบับไว้ได้ทุกกระบวนการ ความ ทุกรส ทุกอารมณ์ ทุกความคิด ที่ผู้แต่งต้องการให้เกิดแก่ผู้อ่าน ผู้แปลต้องรู้จักใช้ลีลาของคำ (Diction) ให้เหมาะสมกับความเดิมของต้นฉบับ ถ้าสามารถใช้ภาษาแปลให้ผู้อ่านรู้สึกเพลิดเพลินจนลืมว่ากำลังอ่านเรื่องแปล ถือได้ว่าการแปลนั้นประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง

ดวงตา สุพล (2535: 45) กล่าวถึงการแปลวรรณกรรมไว้ว่าจะต้องอาศัยความรู้เชิงวรรณคดีและความรู้สึกอันละเอียดอ่อนของผู้แปลเป็นสำคัญ ผู้แปลจะต้องพิจารณาเนื้อหาของงานที่จะแปลให้รอบคอบ ไม่ว่าจะเป็นการแปลจากภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือจากภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศผู้แปลต้องนึกถึงอยู่เสมอว่าต้องไม่ให้ภาษาที่ถูกถ่ายทอดออกมา นั้นวุ่นจนผู้อ่านไม่รู้แน่ว่าความหมายของข้อความที่แปลออกมาแล้วนั้นคืออะไร ทั้งสำนวนและความหมายจึงเป็นสิ่งสำคัญ ควบคู่กันไป ผู้แปลงานวรรณกรรมต้องเอาใจใส่เนื้อหาของข้อความที่จะแปลและสำนวนที่จะใช้ในการแปลเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะผู้เขียนงานวรรณกรรมแต่ละเรื่องย่อมมีสำนวนในการเขียนหรือ แนวการเขียนเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป ทั้งในด้านการสร้างรูปประโยคและการสื่อความคิด ผู้แปลต้องสามารถถ่ายทอดทั้งภาษาและความคิดในฉบับแปลได้อย่างเด่นชัดและมีลักษณะเป็นภาษาไทยที่สละสลวย

2.3. การศึกษาลักษณะภาษาแบบมาตรฐาน (SL) และไม่มาตรฐาน (NSL)

ภาษาเป็นสิ่งที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกัน โดยภาษาที่มีอยู่ในโลกนี้แตกต่างกันไปตามสังคมของมนุษย์ซึ่งแต่ละสังคมก็จะมีภาษาเฉพาะของตน แต่ในแต่ละสังคมก็ไม่ได้มีการ <http://thaiarc.tu.ac.th/folktales/reference/thaivar.htm> ว่า ภาษาย่อยของภาษาไทยแบ่งใช้

ภาษาใดภาษาหนึ่งเพียงภาษาเดียว ในหนึ่งสังคมอาจมีภาษาประจำชาติที่แยกย่อยออกไปเช่น ในสังคมที่ใช้ภาษาไทย ก็มีภาษาย่อยของภาษาไทย ดังที่กัลยา ดิงศภักย์ได้กล่าวไว้ในเว็บไซต์ เป็นประเภทย่อยได้คือ ภาษามาตรฐาน ภาษาถิ่น ภาษาสังคม และภาษาหน้าที่

ในเว็บไซต์ <http://www.ucl.ac.uk/dutch/dutch/history/pages/standard.html> ได้กล่าวถึง ลักษณะของภาษาที่มาตรฐานโดยพอสรุปได้ ดังต่อไปนี้

- 2.3.1. คำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในภาษานั้นจะต้องอยู่ในพจนานุกรม
- 2.3.2. เป็นภาษาที่มีการระบุลักษณะไวยากรณ์ทางภาษาไว้ ไม่ว่าจะป็นรูปแบบ กฎทางภาษา และ โครงสร้าง
- 2.3.3. เป็นภาษาที่มีมาตรฐานการออกเสียง
- 2.3.4. เป็นภาษาที่ใช้ในเอกสารราชการที่สำคัญ เช่น รัฐธรรมนูญ
- 2.3.5. เป็นภาษาที่ใช้ในสถานที่ราชการ เช่น รัฐสภาหรือโรงเรียน
- 2.3.6. เป็นภาษาที่ใช้ในงานวรรณคดีและวรรณกรรม

จากการค้นคว้า ทำให้ผู้วิจัยพอจะรวบรวมได้ว่าภาษามาตรฐาน หมายถึงภาษาที่คนในสังคมให้การยอมรับและใช้พูดกัน ในสังคมว่าเป็นภาษาที่ถูกต้อง และเป็นภาษาหลักเพียงภาษาเดียวที่เปรียบเสมือนตัวแทน ของภาษาย่อยอื่นๆที่ปรากฏการใช้อยู่ในสังคมด้วยเช่นกัน ส่วนภาษาไม่มาตรฐานนั้นก็คือภาษาย่อยที่มีได้นำมาใช้เป็นภาษาหลักของสังคม ซึ่งภาษามาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐาน อาจมีความแตกต่างกันในเรื่องของสำเนียง หรือคำศัพท์บางคำ และไม่อาจถือได้ว่าภาษามาตรฐานนั้นดีกว่าภาษาไม่มาตรฐาน เพราะกฎเกณฑ์ในการจัดให้ภาษาใดภาษาหนึ่งเป็นภาษามาตรฐานหรือไม่มาตรฐานนั้น ก็มาจากพฤติกรรมการใช้ภาษาของคนในสังคม

นักภาษาศาสตร์บางท่านได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับภาษามาตรฐานและภาษาไม่มาตรฐานไว้ดังนี้

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์(2521: 34) ได้กล่าวถึงความหมายและลักษณะของภาษามาตรฐาน(SL) ไว้ดังนี้ ภาษาในแต่ละประเทศประกอบขึ้นด้วยภาษาถิ่นและภาษากลุ่มต่างๆซึ่งมีความแตกต่างกัน จึงจำเป็นที่จะต้องเลือกภาษาของถิ่นใดถิ่นหนึ่งหรือของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งขึ้นมาเป็นภาษามาตรฐาน คือเป็นภาษาที่ใช้ในราชการ โรงเรียน ผลที่ได้ตามมาจากการมีภาษามาตรฐานคือ ความคิดที่ว่าภาษามาตรฐานคือภาษาที่ดีที่สุดที่ถูกต้อง เป็นภาษาของอภิสิทธิ์ชน เป็นภาษาที่ทุกคน

จะต้องพยายามพูดและเขียนตามให้เหมือน ใครที่พูดไม่เหมือนก็กลายเป็นพูดผิด และภาษาถิ่นอื่นหรือหรือภาษาที่ไม่ใช่ภาษาราชการกลายเป็นภาษาที่มีฐานะด้อยและไม่ดีเท่าและถูกจัดว่าเป็นภาษาไม่มาตรฐาน(NSL) ความจริงแล้วภาษาราชการก็คือ ภาษาถิ่นธรรมดาๆถิ่นหนึ่งที่ได้รับการเลือกขึ้นมาให้ใช้เป็นภาษากลางๆสำหรับทุกคนในประเทศ เป็นภาษาที่มีลักษณะทางธรรมชาติเหมือนกับภาษาถิ่นอื่นทุกประการ ไม่มีอะไรดีกว่าหรือพิเศษกว่าความคิดที่ว่าภาษาใดดีกว่าหรือด้อยกว่าเป็นการนำปัจจัยอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้พูดภาษาเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่นสภาพความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ ฐานะทางสังคมและการเมือง เป็นต้น

สำหรับในส่วนของนักวิชาการชาวไทยได้เสนอแนวคิดของภาษาไทยแบบมาตรฐานและไม่มาตรฐานไว้ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2525: 127) กล่าวว่าในประเทศไทยมีลักษณะการใช้ภาษาไทย 4 ลักษณะโดยแบ่งตามถิ่นที่อยู่อาศัย หรือเรียกกันว่าภาษาถิ่น เช่น ภาษาคำเมืองที่ใช้กันในตอนเหนือของประเทศ ภาษาอีสานที่ใช้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาษาไทยกลางที่ใช้ในภาคกลางของประเทศ และภาษาปักษ์ใต้ที่ใช้ในภาคใต้ โดยที่ลักษณะทั่วไปของภาษาถิ่นทั้ง 4 นั้นมีข้อแตกต่างกันไม่มากนัก ได้แก่ในเรื่องความหลากหลายของคำศัพท์ เช่น คำว่า “สับประรด” ในภาษาไทยกลางที่ใช้กันในภาคกลางนั้นกลับเรียกว่า “ขานัด” ซึ่งเป็นภาษาปักษ์ใต้ที่มีความหมายเดียวกัน นอกจากความแตกต่างในเรื่องความหลากหลายของคำศัพท์แล้ว ยังปรากฏลักษณะความแตกต่างในเรื่องของสำเนียง (Accent) โดยสำเนียงภาษาไทยกรุงเทพฯนั้นถูกจัดให้เป็นสำเนียงของภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาไทยมาตรฐานนั้นมักนิยมใช้กันอย่างเห็นได้ชัดในวงการการศึกษาและการสื่อสารมวลชน เช่น วิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น

สำหรับลักษณะของภาษาไทยไม่มาตรฐานนั้น เกิดขึ้นจากความแตกต่างในการใช้ภาษาไทยกลาง ที่ส่งผลให้มีการแปรของภาษา (Language variation) โดยมีนักวิชาการชาวไทยอีกท่านได้ศึกษาลักษณะการแปรของภาษาไทยกลางไว้ดังนี้

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2521: 34) ได้สังเกตลักษณะของการออกเสียงควบกล้ำในภาษาไทยกลาง โดยพบว่าผู้ใช้ภาษาไทยกลางแต่ละคนจะออกเสียงไม่เหมือนกัน และปัญหาในการออกเสียงนั้น มักเกิดขึ้นกับผู้ที่มีศึกษาน้อย กล่าวคือ ออกเสียง ร เป็น ล และ กว- และ ขว- เป็น ฝ หรือ คว- เป็น ฟ ตัวอย่างเช่น โรงเรียน เป็น โลงเรียน คำว่า กวาด เป็น ฝาด หรือ แขวน ออกเสียงเป็น แฝน และคำว่า ความ ออกเสียงเป็น ฟาม เป็นต้น

สำหรับลักษณะภาษาแบบมาตรฐานและแบบไม่มาตรฐานของภาษาอังกฤษก็มี นักวิชาการชาวต่างประเทศเสนอแนวคิดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวไว้ดังนี้

ไบรอัน (อ้างถึงในเขวาลักษณ์ โขติมนัสเกียรติ, 2543: 17) กล่าวว่าภาษาอังกฤษมาตรฐาน (SE) นั้นเป็นภาษาอังกฤษที่นิยมพูดและเขียนในกลุ่มของชนชั้นสูงที่เป็นผู้นำ หรือกลุ่มผู้มีอิทธิพล ทางสังคม โดยไบรอันยังได้จำแนกรูปแบบของภาษาอังกฤษมาตรฐาน (SE) ไว้ดังนี้

1 ภาษาทางการ (Formal) ใช้ในงานเขียนเชิงวิชาการ รวมทั้งวรรณกรรมหรือนิตยสาร สำหรับ ผู้อ่านที่มีระดับการศึกษาสูง จะไม่ใช้ในภาษาพูดยกเว้นในกรณีที่เป็นโอกาสอันเป็นทางการ

2 ภาษาไม่เป็นทางการ (Informal) ใช้ในงานเขียนประเภทต่างๆที่กลุ่มเป้าหมายคือสาธารณชนทั่วไป มักเป็นถ้อยคำที่นิยมใช้กัน เป็นถ้อยคำที่สร้างสีสันและความมีชีวิตชีวา ส่วนในลักษณะของประโยคนั้นจะสั้นและไม่ค่อยมีอนุประโยค มักมีการใช้ภาษาลดรูป เช่น aren't เป็นต้น

3 ภาษาพูดแบบภาษาปาก (Colloquial) มักพบในบทสนทนาและงานเขียนที่มีลักษณะแบบการสนทนา เช่นจดหมายส่วนตัว หรือข่าวกีฬา

ขณะเดียวกัน ไบรอันก็ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาอังกฤษไม่มาตรฐาน (NE) ไว้ว่าเป็นภาษาที่กลุ่มชนชั้นสูงไม่เคยหรือไม่ใช่เลย โดยลักษณะของภาษาอังกฤษไม่มาตรฐานนั้น (NE) ได้แก่ความคิดไปจากโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่กำหนดไว้ เช่น การใช้รูปประโยคปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ เช่น Not nobody came to see us. อย่างไรก็ตามพบว่ารูปแบบของภาษาอังกฤษไม่มาตรฐาน (NE) นั้นบางครั้งก็มีการนำมาใช้ในภาษาอังกฤษมาตรฐาน (SE) ด้วยเช่นกัน

ดักลาสและคณะ (Douglas et al, 1989: 45) กล่าวถึงลักษณะการแปรของภาษาอังกฤษมาตรฐาน(SE) ไว้ว่า เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าชนิดของภาษาอังกฤษที่นิยมใช้มีอยู่ 2 ชนิดหลักคือ ภาษาอังกฤษแบบอังกฤษ (BrE) และภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน (AmE) ซึ่งหากสังเกตลักษณะทั่วไปของภาษาอังกฤษมาตรฐาน (SE) ของภาษาอังกฤษทั้ง 2 ชนิดนี้แล้วนั้นยังสามารถพบลักษณะการแปรของภาษาอังกฤษมาตรฐาน (SE) ได้แก่ ลักษณะการสะกดคำที่แตกต่างกัน เช่น theater (AmE) และ theatre (BrE) หรือ lift (BrE) และ elevator (AmE) นอกจากการแปรของภาษาอังกฤษมาตรฐานในลักษณะนี้แล้วนั้น ยังมีการแปรในลักษณะอื่นๆอีก เช่น ลักษณะของการผันกริยาช่อง 3 ของกริยาบาง ตัว เช่น get แบบ AmE นั้นจะผันเป็น got หรือ gotten แต่แบบ BrE จะเป็น got เพียงคำเดียวเท่านั้น

นอกจากนี้ ทรัตทิลล์ (Trudgill 1990: 24) ได้กล่าวถึงลักษณะความแตกต่างของภาษาอังกฤษมาตรฐาน (SE) และ ภาษาอังกฤษไม่มาตรฐาน (NE) ว่า ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (SE) นั้นมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบอื่นในทางรูปไวยากรณ์ที่เป็นจุดเด่นชัด ในขณะที่ภาษามาตรฐานใช้รูปไวยากรณ์แบบหนึ่ง ภาษาไม่มาตรฐานก็จะใช้รูปไวยากรณ์ในประโยคเดียวกันแตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะรูปปฏิเสธ เช่น

I did it. (SE)

I done it. (NE)

He doesn't want any. (SE)

He don't want none. (NE)

We saw him. (SE)

We seen him. (NE)

ทรัตทิลล์ได้เสนอความคิดว่าบุคคลที่อยู่ในสังคมระดับสูงนั้น มีแนวโน้มที่จะพูดภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน (SE) ในขณะที่บุคคลในสังคมที่มีระดับลดหลั่นกันไปในั้น ก็จะพูดภาษาอังกฤษไม่มาตรฐาน (NE) มากน้อยตามระดับชั้นทางสังคม

กล่าวโดยสรุป ภาษามาตรฐานคือภาษาที่เป็นที่ยอมรับกันของคนในสังคมว่ามีความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ที่มีการกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงยังเป็นภาษาที่มีคำศัพท์ที่มีความหมายและใช้เป็นภาษาราชการ ในขณะที่ภาษาไม่มาตรฐานก็คือ ภาษาที่มีลักษณะทางไวยากรณ์ที่บกพร่อง เป็นภาษาที่ไม่ได้รับความนิยมหรือไม่ได้นำมาใช้อย่างเป็นทางการ

2.4 การศึกษาภาษาอังกฤษของคนผิวสี

จากการศึกษาต้นฉบับเรื่อง *"The Color Purple"* พบว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษแบบคนผิวสี (Black English) อยู่เด่นชัด

มีการสันนิษฐานกันว่า ภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นการผสมผสานกันระหว่างภาษาอังกฤษมาตรฐานและภาษาอังกฤษไม่มาตรฐานรวมกันไว้ โดยภาษาอังกฤษของคนผิวสีมีความหลากหลายในตัวของมันเองทั้งที่เหมือนและแตกต่างไปจากภาษาอังกฤษมาตรฐานที่ใช้กันทั่วไป

ทั้งในด้านการออกเสียง(Phonology) คำศัพท์ (Lexis) ตลอดจนถึงไวยากรณ์ (Grammar) ซึ่งความหลากหลายเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงทัศนคติทางสังคมที่ซับซ้อนของกลุ่มคนที่ใช้ภาษาอังกฤษของคนผิวสีได้เป็นอย่างดี

สำหรับรากฐานของภาษาอังกฤษของคนผิวสี นักวิชาการกลุ่มหนึ่งเสนอความเห็นว่าเป็นภาษาที่มีพัฒนาการมาจากการติดต่อสื่อสารกันระหว่างคนที่พูดภาษาแอฟริกันตะวันตกเป็นภาษาแม่และคนที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ สมัยหนึ่งชาวแอฟริกันตะวันตกต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการอพยพเข้ามาทำงานทางชายฝั่งตอนใต้ของประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น มลรัฐจอร์เจีย หรือ เซาท์แคโรไลนา เป็นต้น ซึ่งภาษาอังกฤษที่ชาวแอฟริกันเหล่านี้ได้เรียนรู้ขึ้นเป็นภาษาอังกฤษที่ใช้กันในกลุ่มชนชั้นกรรมมาชีพ ข้อจำกัดทางสังคมข้อนี้อาจเป็นตัวแปรทำให้ภาษาอังกฤษที่ชาวแอฟริกันได้เรียนรู้แตกต่างไปจากภาษาอังกฤษที่พูดหรือใช้กันในหมูชนชั้นสูงอย่างแน่นอน (<http://www.une.edu.au/langnet/aave.htm>)

อย่างไรก็ดี นักภาษาศาสตร์บางคนเชื่อว่าลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นภาษาอังกฤษที่เกิดขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการสื่อสารระหว่างคนหรือกลุ่มคนที่พูดภาษาแม่แตกต่างกัน โดยอาจถือได้ว่าในเชิงภาษาศาสตร์ ภาษาอังกฤษแบบคนผิวสีเป็นภาษาแก้ไข้กั้ดที่ในทางภาษาศาสตร์เรียกว่า “ภาษาพิคจีน” (Pidgin)

สุกมาตี จำหรัญ (2542: 19-20) ได้ให้ความหมายของภาษาพิคจีนไว้ว่าเป็นภาษาแก้ไข้กั้ดที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ที่พูดภาษาแม่ต่างกัน แต่จำเป็นต้องติดต่อสื่อสารกัน จึงมักจะเลือกใช้คำศัพท์ภาษาที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย โดยใช้พื้นฐานภาษาไวยากรณ์ของตนเอง จึงจัดเป็นภาษาที่ลดรูปไวยากรณ์ ต่างจากภาษาสื่อกลาง (Lingua franca) ตรงที่ภาษาสื่อกลางไม่มีภาวะแทรกซ้อนจากภาษาแม่ของผู้ใช้ หรือถ้ามีก็น้อยมาก และอาจเป็นภาวะแทรกซ้อนด้านสำเนียงเป็นส่วนใหญ่ แต่ภาษาพิคจีนจะปรากฏภาวะแทรกซ้อนด้วยอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้พูด นอกจากนี้ภาษาพิคจีนจะไม่เป็นภาษาแม่ในขณะที่ภาษาสื่อกลางจะเป็นภาษาแม่ของชนชาติใดชาติหนึ่ง

นอกจากจะได้ค้นคว้าเกี่ยวกับภูมิหลังของภาษาของคนผิวสี ผู้วิจัยยังได้ค้นคว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตนั้นพบว่าในเว็บไซค์ที่มีชื่อว่า<http://www.umass.edu/synergy/fall98/ebonics3.html> ได้กล่าวถึงลักษณะของภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่มีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานไว้ดังนี้ คือ

2.4.1 การละการออกเสียงพยางค์ท้ายของคำ เช่น

desks -> desses

tests -> tesses

2.4.2 การไม่เติม s ตามหลังคำกริยาในการผันของคำกริยาที่ใช้กับประธานที่เป็นบุคคลที่ 3 เช่น

He throw the ball.

She write the book.

He vote for the candidate.

2.4.3 ลักษณะการใช้ be + V.ing ในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีความหมายเป็น Present simple tense ไม่ใช่ Present continuous tense เช่น He be reading มิได้หมายถึง เขากำลังอ่านหนังสือ (He is reading) หากแต่หมายถึง การอ่านหนังสือที่ประธานของประโยค (He) กระทำอยู่เป็นประจำ ซึ่งในขณะที่ผู้พูดกำลังพูดนั้น ประธานของประโยค (He) อาจมิได้กำลังอ่านหนังสืออยู่ก็ได้

สำหรับอีกเว็บไซต์หนึ่งที่น่าสนใจได้นำเสนอลักษณะของภาษาอังกฤษของคนผิวสีไว้ได้อย่างน่าสนใจก็คือ (<http://www.une.edu.au/langnet/aave.htm>) ในส่วนที่นำเสนอถึงลักษณะของคำศัพท์ในภาษาของคนผิวสี ได้กล่าวไว้ว่าภาษาอังกฤษของคนผิวสี ไม่ได้ใช้คำศัพท์ที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานไปมาก อย่างไรก็ตามในภาษาอังกฤษของคนผิวสี ก็ยังมีคำศัพท์บางคำที่ไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน และบางคำก็ใช้ในวิธีที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานทั่วไป เช่น

คำว่า Banana และ คำว่า Yam ทั้งสองคำเป็นคำศัพท์ในภาษา Mandingo ของชาวแอฟริกันที่พ้องทั้งรูปและความหมายกับภาษาอังกฤษมาตรฐาน

คำว่า cat ในภาษาWolof ของชาวแอฟริกันนั้น แปลว่า เพื่อน ในขณะที่ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน cat มีความหมายว่า แมว นี่คือคำที่พ้องรูป แต่ไม่พ้องความหมาย

นอกจากความแตกต่างทางด้านคำศัพท์แล้ว ยังมีนักภาษาศาสตร์อีกท่านได้จำแนกลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษของคนผิวสี ในแง่ของการออกเสียงและไวยากรณ์เอาไว้เพิ่มเติม

ลาบอฟ (Labov,1966: 92) สังเกตว่าภาษาอังกฤษของคนผิวสีมักจะไม่มีออกเสียง **r (r-lessness)** ไม่ว่าตำแหน่งของ **r** นั้นจะอยู่ที่ท้ายคำหรือระหว่างคำ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษของคนผิวสี ยังไม่มีออกเสียง **l (l-lessness)** อีกด้วย เช่น **toll** (โทล) ออกเสียงเป็น **toe** (โท), **tool** (ทูล) ออกเสียงเป็น **too** (ทู) เป็นต้น นอกจากนี้ลาบอฟยังค้นพบว่า การไม่มีออกเสียง **l** ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้น อาจส่งผลต่อความหมายของประโยคแบบอนาคตกาล (**Future tense**)

นอกจากนี้ในปี ค.ศ. 1968 ลาบอฟยังได้พบลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีอีกประการหนึ่งนั่นคือ การละกริยาช่วย (Auxiliary verb) ในประโยค เช่น

Tom is wild. (SE) เป็น Tom wild. (BE)

You are sick. (SE) เป็น You sick. (BE)

2.5 งานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งหวังที่จะศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากต้นฉบับเรื่อง *“The Color Purple”* เขียนโดยอลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) และกลวิธีการแปลภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานให้เป็นภาษาไทยจากหนังสือฉบับแปลเรื่อง *“เลือดสีม่วง”* ที่แปลโดย อัครมณี วรรณประไพ โดยงานวิจัยประเภทสารนิพนธ์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ต้องการจะศึกษามีดังนี้

รังษิณี เกตุสม (2542: ง) ศึกษากลวิธีและปัญหาที่พบในการแปลบทสนทนาของคนอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน โดยศึกษาจากการแปลเรื่องสั้นด้วยตัวเอง จากเรื่อง *See How They Run* เขียนโดย แมรี อลิซาเบท วโรแมน (Mary Elizabeth Vroman) ซึ่งศึกษาเพื่อหาวิธีการแปลที่เหมาะสมในการถ่ายทอดความหมายของบทสนทนาและบทพรรณนาโวหาร โดยรังษิณี เกตุสมพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการแปลคือ การถ่ายทอดความหมายและการถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษแบบอเมริกันแอฟริกันที่ไม่ได้มาตรฐานมาเป็นภาษาไทย เนื่องจากภาษาอังกฤษแบบอเมริกันแอฟริกันเป็นภาษาอังกฤษแบบไม่ได้มาตรฐานด้วยเพราะมีลักษณะโครงสร้างผิวแตกต่างจากภาษาอังกฤษมาตรฐาน เช่น มีการตัดคำ เพิ่มคำ เปลี่ยนลำดับคำ ตลอดจนการละเสียงพยัญชนะบางตัว แต่เมื่อพิจารณาโครงสร้างลึกแล้วพบว่าภาษา

ดังนั้น รังษิณี เกตุสม จึงเลือกวิธีเทียบเคียงความหมายด้วยลักษณะภาษาแปลที่อังกฤษ มาตรฐานและภาษาอังกฤษแบบอเมริกันแอฟริกัน จะมีความหมายเดียวกันในประโยคหนึ่งจัดว่า ไม่ได้มาตรฐาน เช่นการไม่ออกเสียงควบกล้ำตัว ร ล ว การลดเสียงพยงค์หรือออกเสียงรวบรัด การออกเสียงเพิ่มพยงค์ หรือการใช้คำผิดหลักไวยากรณ์

นอกจากนี้รังษิณียังพบว่าโครงสร้างลึกซึ่งเป็นตัวกำหนดความหมาย สามารถแปลได้ ด้วยการถ่ายทอดความหมายประจำรูปภาษาและความหมายตามเจตนาของผู้พูด

เขวลักษณ์ โชติมนัสเกียรติ (2542: ง) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยในการแปลเพื่อ สะท้อนลักษณะภาษาไม่มาตรฐานจากเรื่องสั้น *The Revolt of Mother* ที่เขียนโดยแมรี่ วิลคินส์ ฟรีแมน (Marry Wilkins Freeman) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการแปลเรื่องสั้นและ แนวทางการแก้ไขปัญหาในการแปลบทสนทนาที่มาจากภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานตลอดจน วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้ภาษาพูดในภาษาไทยมาใช้แปล เพื่อสะท้อนลักษณะภาษาไม่ มาตรฐาน ซึ่งผลการวิจัย พบว่าในการถ่ายทอดความหมายในเรื่องสั้นเรื่องนี้ เขวลักษณ์ต้องอาศัย ทั้งการแปลแบบตรงตัว และการแปลแบบเอาความ สำหรับการถ่ายทอดลักษณะภาษาไม่มาตรฐาน ในบทสนทนานั้น เขวลักษณ์ได้ใช้ภาษาไทยกลางแบบไม่มาตรฐานที่ใช้พูดกันในหมู่ของผู้มีการ ศึกษาบ่อยโดยใช้การแปรทางภาษา 2 ประเภท คือการแปรด้านเสียง ได้แก่การใช้คำอุทานและคำ ลงท้ายที่ไม่สุภาพและการออกเสียงควบกล้ำที่ไม่ชัดเจน และการแปรชนิดที่สอง ได้แก่การแปร ทางด้านคำ คือคำบอกบุรุษ คำสรรพนาม “มัน” และคำศัพท์ที่เป็นภาษาไม่สุภาพ

อย่างไรก็ดีจากการศึกษาของเขวลักษณ์ในครั้งนี้พบว่า ภาษาไทยกลางแบบไม่มาตรฐาน สามารถถ่ายทอดลักษณะภาษาที่ใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานได้เท่านั้น เนื่องจาก ภาษาไทยกลางแบบไม่มาตรฐานไม่อาจถ่ายทอดการแปรทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษแบบไม่ มาตรฐานได้ เช่น การใช้รูปปฏิเสธซ้อนของภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน

จากแนวคิดต่างๆที่ได้กล่าวมาข้างต้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาษามาตรฐานและภาษาไม่ มาตรฐาน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตลอดจนถึงลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี รวมถึงงาน วิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ ผู้วิจัยได้พบว่าลักษณะแนวคิดต่างๆสามารถนำมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ลักษณะภาษาอังกฤษของ คนผิวสี ที่พบในงานต้นฉบับเรื่อง *“The Color Purple”* ของอลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) ตลอดจนสามารถนำมาใช้วิเคราะห์ลักษณะของภาษาไทยที่ใช้ในนวนิยายแปลเรื่อง *“เลือดสีม่วง”* ของอักรมณี วรรณประไพในบทที่ 4 และบทที่ 5 ต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” เขียนโดย อลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) และศึกษาวิธีการแปลเป็นภาษาไทยจากนวนิยายเรื่องเดียวกันที่เป็นฉบับแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ซึ่งแปลโดย อัครมณี วรรณประไพ ดังนั้น เพื่อให้การศึกษาวิจัยดำเนินไปอย่างมีระบบ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Context Analysis) โดยศึกษาจากหนังสือนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” เขียนโดย อลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) ผู้วิจัยได้ศึกษาในเรื่องของลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี และศึกษาวิธีการในการแปลเป็นภาษาไทยจากนวนิยายแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” โดย อัครมณี วรรณประไพ

3.2 แหล่งข้อมูล

3.2.1. แหล่งข้อมูลนวนิยายต้นฉบับภาษาอังกฤษ

เลือกเรื่องต้นฉบับที่จะนำมาศึกษา โดยหนังสือต้นฉบับที่ได้นำมาศึกษาในครั้งนี้ก็คือ “*The Color Purple*” ที่เขียนโดย อลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) นักเขียนหญิงชาวแอฟริกันอเมริกัน และจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เคมบริดจ์ ยูนิเวอร์ซิตีเพรส (Cambridge University Press) เมื่อปีค.ศ. 1991 โดยเริ่มศึกษาประวัติของนักเขียนก่อน แล้วจึงศึกษาจากงานต้นฉบับในเรื่องลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ปรากฏอยู่ในงานต้นฉบับ และวิเคราะห์จัดแยกประเภทของลักษณะภาษาอังกฤษแบบของคน ผิวสีตามข้อมูลที่ได้

3.2.2. แหล่งข้อมูลนวนิยายฉบับแปล

ศึกษาหนังสือฉบับแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ที่เป็นผลงานของ อัครมุนี วรรณประไพ จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์หมึกจีน เมื่อปีพ.ศ. 2529 ผู้วิจัยได้ศึกษาว่าเมื่อแปลเป็นภาษาไทยแล้วนั้น ผู้แปลสามารถถ่ายทอดเรื่องราวโดยการใช้ภาษาไทยที่มีลักษณะภาษาไม่มาตรฐานเช่นเดียวกับในต้นฉบับที่เป็นภาษาอังกฤษได้หรือไม่ ถ้าสามารถรักษาได้นั้นและผู้แปลมีกลวิธีในการแปลอย่างไร เพื่อรักษาอรรถรส ของงานแปล

3.2.3. แหล่งข้อมูลบุคคล

สำหรับข้อมูลในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้มีโอกาสไปสัมภาษณ์คุณอัครมุนี วรรณประไพ ซึ่งเป็นผู้แปลเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ต่อมาจึงได้สัมภาษณ์เรื่องผลงานของผู้แปลที่ได้ทำมาจนถึงปัจจุบัน รวมถึงได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการทำงานแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ในรายละเอียดของระยะเวลาที่ใช้แปล การเตรียมตัวก่อนแปล และปัญหาที่พบระหว่างแปล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประเภท คือ

3.3.1. การเก็บข้อมูลจากหนังสือ

หนังสือสองเล่มที่เป็นแหล่งข้อมูลหลักในการนำมาวิเคราะห์ คือ หนังสือภาษาอังกฤษต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” และ หนังสือภาษาไทยฉบับแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” โดยมุ่งเก็บข้อมูลในเรื่องการใช้ภาษา จากหนังสือต้นฉบับภาษาอังกฤษนั้น จะเน้นเก็บข้อมูลภาษาอังกฤษที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์ในบทที่ 4 ซึ่งข้อมูลที่ได้จะมาจากเนื้อความที่เป็นบทสนทนา เพราะหนังสือต้นฉบับนี้ แม้จะดำเนินเรื่องแบบการเขียนจดหมาย แต่ข้อความที่ปรากฏในจดหมายมักจะเป็นบทสนทนาที่ถูกนำมาเล่าทั้งสิ้น ส่วนในหนังสือฉบับแปลนั้น จะเก็บข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ในบทที่ 5 ที่เกี่ยวกับกลวิธีการแปลภาษาอังกฤษไม่มาตรฐานให้เป็นภาษาไทย โดยข้อมูลฉบับแปลที่นำมาใช้ จะเป็นข้อมูลที่มี ความหมายคู่ขนานกับข้อมูลภาษาอังกฤษจากหนังสือต้นฉบับที่ใช้ในบทที่ 4

3.3.2 การเก็บข้อมูลจากบุคคล

ดังที่กล่าวไว้ในข้างต้น ผู้วิจัยมีโอกาสได้พบและสัมภาษณ์กับผู้แปลคือคุณอัครมนีวรรณประไพ โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการแปลหนังสือเรื่องดังกล่าวไว้ในข้างต้น ผู้วิจัยมีโอกาสได้พบและสัมภาษณ์กับผู้แปลคือคุณอัครมนีวรรณประไพ โดยผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ถึงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการแปลหนังสือเรื่อง “เลือดสีม่วง” โดยผู้วิจัยบันทึกข้อมูลโดยการจดบันทึก

3.4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลครบตามที่ต้องการแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์โดยยึดหลักตามแนวคิด ทฤษฎีต่างๆและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 โดยมีขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากต้นฉบับ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ลักษณะภาษาอังกฤษของคณิศรตามแนวคิดที่ได้จากงานวิจัยของเขาวัดกษณ์ โชติมนัสเกียรติ(2543) และดักลาสและคณะ (Douglas et al : 1989), ทรัดกิลล์ (Trudgill : 1990)

3.4.2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากฉบับแปล ซึ่งเป็นการวิเคราะห์กลวิธีการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสีให้เป็นภาษาไทย โดยอาศัยแนวคิดจากงานวิจัยของ รังษิณี เกตุสม(2542) และเขาวัดกษณ์ โชติมนัสเกียรติ(2543)

3.5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาเป็นขั้นตอนต่างๆ โดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์ต้นฉบับเพื่อสรุปผลของลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี ซึ่งเป็นการสรุปผลด้วยการอ้างอิงถึงทฤษฎีของนักวิชาการทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่ได้อธิบายถึงลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี โดยการวิเคราะห์แยกประเภทของข้อมูลตามเกณฑ์ที่ปรากฏในทฤษฎีและจากกฎเกณฑ์ที่นอกเหนือจากทฤษฎี ซึ่งเป็นลักษณะที่ผู้วิจัยได้พบเพิ่มเติมจากการวิเคราะห์ข้อมูล เช่น ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากฉบับแปล เพื่อศึกษากลวิธีการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นภาษาไทยด้วยการอ้างอิงถึงทฤษฎีการแปลของนักวิชาการทั้งชาวไทย

และชาวต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยการศึกษาในส่วนนี้จะคำนึงถึงการแปลที่ถูกต้องในเชิง
ความหมายและการรักษาอรรถรสให้ทัดเทียมกับต้นฉบับ พร้อมทั้งอภิปรายสรุปผลการศึกษา
พร้อมนำเสนอข้อเสนอแนะ

บทที่ 4

ลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี

นักภาษาศาสตร์หลายท่านเชื่อว่าภาษาอังกฤษแบบที่ใช้กันในหมู่ของคนผิวสีมีรากฐานมาจากการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกันในกลุ่มชาวแอฟริกันที่ถูกซื้อขามาทำงานเป็นทาสในแถบอเมริกาเหนือ ภาษาอังกฤษของคนผิวสีเกิดขึ้น เนื่องจากต้องการใช้สื่อสารกันเองในกลุ่มชาวแอฟริกันที่มีภาษาแม่แตกต่างกัน และด้วยสาเหตุนี้เองจึงสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้นในช่วงแรกเป็นภาษาแก๊ซที่สร้างขึ้นระหว่างผู้ที่พูดภาษาแม่ต่างกัน แต่จำเป็นต้องติดต่อกัน จึงมักเลือกใช้คำศัพท์ของภาษาที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย โดยใช้พื้นฐานทางไวยากรณ์ของภาษาของตนเอง จึงจัดเป็นภาษาที่ลดรูปไวยากรณ์ (สุขุมมาลี ขำศิริ, 2542: 19-20) ที่เรียกว่าภาษาพิดจิน (Pidgin)

ต่อมาเมื่อชาวแอฟริกันเหล่านี้ได้ตั้งถิ่นฐานของตัวเองในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยเรียกตัวเองว่าเป็นชาวแอฟริกันอเมริกัน ภาษาอังกฤษแบบที่บรรพบุรุษของพวกเขาใช้ซึ่งเมื่อเริ่มแรกถูกคิดค้นขึ้นเพื่อเป็นภาษาแก๊ซ ก็ได้เปลี่ยนสถานะเป็นภาษาแม่ของชาวแอฟริกันอเมริกันแทน ภาษาอังกฤษของคนผิวสียังคงลักษณะของภาษาอังกฤษที่มีลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ของชาวแอฟริกัน โดยเป็นภาษาอังกฤษแบบที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะทางวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผูกพันอยู่กับลักษณะทางวัฒนธรรมของชาวแอฟริกัน กล่าวคือ ภาษาอังกฤษแบบที่พวกเขาใช้นั้นยังมีกลิ่นอายของภาษาแอฟริกันที่เป็นภาษาแม่ของพวกเขาอยู่ (วิลเลียม เอ สจวร์ต, William A. Stewart, 1970: 133-134)

เนื่องจากภาษาอังกฤษของคนผิวสียังปรากฏลักษณะทางโครงสร้างบางประการของภาษาแอฟริกันที่เป็นภาษาแม่ของพวกเขาอยู่จึงทำให้ภาษาอังกฤษของคนผิวสีถูกเรียกว่าเป็นภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน นอกจากนี้ภาษาอังกฤษของคนผิวสีเกิดขึ้นในสังคมที่มีภาษาอังกฤษที่ได้รับการยอมรับกันว่าเป็นแบบมาตรฐานใช้กันอยู่ก่อนแล้ว จึงทำให้ภาษาอังกฤษของคนผิวสีกลายเป็นภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน

ลักษณะของภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานนั้น ได้แก่ การรวบเสียงในการออกเสียงพยัญชนะท้าย เช่น การออกเสียง tests เป็น tesses หรือ desks เป็น desses นอกจากนี้ยังมีการไม่ผันคำตามความสอดคล้องของบุรุษและพจน์ เช่น He vote for the candidate. และ She write the book. เป็นต้น (<http://www.umass.edu/synergy/ebonics.html>)

จากการได้ศึกษาต้นฉบับเรื่อง *"The Color Purple"* ผู้วิจัยได้พบลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษของคนผิวสี ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะของภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐาน โดยมีเหตุผลสนับสนุนจากลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษที่พบในต้นฉบับไม่ตรงกับภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน โดยผู้วิจัยได้แบ่งประเภทของภาษาอังกฤษแบบของคนผิวสีตามที่พบจากการวิเคราะห์ต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง *"The Color Purple"* โดยอาศัยเกณฑ์จากข้อมูลที่พบในการศึกษาของ แจ็ค ซิดเนลล์ (Jack Sidnell: <http://www.une.edu.au/langnet/aave.htm>) ออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

4.1. ลักษณะทางไวยากรณ์ (Grammar) โดยผู้วิจัยได้แบ่งย่อยออกเป็น 6 ประเภทคือ

- 4.1.1. การผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน
- 4.1.2. การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค
- 4.1.3. การแสดงกาล
- 4.1.4. การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมทำหน้าที่ประธานในประโยค
- 4.1.5. การละ Verb be และการใช้ be ในประโยค
- 4.1.6. ลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆ

4.2. ลักษณะระบบเสียง(Phonetics System) โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 หัวข้อคือ

- 4.2.1. การสูญของเสียง /-d/
- 4.2.2. การออกเสียง /-th/
- 4.2.3. การถ่ายเสียง
- 4.2.4. การสูญของเสียงพยางค์ต้น

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1. ลักษณะทางไวยากรณ์ (Grammar)

4.1.1. การผันของคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน

วินิจและสมถวิล (2516:135) กล่าวว่า ความสอดคล้องระหว่างประธานกับกริยา หมายถึงการใช้คำกริยาให้สอดคล้องกับประธาน โดยถ้าหากประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 เช่น He, She, It, A boy, A girl หรือชื่อเฉพาะของบุคคล, สถานที่, สิ่งของที่มีจำนวนเพียงหนึ่งเดียว คำกริยาที่ใช้กับประธานต้องเติม s หรือ es ในทางตรงข้าม หากประธานเป็นพหูพจน์ เช่น I, You, We, They หรือคำนามพหูพจน์ เช่น boys, girls หรือ นามที่มีรูปเอกพจน์แต่ใช้เป็นพหูพจน์ เช่น people, the police, clergy, poultry, the public ก็จะใช้คำกริยาพหูพจน์

ฟาโซลด์ (Fasold : 1969: 86) อ้างถึงใน ลูเอลส์ดอร์ฟ (Luelsdorff : 1975: 79) กล่าวว่า ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้น เมื่อประธานของประโยคเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 จะไม่มีการผันคำกริยาให้สอดคล้องกับประธาน เช่น

He walk.
 The man walk.
 He don't walk.
 The man don't walk.
 He have a bike.
 The man have a bike.

สำหรับลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากต้นฉบับนั้น พบว่ามีการผันของคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน กล่าวคือเมื่อประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 แต่กริยาที่ใช้เป็นพหูพจน์ ซึ่งเหมือนกับที่ฟาโซลด์กล่าวว่า ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้น เมื่อประธานของประโยคเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 จะไม่มีการผันคำกริยาให้สอดคล้องกับประธาน ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

She **walk** round like she **don't** know what hit her. I think she thought she **love** him.
But he got so many of us. All needing somethin. (P.6)

ในตัวอย่างนี้ คำว่า walk ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยค ซึ่งประธานของคำกริยาเหล่านี้คือคำว่า She ซึ่งเป็นประธานเอกพจน์บุรุษที่ 3 เพราะฉะนั้น หากประโยคนี้เป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน จะต้องมีการเติม s ท้ายคำกริยานี้

สำหรับประโยคนี้มีการใช้คำกริยาช่วยคือ do ในรูปปฏิเสธ don't ที่ไม่สอดคล้องกับประธานซึ่งเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 ซึ่งหากเป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานก็ต้องเป็น doesn't ดังในประโยคต่อไปนี้

She **walks** round like she **doesn't** know what hit her. I think she thought she **loves** him. But he got so many of us. All needing somethin.

ตัวอย่างที่ 2

Mr. _____ **come** that evening. I'm in bed crying. Nettie she finally **see** the light of day, clear. Our new mammy she **see** it too. (P.9)

สำหรับตัวอย่างนี้ก็เช่นกัน จะเห็นได้ว่าในประโยคมีการใช้คำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน ถ้าหากเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้นก็จะต้องเป็น

Mr. _____ **comes** that evening. I'm in bed crying. Nettie she finally **sees** the light of day, clear. Our new mammy she **sees** it too.

ตัวอย่างที่ 3

He **dress** all up in front the glass, **look** at himself, then **undress** and **dress** all over again. He **slick** back his hat with pomade, then **wash** it out again. (P.24)

ในประโยคภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีจากต้นฉบับประโยคนี้ มีการใช้คำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน คือไม่มีการเติม s หลังคำกริยาในประโยค ซึ่งหากเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้น จะเป็นดังนี้

He **dresses** all up in front the glass, **looks** at himself, then **undresses** and **dresses** all over again. He **slicks** back his hat with pomade, then **washes** it out again.

นอกจากจะมีการเติม s เพื่อให้คำกริยาสอดคล้องกับประธานแล้ว ยังมีการเติม es ในคำกริยาที่ลงท้ายด้วย s และ sh ตามกฎไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน

ตัวอย่างที่ 4

Sofia **think** too much of herself anyway, he **say**. She **need** to be taken down a peg. (P.34)

สำหรับตัวอย่างนี้ก็เช่นกัน จะเห็นได้ว่าในประโยคมีการใช้คำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน ถ้าหากเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้นต้องมีการเติม s หลังคำกริยา โดยเมื่อเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานก็คือ

Sofia **thinks** too much of herself anyway, he **says**. She **needs** to be taken down a peg.

ตัวอย่างที่ 5

I'm so scared I don't know what to do. Feel like my mind stuck. I try to speak, nothing **come**. Try to git up, almost fall. Shug **reach** down and **give** me a helping hand. Albert **press** me on the arm. (P.243)

ในตัวอย่างที่ 5 นี้ คำว่า come, reach, give และ press ล้วนทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยค ซึ่งประธานของคำกริยาเหล่านี้เป็นประธานเอกพจน์บุรุษที่ 3 เพราะฉะนั้น หากประโยคนี้เป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน จะต้องมีการเติม s ท้ายคำกริยาเหล่านี้ ซึ่งจะเป็น

I'm so scared I don't know what to do. Feel like my mind stuck. I try to speak, nothing comes. Try to git up, almost fall. Shug **reaches** down and **gives** me a helping hand. Albert **presses** me on the arm.

นอกจากจะมีการเติม s เพื่อให้คำกริยาสอดคล้องกับประธานในประโยคนี้ ยังมีการเติม es ในคำกริยาที่ลงท้ายด้วย s และ sh ตามกฎไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบการใช้คำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธานอีกลักษณะหนึ่งจากการศึกษาค้นฉบับเรื่อง “The Color Purple” คือ เมื่อประธานเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 1 และบุรุษที่ 2 หรือประธานพหูพจน์ แต่ใช้คำกริยาที่มีความหมายเป็นเอกพจน์ โดยมีตัวอย่างที่พบได้แก่

ตัวอย่างที่ 6

I say, real easy, What you call her ?

She say, oh, we **calls** her Pauline.

My heart knock.

Then she frown. But I **calls** her Olivia. (P.15)

ในตัวอย่างนี้ คำว่า call ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยค ซึ่งประธานของคำกริยานี้เป็นประธานพหูพจน์ได้แก่ we และ ประธานเอกพจน์บุรุษที่ 1 คือ I เพราะฉะนั้น หากประโยคนี้เป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน คำกริยาไม่ต้องมีการเติม s

I say, real easy, What you call her ?

She say, oh, we call her Pauline.

My heart knock.

Then she frown. But I call her Olivia.

ตัวอย่างที่ 7

Lord, I **wants** to go so bad. Not to dance. Not to drink. Not to play card. Not even to hear Shug Avery sing. I just be thankful to lay eyes on her. (P.25)

ในตัวอย่างนี้ คำว่า want ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในประโยค ซึ่งประธานของคำกริยาเป็นประธานเอกพจน์บุรุษที่ 1 ได้แก่ I เพราะฉะนั้น หากประโยคนี้เป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน คำกริยาไม่ต้องมีการเติม s อีกต่อไป

Lord, I **want** to go so bad. Not to dance. Not to drink. Not to play card. Not even to hear Shug Avery sing. I just be thankful to lay eyes on her.

ตัวอย่างที่ 8

I keep thinking it's too soon to look for a letter from you. And I know how busy you **is** with all Mr. _____'s children. (P.108)

ในตัวอย่างนี้คำว่า is ทำหน้าที่เป็นคำกริยาช่วยในประโยค ซึ่งประธานของคำกริยาเป็นประธานเอกพจน์บุรุษที่ 2 ได้แก่ you ดังนั้น หากประโยคนี้เป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน คำกริยาช่วยก็จะเป็น are

I keep thinking it's too soon to look for a letter from you. And I know how busy you **are** with all Mr. _____'s children. (P.108)

ตัวอย่างที่ 9

I **is** a sinner, say Shug. Cause I was born, I don't deny it. But once you find out what's out there waiting for us, what else can you be ? (P.165)

เช่นเดียวกับประโยคในตัวอย่างที่ 8 คำว่า is ประโยคที่ 9 นี้ ทำหน้าที่เป็นคำกริยาช่วยในประโยค ซึ่งประธานของคำกริยาเป็นประธานเอกพจน์บุรุษที่ 1 ได้แก่ I ดังนั้น หากประโยคนี้เป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน คำกริยาช่วยก็จะเป็น am

I **am** a sinner, say Shug. Cause I was born, I don't deny it. But once you find out what's out there waiting for us, what else can you be ? (P.165)

ตัวอย่างที่ 10

But Shug spoke right up for you, Celie, he say. She say Albert, you been mistreating somebody I love. So as far as you concern, I'm gone. I couldn't believe it, he say. All along in there we **was** as hot for each other like two pistols. Excuse me, he say. But we **was**. I tried to laugh it off. But she meant what she said. (P.229)

ในตัวอย่างนี้ คำว่า **was** ทำหน้าที่เป็นคำกริยาช่วยรูปอดีตกาลในประโยค ซึ่งประธานของคำกริยาเป็นประธานพหูพจน์ได้แก่ **we** ดังนั้น หากประโยคนี้เป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน คำกริยาช่วยรูปอดีตกาลของ **we** คือ **were**

จากประโยคตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงข้างต้น เป็นลักษณะทางไวยากรณ์ชนิดหนึ่งของภาษาอังกฤษของคนผิวสี ที่เป็นเรื่องของความสอดคล้องกันระหว่างประธานและคำกริยาของประโยค ซึ่งจะเห็นได้ว่าในประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะใช้คำกริยาที่สอดคล้องกับประธาน ในขณะที่ลักษณะความสอดคล้องกันในการใช้คำกริยาให้เหมาะกับประธานในภาษาอังกฤษของคนผิวสี เป็นไปในทางที่ตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง กล่าวคือ ใช้คำกริยาที่มีความหมายเป็นเอกพจน์กับประธานพหูพจน์และประธานเอกพจน์บุรุษที่ 1 และ 2 และใช้คำกริยาที่มีความหมายเป็นพหูพจน์กับประธานเอกพจน์บุรุษที่ 3

4.1.2. การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค

ในประโยคปฏิเสธของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้น มีอยู่หลากหลายวิธีที่จะแสดงความหมายเชิงปฏิเสธในประโยคนั้นๆ เช่น การเติม **not** หลังคำกริยาช่วยในประโยค เช่น

You must not be away

หรือในประโยคที่มีกริยาแท้ก็จะใช้ Verb do เช่น do not, does not หรือ did not โดยคำกริยาที่ตามหลังจะต้องเป็นคำกริยาช่องที่ 1 ที่มีความหมายเป็นปัจจุบันเสมอ เช่น

She does not want to learn Chinese.

I do not want to go back home.

They did not do assignment last night.

นอกจากนี้แล้ว ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานยังมีวิธีที่สามารถแสดงความหมายปฏิเสธได้อีก คือ การใช้คำว่า never, no, none, no one, nobody, nothing หรือ nowhere โดยที่เมื่อคำเหล่านี้ปรากฏในประโยค ก็จะมีความหมายเชิงปฏิเสธทันที และไม่จำเป็นที่จะต้องเติม not อีก

สำหรับลักษณะของการแสดงความหมายปฏิเสธในประโยคภาษาอังกฤษของคณิศรก็มีอยู่หลากหลายวิธีเช่นกัน เช่น การใช้ ain't เป็นคำกริยาที่แสดงความหมายปฏิเสธของประโยค การใช้คำว่า ain't ในภาษาอังกฤษของคณิศรนั้น เมื่อนำมาเทียบในประโยคภาษาอังกฤษมาตรฐานนั้น จะได้ว่า ain't หมายถึง haven't เช่น I ain't seen him. ก็คือ I haven't seen him ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน นอกจากนี้ ain't ยังมีความหมายเท่ากับ didn't เช่น I ain't see him yesterday. ก็คือ I didn't see him yesterday. (<http://www.une.edu.au/langnet/description.htm>)

จากการศึกษาลักษณะการแสดงความหมายปฏิเสธในประโยคภาษาอังกฤษของคณิศร จากต้นฉบับเรื่อง *"The Color Purple"* ผู้วิจัยพบลักษณะการใช้ ain't ในประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 11

She say it too soon, Fonso, I **ain't** well. Finally he leave her alone. (P.3)

สำหรับตัวอย่างนี้ พบการใช้ ain't เพื่อแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค โดยที่ประโยค I ain't well. ในภาษาอังกฤษของคณิศร จะมีความหมายเท่ากับ I'm not well. ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน

ตัวอย่างที่ 12

She ugly. He say. But she **ain't** no stranger to hard work. (P.9)

สำหรับตัวอย่างนี้ พบการใช้ ain't เพื่อแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค But she ain't no stranger... ในภาษาอังกฤษของคณิศร จะมีความหมายเท่ากับ But she is no stranger... และอาจเท่ากับ But she isn't stranger... ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ได้อีกด้วย เนื่องจากในตัวอย่าง

นี่นอกจากจะใช้ ain't แล้วยังมีการแสดงความหมายปฏิเสธโดยการเติมคำว่า no ซึ่งตามลักษณะภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้น เมื่อมีการทำให้คำกริยาช่วยเป็นปฏิเสธด้วยการเติม not แล้วไม่จำเป็นต้องเติม no อีก

ตัวอย่างที่ 13

You sure is ugly, she say, like she ain't believe it. (P.42)

สำหรับตัวอย่างนี้ พบการใช้ aint't เพื่อแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค ...like she ain't believe it. ในภาษาอังกฤษของคนผิวสี จะมีความหมายเท่ากับ ...like she doesn't believe it. ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน

ผู้วิจัยได้ตั้งข้อสังเกตว่า การใช้ ain't ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่พบจากการวิเคราะห์ต้นฉบับเรื่อง “The Color Purple” นั้น เมื่อเทียบกับคำที่แทนในประโยคภาษาอังกฤษมาตรฐานนั้น จะเป็นการใช้แทน v. to be และคำกริยาช่วยเช่น do เป็นต้น

อย่างไรก็ดี จากการศึกษาลักษณะการแสดงความหมายปฏิเสธในภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่พบในนวนิยายต้นฉบับนั้น ผู้วิจัยยังพบอีกว่านอกจากการใช้ ain't แล้ว ยังมีการใช้คำแสดงความหมายปฏิเสธมากกว่า 1 คำในประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 14

You better **not never** tell **nobody** but God. It'd kill your mammy. (P.3)

ในประโยคตัวอย่างนี้ พบการใช้ คำที่แสดงความหมายปฏิเสธถึง 3 คำ คือ not, never และ nobody ซึ่งถ้าจะปรับให้เป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นั้น อาจจะเหลือคำที่แสดงความหมายปฏิเสธไว้ในประโยคเพียงคำเดียวก็พอ เช่น

You better not tell anybody but God.

หรือ

You better never tell anybody but God.

หรือ

You better tell nobody but God.

จะเห็นว่ามีการเปลี่ยนการใช้คำจาก nobody เป็น anybody เนื่องจากคำว่า anybody เป็นคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับ nobody นอกจากนี้ในภาษาอังกฤษมาตรฐานมีการใช้คำว่า some ที่มีความหมายคล้ายกับ any ต่างกันเพียง any จะใช้ในประโยคคำถามและประโยคบอกเล่าที่มีคำหรือวลีแสดงความหมายปฏิเสธ ขณะที่ some จะใช้ในประโยคบอกเล่าธรรมดา

ตัวอย่างที่ 15

Nettie still don't understand. I **don't neither**. All us notice is I'm all the time sick and fat. (P.12)

สำหรับประโยคตัวอย่างนี้จะพบการแสดงของความหมายปฏิเสธถึง 2 แห่ง คือ การเติม not ทำยกริยาช่วยคือ do และการใช้ neither ซึ่งคำว่า neither นั้นมีความหมายเป็นปฏิเสธที่เมื่อปรากฏในประโยคแล้วไม่จำเป็นต้องมีคำอื่นใดที่มาสแสดงของความหมายปฏิเสธอีก หรือถ้าใช้ either แทนประโยคนี้ก็จะเป็น

Nettie still don't understand. **Neither do I**. All us notice is I'm all the time sick and fat.

หรือ

Nettie still don't understand. I **don't either**. All us notice is I'm all the time sick and fat.

ตัวอย่างที่ 16

My kids with they grandma, she say. She could stand the kids, I had to go.

You miss 'em ? I ast.

Naw, she say. I **don't miss nothing**. (P.45)

ในประโยคตัวอย่างนี้จะพบการแสดงของความหมายปฏิเสธถึง 2 แห่ง คือ การเติม not ทำยกริยาช่วยคือ do และการใช้คำวลี nothing ซึ่งคำว่า nothing นั้นมีความหมายเป็นปฏิเสธที่เมื่อ

ปรากฏในประโยคแล้วไม่จำเป็นต้องมีคำอื่นใดที่มาแสดงความหมายปฏิเสธอีก หรือถ้าต้องการเติม not ท้ายกริยาช่วย do จะต้องเปลี่ยน nothing เป็น anything ซึ่งตามหลักภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ประโยคนี้จะเป็น

Naw, she say. I **don't miss anything**.

หรือ

Naw, she say. I **miss nothing**.

ตัวอย่างที่ 17

I **don't want none** of your damn food, she say. Just gimme a cup of coffee and hand me my cigarettes. (P.46)

เช่นเดียวกัน ในประโยคตัวอย่างที่ 15 มีการใช้คำที่มีความหมายปฏิเสธซ้อนกันถึง 2 แห่ง คือ การเติม not ท้ายกริยาช่วย do และใช้คำว่า none ซึ่งหมายถึง ไม่เลย ซึ่งถ้าจะปรับประโยคนี้ให้เป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้น จะต้องเลือกรักษาการแสดงความหมายปฏิเสธไว้ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น

I **don't want any** of your damn food, she say..... เปลี่ยน none เป็น any

หรือ

I **want none** of your damn food, she say.....ตัด don't ออก

ตัวอย่างที่ 18

Who the warden's black kinfolks ? say Mr. _____

Nobody say nothing. (P.80)

ในประโยคตัวอย่างที่ 18 มีการใช้คำที่มีความหมายปฏิเสธถึง 2 คำ คือ คำว่า Nobody และ nothing ทั้งสองคำนี้มีความหมายเป็นปฏิเสธด้วยกันทั้งคู่ ซึ่งถ้าจะปรับประโยคนี้ให้เป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้นทำได้ด้วยการตัดคำว่า nothing ออกไป และใช้ anything แทน

Nobody say anything. เปลี่ยน nothing เป็น anything

จากตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ยกมาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงลักษณะการแสดงความหมายปฏิเสธมากกว่าหนึ่งในประโยคเดียว กล่าวคือ ในแต่ละประโยคมีคำที่แสดงถึงความหมายในเชิงปฏิเสธอยู่มากกว่า 1 คำ ทั้งที่จริงๆแล้ว มีเพียงคำแสดงความหมายเชิงปฏิเสธเพียงคำเดียว ก็สามารถสื่อความหมายได้ตามจุดประสงค์ และบางครั้งการใช้คำที่มีความหมายเชิงปฏิเสธซ้อนกันถึง 2 คำ หรือมากกว่า อาจทำให้ความหมายที่แท้จริงของประโยคผิดไป ก็จะทำให้ประโยคนั้นไม่ได้มีความหมายเชิงปฏิเสธ แต่ทั้งนี้สำหรับในกรณีของการใช้ประโยคปฏิเสธซ้อนปฏิเสธของภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้น ผู้วิจัยเข้าใจว่า จะเป็นเรื่องของกรณีความหมายในเชิงปฏิเสธมากกว่า และอีกข้อสันนิษฐานก็คือ อาจเป็นการเลียนแบบลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาที่คนผิวสีใช้มาก่อนจนเกิดความคุ้นเคย อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์การปฏิเสธซ้อนปฏิเสธนั้นก็ยังเป็นอีกลักษณะหนึ่งของภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสีที่ปรากฏอย่างชัดเจนในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*”

4.1.3. การแสดงกาล

กาลของกริยา คือคำที่แสดงเวลาการเกิดขึ้นของประโยค โดยปกติแล้วในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะมีการแบ่งกาลออกเป็น 3 รูป คือ อดีตกาลที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้นและสิ้นสุดลงไปแล้ว ขณะที่ปัจจุบันกาลกล่าวถึงสิ่งที่กำลังดำเนินอยู่ในเวลานี้ ส่วนอนาคตกาลหมายถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น กำลังจะเกิดขึ้นในภายหน้า การบ่งชี้ของกาลของกริยาในประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานทำได้ทั้งการเปลี่ยนรูปคำกริยา หรือการใช้คำบอกเวลา เป็นต้น

สำหรับภาษาอังกฤษของคนผิวสี ก็มีคำบอกกาลในประโยคเช่นกัน แต่จะแตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานตรงที่วิธีการบ่งชี้กาลนั้นๆ ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเรื่อง “*The Color purple*” ผู้วิจัยพบลักษณะของกาลในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีดังนี้

อดีตกาล

ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน เราสามารถบ่งชี้ความเป็นอดีตกาลของประโยคได้ด้วยการเติม -ed หลังคำกริยา เช่น finish เป็น finished หรือเปลี่ยนรูปของคำกริยานั้นโดยสิ้นเชิง เช่น drink เป็น drank นอกจากนี้อาจมีการใช้คำวิเศษณ์เพื่อบอกกาลในประโยค เช่น last night หรือ two days ago เป็นต้น ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็ยึดหลักการเดียวกัน เช่น

ตัวอย่างที่ 19

I was in town sitting on the wagon while Mr. _____ was in the dry good store. I seen my baby girl. I **knowed** it was her. (P.14)

จากประโยคในตัวอย่างนี้ แสดงกาลในประโยคให้ชัดเจนว่าผู้พูดต้องการพูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต แต่มีข้อบกพร่องทางภาษาเกิดขึ้นที่การผันรูปคำกริยาคือคำว่า know ซึ่งถ้าเป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้น know จะต้องเป็น knew ซึ่งข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นนี้ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่านักเขียนต้องการจะสื่อให้เห็นถึงภูมิหลังทางการศึกษาของตัวละคร

นอกจากการแสดงอดีตกาลด้วยการผันรูปกริยาหรือการเติมวลีบอกลเวลาแล้ว ภาษาอังกฤษของคนผิวสีอาจใช้คำว่า been วางหน้าคำกริยาในกรณีที่เหมาะสมนั้นได้เกิดขึ้นตั้งแต่อดีต ซึ่งผู้ที่เข้าใจไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานอาจเข้าใจผิดว่าเป็นการใช้ “Present Perfect” ที่มีกริยา “have” หรือ “has” ซึ่งหมายความว่าเหตุการณ์นั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว หากอันที่จริงแล้ว been ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นการแสดงความหมายอดีตกาลหมายถึงเหตุการณ์นั้นยังคงดำเนินอยู่ เช่น

ภาษาอังกฤษมาตรฐาน : He has been married. หมายถึง เขาไม่ได้แต่งงานอีกต่อไปแล้ว

ภาษาอังกฤษของคนผิวสี : He been married หมายถึง เขายังใช้ชีวิตแต่งงานอยู่

แต่คำที่เมื่อปรากฏอยู่ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีแล้วมีความหมายเท่ากับ Present Perfect ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานคือคำว่า done ในภาษาอังกฤษของคนผิวสี เช่น “He has eaten his dinner” เท่ากับ “He done eat his dinner”

(<http://www.une.edu.au/langnet/descriptions.htm>)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาษาอังกฤษของคนผิวสี ทำให้ผู้วิจัยพบลักษณะการแสดงอดีตกาลในประโยคที่สอดคล้องกับทฤษฎีที่กล่าวมาข้างต้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 20

Mr. _____ come finally one day looking all drug out. The woman he had helping him **done** quit. His mammy **done** said No More. (P.12)

ประโยคตัวอย่างที่ 20 ผู้วิจัยพบว่าปรากฏการใช้ done อยู่สองแห่ง done ตัวแรกเป็นการใช้ done ที่สอดคล้องกับแนวคิดที่อ้างว่า done มีความหมายว่า เหตุการณ์นั้นสิ้นสุดลงแล้ว ซึ่งเมื่อลองปรับให้เป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ผู้วิจัยพบว่าทำให้ประโยคมีความสมบูรณ์เรื่องโครงสร้างขึ้นและสื่อความหมายได้ชัดเจนกว่าเดิม คือ

..... The woman he had helping him has quit. His mammy done said No More.

done ตัวที่สองนั้น เมื่อเทียบเคียงจากบทแปลและบริบทโดยรวม ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจว่า done ตัวที่สองเป็นลักษณะการออกเสียง don't ในภาษาอังกฤษของคณิศรเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 21

Sofia **gone** six months. Harpo act like a different man. Used to be a homebody, now all the time in the road. (P.62)

ถึงแม้ในประโยคนี้ไม่ได้ใช้คำว่า been แต่ลักษณะของ gone และบริบทโดยรอบสามารถบ่งชี้กาลได้ว่าเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นและยังคงดำเนินอยู่ หมายถึง Sofia has gone for six months.... แปลว่า โซเฟียได้จากไปเป็นเวลาหกเดือนแล้ว

ตัวอย่างที่ 22

One night when Mr. _____ and Grady **gone**, us open the trunk. Us find a lot of Shug's underclothes, some nasty picture postcards, and way down under his tobacco, Nettie's letters. Bunches and bunches of them. Some fat. Some thin. Some open, some not. (P.106)

คำว่า gone ในประโยคตัวอย่างที่ 22 มีความหมายเช่นเดียวกับการใช้ been ในภาษาอังกฤษของคณิศร กล่าวคือ เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นและยังดำเนินอยู่ หมายถึง Mr.____ and Grady gone.... แปลว่านาย....และเกรดียังไม่กลับมา

อนาคตกาล

ตามหลักไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน เมื่อต้องการแสดงความหมายในอนาคตของประโยค สามารถบ่งชี้ได้ด้วยการใช้วลีบอกเวลา เช่น next month หรือ soon นอกจากนี้ยังสามารถใช้ กริยาช่วย will + คำกริยาหลักในประโยค หรือ ใช้โครงสร้าง v. to be + going to เป็นต้น

สำหรับภาษาอังกฤษของคนผิวสี การแสดงอนาคตกาลในประโยคสามารถทำได้ด้วยการใช้คำว่า gon เช่น

ตัวอย่างที่ 23

Where yall gon stay ?

They got a big place, he say. When us marry I'll be just like one of the family. (P.29)

จากตัวอย่างนี้เอง คำว่า gon ใช้เพื่อแสดงถึงอนาคตกาล หมายถึงเหตุการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้น ณ เวลาที่พูด

อาจกล่าวได้โดยสรุปว่าลักษณะของกาลในประโยคที่พบจากข้อมูลภาษาอังกฤษของคนผิวสี จะเป็นลักษณะการใช้คำกริยาที่ผิดรูป หรือไม่ก็จะเป็นการใช้คำกริยาช่องที่ 3 มาเป็นส่วนประกอบในประโยค และกาลที่คำเหล่านั้นต้องการจะสื่อความหมายนั้นอาจเป็นได้ทั้งอดีตกาล และอนาคตกาล ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับบริบทโดยรอบด้วย

4.1.4. การใช้คำสรรพนามที่มีความหมายเป็นกรรมทำหน้าที่ประธานในประโยค

คำสรรพนามในภาษาอังกฤษจะใช้วางในตำแหน่งใดของประโยคนั้น จะต้องคำนึงถึงหน้าที่ของคำสรรพนามนั้นๆในประโยค ซึ่งภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานได้กำหนดไว้ว่าคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ได้แก่ I, we, you, he, she, they, it ใช้เป็นประธานของกริยาและใช้ตามหลัง Verb be. เช่น

He knows everything.

It is I who did this work.

ส่วนคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมของประโยคนั้น ได้แก่ me, us, you, him, her, them, it จะทำหน้าที่เป็นทั้งกรรมของกริยาและกรรมของคำบุพบท เช่น

I gave him some money.

Please explain the meaning of this word to me.

(วินิจและสมถวิล: 2516: 95)

จากการวิเคราะห์ลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีทำให้ผู้วิจัยพบว่า ภาษาอังกฤษของคนผิวสีมีการใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม มาเป็นประธานของประโยค สอดคล้องกับแนวคิดของ วิลเลียม เอ สจวร์ต (William A. Stewart, 1970 :134) ที่กล่าวถึงลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีไว้ว่า การใช้คำสรรพนามในภาษาอังกฤษของคนผิวสีจะใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมมาเป็นประธานของประโยค เช่น Me hungry. ซึ่งมีความหมายเท่ากับ I am hungry. ในประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานหรือ Him give me rice. จะหมายความเท่ากับ He gives me rice. ในประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน เช่น

ตัวอย่างที่ 24

I think what color Shug Avery would wear. She like a queen to me so I say to Kate, Somethin purple, maybe little red in it too. But us look and look and no purple. (P.30)

จากประโยคตัวอย่างที่ 24 จะพบว่ามีการใช้คำสรรพนาม us ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ซึ่งคำสรรพนาม us นั้นตามหลักภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะทำหน้าที่เป็นสรรพนามที่เป็นกรรมในประโยค คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานและมีความหมายเท่ากับ us ก็คือ we และเมื่อแทนที่ us ด้วยคำว่า We ในประโยคนี้ ก็จะเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานคือ

I think what color Shug Avery would wear. She like a queen to me so I say to Kate, Somethin purple, maybe little red in it too. But we look and look and no purple.

ตัวอย่างที่ 25

Me and him out in the field all day. **Us** sweat, chopping and plowing. I'm roasted coffee bean color now. (P.27)

ในประโยคตัวอย่างที่ 25 จะพบว่ามีการใช้คำสรรพนาม **me, him และ us** ที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ซึ่งคำสรรพนามทั้งสามคำนี้ ตามหลักภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะทำหน้าที่เป็นสรรพนามที่เป็นกรรมในประโยค คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานและมีความหมายเท่ากับ **me, him และ us** ก็คือ **I, he และ we** และเมื่อแทนที่ **me, him และ us** ด้วยคำว่า **I, he และ we** ในประโยคนี้ ก็จะเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ดังนี้

He and I out in the field all day. **We** sweat, chopping and plowing. I'm roasted coffee bean color now.

เหตุที่ต้องมีการสลับตำแหน่งระหว่าง **He และ I** ก็เพื่อให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ที่เมื่อมีประธานบุคคลมีมากกว่าหนึ่ง และหนึ่งในนั้นคือตัวเรา จะต้องให้ประธานตัวอื่นนำหน้าก่อน แล้วจึงตามด้วยคำสรรพนามที่แทนที่ตัวเรา

ตัวอย่างที่ 26

All the children come running up, **mama, mama, us** want lemonade. She pour out five glasses for them, two for **us**. **Us** sit in a wooden swing she made last summer and hung on the shady end of the porch. (P.58)

ในประโยคตัวอย่างที่ 26 จะพบว่ามีการใช้คำสรรพนาม **us** ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ซึ่งคำสรรพนาม **us** นี้ ตามหลักภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะทำหน้าที่เป็นสรรพนามที่เป็นกรรมในประโยค คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานและมีความหมายเท่ากับ **us** ก็คือ **we** และเมื่อแทนที่ **us** ด้วยคำว่า **we** ในประโยคนี้ ก็จะเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานว่า

All the children come running up, mama, mama, **we** want lemonade. She pour out five glasses for them, two for us. **We** sit in a wooden swing she made last summer and hung on the shady end of the porch.

ตัวอย่างที่ 27

They put Sofia to work in the prison laundry. All day long from five to eight she washing clothes. Dirty convict uniforms, nasty sheets and blankets piled way over her head. **Us** see her twice a month for half a hour. Her face yellow and sickly, her fingers look like fatty sausage. (P.78)

ในประโยคตัวอย่างที่ 27 จะพบว่ามีการใช้คำสรรพนาม **us** ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ซึ่งคำสรรพนาม **us** นี้ ตามหลักภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะทำหน้าที่เป็นสรรพนามที่เป็นกรรมในประโยค คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานและมีความหมายเท่ากับ **us** ก็คือ **we** และเมื่อแทนที่ **us** ด้วยคำว่า **we** ในประโยคนี้ ก็จะเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานว่า

They put Sofia to work in the prison laundry. All day long from five to eight she washing clothes. Dirty convict uniforms, nasty sheets and blankets piled way over her head. **We** see her twice a month for half a hour. Her face yellow and sickly, her fingers look like fatty sausage.

ตัวอย่างที่ 28

Oh, Nettie, **us** have a house ! A house big enough for us and our children, for your husband and Shug. Now you can come home cause you have a home to come to ! (P.208)

สำหรับประโยคตัวอย่างที่ 28 จะพบว่ามีการใช้คำสรรพนาม **us** ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค ซึ่งคำสรรพนาม **us** นี้ ตามหลักภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะทำหน้าที่เป็นสรรพนามที่เป็นกรรมในประโยค คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานและมีความหมายเท่ากับ **us**

ก็คือ we และเมื่อแทนที่ us ด้วยคำว่า we ในประโยคนี้ ก็จะเป็นประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานที่ได้ว่า

Oh, Nettie, **we** have a house ! A house big enough for us and our children, for your husband and Shug. Now you can come home cause you have a home to come to !

จากตัวอย่างที่ได้กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่าคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมแต่ถูกนำมาใช้เป็นประธานของประโยคที่พบมากในข้อมูลภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ได้จากหนังสือต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” คือคำว่า us และเป็นอีกลักษณะหนึ่งของภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ปรากฏการใช้มาก

4.1.5. การละ Verb be และการใช้ be ในประโยค

แชมเบอร์และทรัดกิลล์ (Chamber & Trudgill, 1980: 92) ได้กล่าวถึงลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษมาตรฐานไว้ว่าภาษาอังกฤษของคนผิวสี มักไม่มี Verb be ในประโยค เช่น She nice. หรือ We going. ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของลาบอฟ (Labov, 1966: 86) ที่ว่า เมื่อไรก็ตามที่ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานสามารถย่อรูป Verb be ในประโยค ก็จะพบว่าในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็จะตัด Verb be นั้นทิ้งไปทันที เช่น

ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน : He's handsome.

ภาษาอังกฤษของคนผิวสี : He handsome.

การละ Verb be ในประโยคเป็นอีกลักษณะหนึ่งของภาษาอังกฤษของคนผิวสี โดยผู้วิจัยได้ใช้เครื่องหมาย \leftrightarrow คั่นในตัวอย่างที่ต้องเติม Verb be ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 29

Shug Avery was a woman. The most beautiful woman I ever saw. She \leftrightarrow more pretty then my mama. She \leftrightarrow bout ten thousand times more prettier then me. I see her there in furs. Her face \leftrightarrow rouge. Her hair \leftrightarrow like somethin tail. She \leftrightarrow grinning with her foot up on somebody motorcar. (P.8)

จากประโยคตัวอย่างที่ 29 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่ในตำแหน่งหน้าคำคุณศัพท์ แสดงการเปรียบเทียบ คือ more และ like เช่นในประโยค She \leftrightarrow more pretty...และ Her hair \leftrightarrow like somethin tail. วางหน้าคำบุพบท bout (about) คือ She \leftrightarrow bout ten thousand times.... และวางหน้าคำกริยาที่ตามด้วย -ing คือ grinning ได้แก่ She \leftrightarrow grinning.....

ตัวอย่างที่ 30

But you don't need a fresh woman no how, I got a fresh one in there myself and she \leftrightarrow sick all the time. (P.9)

จากประโยคตัวอย่างที่ 30 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำคุณศัพท์ sick คือ she \leftrightarrow sick all the time.

ตัวอย่างที่ 31

And she \leftrightarrow clean. And God done fixed her. You can do everything just like you want to and she ain't gonna make you feed it or clothes it. (P.10)

จากประโยคตัวอย่างที่ 31 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำคุณศัพท์ clean คือ And she \leftrightarrow clean.

ตัวอย่างที่ 32

My little girl she look up and sort of frown. She \leftrightarrow fretting over something. She got my eyes just like they is today. (P.14)

จากประโยคตัวอย่างที่ 32 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำกริยาที่ตามด้วย -ing คือ fretting ได้แก่ She \leftrightarrow fretting over something.

ตัวอย่างที่ 33

He be gone for days. Then she start having babies. And she \leftrightarrow young and pretty.

Not so pretty, say Carrie, looking in the looking glass. Just that head of hair. She \leftrightarrow too black. (P.19)

จากประโยคตัวอย่างที่ 33 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำคุณศัพท์ young and pretty คือ And she \leftrightarrow young and pretty. นอกจากนี้ยังพบการละ Verb be ที่ตำแหน่งหน้าคำคุณศัพท์ที่แสดงการเปรียบเทียบ too คือ She \leftrightarrow too black.

ตัวอย่างที่ 34

Harpo tell me all his love business now. His mind \leftrightarrow on Sofia Butler day and night. (P.29)

จากประโยคตัวอย่างที่ 34 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำบุพบท on คือ His mind \leftrightarrow on Sofia Butler day and night.

ตัวอย่างที่ 35

This here Shug Avery. Old friend of the family. Fix up the spare room. Then he look down at her, hold her in one arm, hold on to the rail with the other. Harpo on the other side , looking sad. Sofia and the children \leftrightarrow in the yard, watching.(P. 42)

จากประโยคตัวอย่างที่ 35 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำบุพบท in คือ Sofia and the children \leftrightarrow in the yard, watching.

ตัวอย่างที่ 36

Well, look like you \leftrightarrow the one to go.

Go where, ast Squeak.

Go see the warden. He \leftrightarrow your uncle. (P.81)

จากประโยคตัวอย่างที่ 36 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ your ในประโยค He \leftrightarrow your uncle.

ตัวอย่างที่ 37

When we said Africa he looked offended and tickled too. Niggers \leftrightarrow going to Africa, he said to his wife. Now I have seen everything. (P. 114)

จากประโยคตัวอย่างที่ 37 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำกริยาที่ตามด้วย -ing คือ going ในประโยค Niggers \leftrightarrow going to Africa,

ตัวอย่างที่ 38

Shug come over to where us \leftrightarrow talking. She take one look at my face and say Celie ! Then she turn to Mr. ____ . Stop Albert, she say. Don't say no more. You \leftrightarrow just going to make it harder on yourself. (P.176)

จากประโยคตัวอย่างที่ 38 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการละ Verb be ที่วางอยู่หน้าคำกริยาที่ตามด้วย -ing คือ talking ในประโยค Shug come over to where us \leftrightarrow talking. และ going ในประโยค You \leftrightarrow just going to make it harder on yourself.

ลักษณะที่โดดเด่นอีกประการหนึ่งของภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็คือ การใช้ be เป็นคำกริยาเพื่อบ่งชี้การกระทำที่เกิดขึ้นในปัจจุบันอยู่ประจำและสม่ำเสมอ โดยจอยส์ลีน (Joycelyn, 1998: 62) กล่าวว่า รูปแบบของการใช้ be แทนที่ Verb be ในประโยคนั้น เป็นลักษณะหนึ่งของภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสี ที่ได้มาจากลักษณะทางโครงสร้างภาษาถิ่นของชาวแอฟริกัน โดยมีความหมายในการใช้เพื่อแสดงความหมายการกระทำที่เกิดขึ้นจริง และการกระทำที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาปัจจุบัน

ตัวอย่างที่ 39

I say Marry him, Nettie. An try to have one good year out your life. After that I know she **be** big (P. 7)

ในประโยคที่ 39 การใช้ **be** ทั้งสองคำทำหน้าที่แทนกริยาช่วยในประโยค ซึ่งกริยาช่วยนั้นคือ **is**

ตัวอย่างที่ 40

It took him the whole spring, from March to June, to make up his mind to take me. All I thought about was Nettie. How she could come to me if I marry him and he **be** so love stuck with her I could figure out a way for us to run away. (P.11)

สำหรับในประโยคนี้ **be** ทำหน้าที่แทนกริยาช่วยของประโยคก็คือ **was** การที่กริยาช่วยผันรูปเป็นอดีตกาลเนื่องจากมีบริบทที่แวดล้อมเป็นอดีตกาลเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 41

He beat me like he beat the children. Cept he don't never hardly beat them. He say, Celie, git the belt. The children **be** outside the room pecking through the cracks. It all I can do not to cry. I make msyelf wood. I say to myself, Celie, you a tree. That's how come I know trees fear man. (P.22)

ส่วนคำว่า **be** ที่ใช้แทนที่ **are** ซึ่งเป็นกริยาช่วยในประโยคนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับคำสรรพนามที่ทำหน้าที่ประธานของประโยคคือ **The children**

ตัวอย่างที่ 42

Harpo bring her over to meet his daddy. Mr. _____ say he want to have a look at her. I see ‘em coming way off the road.They **be** just marching, hand in hand, like going to war. (P.29)

จากประโยคตัวอย่างที่ 42 คำว่า be ใช้แทนที่กริยาช่วย are เพื่อให้สอดคล้องกับคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคคือ They เป็นพหูพจน์บุรุษที่ 3

ตัวอย่างที่ 43

Finally I have supper and go to bed. I git up in the morning it feel like they still sitting there. But Harpo **be** in the outside, Mr. _____ **be** shaving. (P.31)

จากประโยคตัวอย่างที่ 43 คำว่า be ทั้งสองคำใช้แทนที่กริยาช่วย is เพื่อให้สอดคล้องกับคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค และเป็นการวางกริยาช่วยหน้าคำบุพบท in ใน be ตัวแรกและวางหน้าคำกริยาที่ตามด้วย -ing ใน be ตัวที่สอง

ตัวอย่างที่ 44

Well, sometime Mr. _____ git on me pretty hard. I have to talk to Old maker. But he my husband. I shrug my shoulders. This life soon **be** over, I say. Heaven last all ways. (P.39)

จากประโยคตัวอย่างที่ 44 พบว่าในภาษาอังกฤษของนวนิยาย มีการใช้ be แทนที่คำกริยาช่วย is ในประโยค This life soon **be** over, I say.

ตัวอย่างที่ 45

Mr. _____ **be** in the room with her all time of the night or day. He don’t hold her hand though. She too evil for that. (P.43)

จากประโยคตัวอย่างที่ 45 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการใช้ be แทนที่คำกริยา is ซึ่งตำแหน่งของ be วางอยู่หน้าคำบุพบท in ในประโยค Mr. _____ be in the room with her all time.....

ตัวอย่างที่ 46

Pretty soon it be time for Shug to go. She sing every week-end now at Harpo's. He make right smart money off of her, and she make some too. (P.66)

จากประโยคตัวอย่างที่ 46 พบว่าในภาษาอังกฤษของคนผิวสี มีการใช้ be แทนที่คำกริยา is ซึ่งตำแหน่งของ be วางอยู่หน้าคำนาม time ในประโยค Pretty soon it be time for Shug to go.

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบในหนังสือต้นฉบับเรื่อง “The Color Purple” ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะของการละคำกริยาช่วยหรือ Verb be ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสี จะคล้ายคลึงกับการใช้ be แทนที่คำกริยาช่วย กล่าวคือ ตำแหน่งของ be จะอยู่หน้าคำบุพบท คำคุณศัพท์ชนิดต่างๆ เช่น คำคุณศัพท์แสดงความเจ้าของ หรือแสดงการเปรียบเทียบ รวมทั้งมีการวาง be และละ Verb be ในตำแหน่งที่อยู่หน้าคำนาม ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เป็นลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่สอดคล้องและสนับสนุนแนวคิดที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงข้างต้น

4.1.6. ลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ นอกเหนือจากผู้วิจัยได้พบลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษของคนผิวสีตามที่ได้แยกประเภทไว้ในข้างต้นแล้ว ยังมีลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆที่พบดังนี้

ตัวอย่างที่ 47

ประโยคที่ละ ' (apostrophe) เมื่อต้องใช้ในความหมายเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ

Dust git all up the ladies dress. (P.15)

ระหว่าง ladies และ dress ควรจะมีเครื่องหมายแสดงความเป็นเจ้าของ และจากตัวอย่างในประโยคนี้ก็ยังพบลักษณะของภาษาอังกฤษที่ผิดไวยากรณ์ด้วยก็คือ dress ควรจะเป็น dresses เพื่อให้สอดคล้องกับคำนามที่นำหน้าคือ ladies และถูกความหมายด้วย

ตัวอย่างที่ 48

ประโยคที่ขาดคำบุพบท

Oh, she be seven her next birthday. (P.15)

หากเป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั้น ระหว่าง seven และ her ต้องมีคำบุพบท on

ตัวอย่างที่ 49

ประโยคที่ใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของผิด

49.1 **They** hair ain's comb. They too nasty to touch. (P.19)

49.2 Young womens no good these days, he say. Got **they** legs open to every Tom, Dick and Harry. (P.30)

49.3 They love to feel **they** mouth work. (P.53)

49.4 All the men got **they** eyes glued to Shug's bosom. (P.72)

49.5 Everybody make a lot of admiration over Tashi. People look at her and Adam's scars like that's **they** business. (P.244)

คำว่า 'they' จากประโยคตัวอย่างที่ 49.1 ถึง ประโยคตัวอย่างที่ 49.5 เป็นลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคนผิวสี ซึ่งหากจะให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์นั้น ควรจะใช้คำว่า their แทน

ในประโยคที่ 49.3 ยังพบการใช้คำนามพหูพจน์ที่ผิดรูปคือคำว่า mouth ซึ่งที่ถูกต้องคือต้องเติม s ข้างหลังเป็น mouths

หากจะสรุปลักษณะทางไวยากรณ์โดยรวมของภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้น อาจกล่าวได้ว่าเป็นภาษาอังกฤษที่มีการผสมผสานระหว่างภาษาอังกฤษแบบที่คนผิวสีได้เรียนรู้และภาษาแอฟริกันหรือภาษาถิ่นอื่นๆดั้งเดิมเอาไว้ จึงทำให้ลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีมีลักษณะเฉพาะที่น่าสนใจต่อการศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” นอกจากผู้วิจัยได้พบลักษณะทางไวยากรณ์ที่ทั้งเหมือนและแตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานแล้ว ยังพบลักษณะระบบเสียงของภาษาอังกฤษของคนผิวสีอีกด้วย

สำหรับลักษณะระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสี ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือและภาพยนตร์เรื่อง “*The Color Purple*” ผลงานของบริษัทวอร์เนอร์ บราเธอร์ส (Warner Brothers) กำกับโดยสตีเวน สปีลเบิร์ก (Steven Spielberg) เมื่อปีค.ศ. 1985 ทำให้ผู้วิจัยพบว่า ข้อมูลที่ได้มีความสอดคล้องกับแนวความคิดที่นักวิชาการหลายท่านได้นำเสนอไว้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความสามารถของผู้เขียนนวนิยายต้นฉบับคืออลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) ในการถ่ายทอดน้ำเสียงลงบนตัวหนังสือ นั้น ทำได้ดีเยี่ยมสมกับที่หนังสือเล่มนี้ได้รับรางวัล Pulitzer Prize ในปี ค.ศ.1983

ในการวิเคราะห์ลักษณะระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสี ผู้วิจัยพบว่าเมื่อใดที่มีพยัญชนะสองตัวเกิดขึ้นที่ท้ายคำ เช่น st ในคำว่า test เสียงพยัญชนะ t มักจะถูกละไว้ ไม่ต้องเปล่งออกมา การสูญของเสียงในพยัญชนะท้ายเกิดขึ้นได้เสมอ แม้ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานก็ตาม สำหรับในภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้น การละเสียงพยัญชนะท้ายมักจะเกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติอย่างเป็นระบบ นักภาษาศาสตร์เชิงสังคมนำเสนอให้เห็นถึงความถี่ของการลดเสียงที่สามารถอธิบายเหตุการณ์เกิดได้จากฐานความแตกต่างทางสิ่งแวดล้อมที่เสียงเหล่านั้นเกิดขึ้น

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางการออกเสียง พบว่าระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีแบ่งได้เป็น 4 ประเภทดังนี้

4.2.1. การสูญของเสียง/-d/

ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีเมื่อพยัญชนะท้ายของคำลงท้ายด้วย /-d/ ส่วนใหญ่แล้วมักจะลดการออกเสียง /-d/ แต่จะมีข้อยกเว้นก็ต่อเมื่อเป็นเสียง -ed ที่เป็นส่วนของคำกริยา รูปอดีตกาล ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ 50 -52

ตัวอย่างที่ 50

She went to visit her sister doctor over Macon. Left me to see after the others. He never has a **kine** word to say to me. Just say You gonna do what your mammy wouldn't. (P.3)

ในตัวอย่างประโยคนี้ ผู้เขียนได้สะกดคำว่า kind ที่แปลว่า ใจดี มีเมตตา เป็นคำว่า kine ทั้งนี้เนื่องจากผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านได้สัมผัสถึงระบบการออกเสียง /-d/ ในภาษาอังกฤษของคนผิวสี โดยเป็นตัวอย่างที่สอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ว่าเมื่อคำดังกล่าวมีเสียง /-d/ ลงท้ายและไม่ได้เป็นคำกริยารูปอดีตกาล เสียง /-d/ ในประโยคจะสูญไป ทำให้ kind ออกเสียงเป็น kine ที่ลงท้ายด้วยเสียง /-n/

ตัวอย่างที่ 51

I keep hoping he **fine** somebody to marry. I see him looking at my little sister. She scared. But I say I'll take care of you. With God help. (P.5)

เช่นเดียวกับในตัวอย่างที่ 50 คำว่า fine ในประโยคที่ 51 นั้น ตามความหมายของบริบท โดยรอบ คำว่า fine มาจาก find ที่เมื่อเป็นประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสี จึงสอดคล้องกับหลักไวยากรณ์ที่ว่าเมื่อคำดังกล่าวมีเสียง /-d/ ลงท้ายและไม่ได้เป็นคำกริยารูปอดีตกาล เสียง /-d/ ก็จะถูกสูญไปตามระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสี ทำให้ find ออกเสียงเป็น fine ที่ลงท้ายด้วยเสียง /-n/

ตัวอย่างที่ 52

It's worse than that, I think. If I was buried, I wouldn't have to work. But I just say, Never **mine**, never **mine**, long as I can spell G-O-D I got somebody along. (P.18)

ในตัวอย่างที่ 52 นั้น คำว่า mine มาจาก mind ที่เมื่อปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีตามหลักไวยากรณ์เสียงท้าย /-d/ จะสูญไป จึงทำให้คำว่า mind ออกเสียงเป็น mine ที่ลงท้ายด้วยเสียง /-n/

4.2.2. การออกเสียง /-th/

ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน เมื่อคำศัพท์มีเสียง /-th/ ที่โดยปกติแล้ว เสียง /-th/ สามารถออกเสียงได้ 2 แบบคือเสียงอโฆษะ (θ) เช่น thought , thin และ think และเสียงโฆษะ (ð) เช่น the, they และ that แต่ระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสี ลักษณะของการออกเสียงเกิดขึ้นจากตำแหน่งของ /-th/ ที่พบในคำ หากพบเสียง /-th/ ในช่วงต้นคำ เสียง /-th/ จะออกเสียงเป็น

เสียง /-d/ เช่น เสียง /-th/ ใน that ก็ออกเสียงเป็น dat และหากปรากฏ /-th/ ในส่วนท้ายของคำ เสียง /-th/ ก็จะเปล่งเสียงออกมาเป็นเสียง /-f/ แทน เช่น Ruth เป็น ruf

ตัวอย่างที่ 53

Mr. _____ children all bright but they mean. They say Celie, I want **dis**. Celie, I want **dat**. Our Mama let us have it. (P.17)

เนื่องจากระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีได้กำหนดกฎเกณฑ์ว่า เมื่อเสียง /-th/ ปรากฏที่ตำแหน่งต้นของคำ จะออกเสียงเป็น /-d/ ที่ไม่ได้เป็นเสียงโฆษะ(ð) ทำให้คำว่า this (ðis) ออกเสียงเป็น dis และคำว่า that (ðæt) ออกเสียงเป็น dat

ตัวอย่างที่ 54

First she smile a little. Then she frown. Then she don't look no special way at all. She just stick close to me. She tell me, Your skin. Your hair. Your **teefs**. He try to give her a compliment, she pass it on to me. After while I git to feeling pretty cute. (P.18)

คำว่า teefs ที่ปรากฏในตัวอย่างประโยคนี้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงระบบเสียงภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ว่า เมื่อใดที่เสียง /-th/ ที่อยู่ส่วนท้ายของคำ จะออกเสียงเป็นเสียง /-f/ จึงทำให้คำว่า teeth ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานกลายเป็น teefs ในภาษาอังกฤษของคนผิวสี

4.2.3. การถ่ายเสียง

นอกจากตัวอย่างดังกล่าวแล้ว ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากต้นฉบับผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า เมื่อไรก็ตามที่ผู้เขียนต้องการเน้นให้เห็นถึงลักษณะของระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสี ผู้เขียนได้สะกดคำศัพท์เหล่านั้นเลียนเสียง โดยมีได้คำนึงถึงการเขียนที่ถูกต้องตามแบบฉบับของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานดังเช่นในตัวอย่างที่ 54 และ 55

ตัวอย่างที่ 55

When a woman marry she spose to keep a decent house and a clean family. Why, wasn't nothing to come here in the winter time and all these children have colds, they have **flue**, they have **direar**, they have **newmonya**, they have worms, they have the chill and fever. (P.19)

จากตัวอย่างประโยคที่กล่าวมาข้างต้นนี้ คำว่า **flue** มาจาก **flu** ส่วน **direar** มาจาก **diarrhea** และ **newmonya** มาจาก **Pneumonia**

ตัวอย่างที่ 56

Shug Avery is coming to town! She coming here with her **orkestra**. She going to sing in the Lucky Star out on Coalman. (P.24)

คำว่า **orkestra** มาจาก **orchestra** นั่นเอง

เป็นที่น่าสังเกตว่าถึงแม้ผู้เขียนนวนิยายต้นฉบับจะเขียนคำศัพท์บางคำผิดจากการสะกดแบบมาตรฐาน โดยการถ่ายเสียงเพื่อเลียนเสียงที่เปล่งออกมา แต่ไม่ทำให้ความเข้าใจเนื้อหาของผู้อ่านผิดเพี้ยนไปได้ ซึ่งผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่า อาจเป็นเพราะการที่ผู้เขียนได้ใช้บริบทของคำเหล่านั้น เป็นกุญแจไขความหมายของเนื้อความให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามที่ผู้เขียนต้องการสื่อ การสะกดคำที่ปรากฏในต้นฉบับนั้น ผู้วิจัยเข้าใจว่าเป็นการจงใจของผู้เขียน เพื่อเป็นการบอกเล่าถึงลักษณะภูมิหลังของตัวละครให้ผู้อ่านทราบทางอ้อมว่าตัวละครนั้นคือการศึกษา ซึ่งการจงใจสะกดคำตามเสียงนั้นก็ยิ่งช่วยเพิ่มรรถรสในการอ่านต้นฉบับอีกด้วย

นอกจากลักษณะของระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีดังกล่าว ก็มีลักษณะของระบบเสียงอีกแบบหนึ่งคือ

4.2.4. การสูญของเสียงพยางค์ต้น

การสูญของเสียงพยางค์ต้นที่เป็นลักษณะทางสัทวิทยา ที่อาจจะเกิดการสูญของเสียงได้ทั้งพยางค์ต้นหรือพยางค์ท้ายของคำ จากการวิเคราะห์ข้อมูลต้นฉบับพบว่า การสูญของเสียงใน

ระบบเสียงในภาษาของคนผิวสีที่พบ เกิดขึ้นที่ตำแหน่งต้นพยางค์ โดยเสียงพยางค์ต้นที่สูงขึ้นไปมักจะเป็นคำบุพบท เช่น *between* ก็ออกเสียงเป็น *tween* ส่วน *about* ก็กลายเป็น *bout* และ *around* ออกเสียง *round* หรือคำสรรพนาม เช่น *them* ก็ออกเสียงเป็น 'em ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 57

He pick up a rock and laid my head open. The blood runs all **tween** my breasts. (P.13)

ตัวอย่างที่ 58

The trees **tween** the turn off to our road and the store is lit up with them.(P.24)

ตัวอย่างที่ 59

When nettie's foot come down on the porch I almost die. I stand swaying **tween** Albert and Shug. (P.243)

จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ตัวอย่างที่ 57-59 แสดงให้เห็นถึงการสูญเสียของเสียงพยางค์ต้น โดยแทนที่จะออกเสียงเป็น **between** กลับออกเสียง **tween** เท่านั้น

ตัวอย่างที่ 60

Just when I was **bout** to call out that I was coming in the yards, I heard something crashed. (P.36)

ตัวอย่างที่ 61

And one time **bout** ten years ago, when I was a little girl, you gave me a quarter. (P.84)

ตัวอย่างที่ 62

I tried to do something **bout** my children after u left me. (P.239)

จากตัวอย่างประโยคที่ 60- 62 ในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” เป็นลักษณะการสับสนของเสียงพยางค์ต้นของคำว่า about โดยผู้เขียนได้เขียนคำแบบเลียนเสียง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงวิธีการออกเสียงของตัวละครที่เป็นคนผิวสีได้อย่างมีรูปธรรมขึ้น

ตัวอย่างที่ 63

I walk **round** all day with the announcement burning a hole in my pocket. (P.24)

ตัวอย่างที่ 64

Everybody in the village crowded **round** us. Coming out of little round huts with something that I thought was straw on top of them is really a kind of leaf that grows everywhere. (P.128)

ตัวอย่างที่ 65

She got plenty grounds **round** the house and a launch of monuments and a fountain out front. (P.177)

จากตัวอย่างประโยคที่ 63 - 65 เป็นการสับสนของเสียงพยางค์ต้นของคำว่า around เป็น round แต่ก็ยังสามารถสื่อความหมายของ around ได้

ตัวอย่างที่ 66

We got other customers **sides** you. (P.14)

ในประโยคที่ 66 เป็นแสดงให้เห็นการสูญเสียของเสียงพยางค์ต้นของคำว่า **besides** โดยออกเสียง **sides** เท่านั้น

ตัวอย่างที่ 67

I touch **'em**. (P.19)

ตัวอย่างที่ 68

I see **'em** coming way off up the road. (P.29)

ตัวอย่างที่ 69

Weeds come up on my land, I chop **'em** up. (P.50)

สำหรับในตัวอย่างที่ 67 – 69 เป็นลักษณะการสูญเสียของเสียงพยางค์ต้นในคำว่า **them** โดยออกเฉพาะเสียง **'em**

ตัวอย่างที่ 70

Fore I know anything I'm standing **hind** his chair with his razor open. (P.102)

จากประโยคตัวอย่างที่ 70 แสดงให้เห็นการสูญเสียเสียงพยางค์ต้นของคำว่า **before** และ **behind** โดยเหลือเพียงเสียงพยางค์ท้าย **fore** และ **hind** แทน

จากการศึกษาลักษณะระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีพบว่า แม้การเขียนคำศัพท์จะมีข้อบกพร่องอย่างจงใจ แต่ก็ยังสามารถสื่อความหมายได้ด้วยการอาศัยบริบทรอบๆมาช่วยเสริมเพิ่มความเข้าใจให้สมบูรณ์ขึ้น เหมือนวิธีที่อลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) ใช้ในการเขียนนวนิยายเรื่อง *"The Color Purple"*

สำหรับลักษณะของภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในบทนี้ คือลักษณะที่ผู้วิจัยพบจากการศึกษานวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” ซึ่งอาจมีบางลักษณะที่สอดคล้องกับทฤษฎีที่เคยมีผู้ศึกษาไว้แล้ว แต่ยังมีทฤษฎีที่กล่าวถึงลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีอื่นๆ โดยผู้วิจัยมิได้กล่าวถึงทฤษฎีทั้งหมดเนื่องจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษามิได้ครอบคลุมทฤษฎีทุกเรื่อง

บทที่ 5

กลวิธีการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสี ปัญหาและวิธีแก้ไข

เป็นที่ทราบกันดีว่า งานแปลที่ดีจะต้องมีความสมบูรณ์ทั้งเนื้อหา และความสละสลวยของภาษา ดังนั้น บทบาทของนักแปลจึงมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์งานแปล นักแปลจึงจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และเชี่ยวชาญทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาแปล โดยเฉพาะนักแปลที่แปลงานวรรณกรรมนั้น จะต้องมีความเข้าใจเนื้อเรื่องต้นฉบับได้เป็นอย่างดี รวมทั้งผลสนองตอบทางอารมณ์อันเป็นอรรถรสของข้อความนั้นๆ นอกจากนี้ยังต้องมีความสามารถในการเลือกใช้ ถ้อยคำที่ถูกต้อง มีความหมายเทียบเคียงได้กับคำในต้นฉบับ และเหมาะสมกับความหมายตามบริบทอีกด้วย (หอมหวล, 2527: 40)

ในบทที่ 5 นี้ได้กล่าวถึงวิธีการถ่ายทอดภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง *“The Color Purple”* เป็นภาษาไทย โดยผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าผู้แปลใช้กลวิธีใดในการถ่ายทอดภาษาในต้นฉบับเป็นภาษาไทยในงานแปล

5.1. กลวิธีการแปลและปัญหาที่เกิดขึ้นในการแปล

ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 ว่าลักษณะของภาษาที่เป็นข้อสังเกตเด่นชัดในนวนิยายเรื่อง *“The Color Purple”* ก็คือเป็นภาษาที่มีไวยากรณ์ที่แสดงลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่มีลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์แตกต่างจากภาษาอังกฤษมาตรฐาน ผู้วิจัยเข้าใจว่าสาเหตุที่ทำให้ผู้เขียนคือ อลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) เลือกใช้ภาษาอังกฤษลักษณะดังกล่าวในการเขียนก็เพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นถึงภูมิหลังของตัวละครในเรื่องที่เป็นคนผิวสีที่ด้อยการศึกษา ซึ่งจะมีลักษณะของภาษาที่ผิดไปจากหลักไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษมาตรฐานและจัดว่าเป็นภาษาไม่มาตรฐาน

จากการศึกษานวนิยายฉบับแปลเรื่อง *“เลือดสีม่วง”* ทำให้ผู้วิจัยพบว่า นวนิยายฉบับแปลนั้น แตกต่างจากต้นฉบับในเรื่องของการใช้ภาษาแบบไม่มาตรฐาน กล่าวคือ ในฉบับแปลไม่ปรากฏการใช้ภาษาที่สามารถเทียบเคียงกับลักษณะภาษาของคนผิวสีเช่นในนวนิยายต้นฉบับ ซึ่งเป็นสาเหตุมาจากข้อจำกัดทางด้านไวยากรณ์ที่แตกต่างกันระหว่างภาษาต้นฉบับกับภาษาไทย ทำให้ถึงแม้ว่าผู้แปลจะสามารถแปลได้ตรงตามความหมายเดิมในต้นฉบับ แต่คำที่ผู้แปลเลือกใช้ไม่ได้สะท้อนลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

ตัวย่างที่ 71

ต้นฉบับ Us go back out on the porch and he put his **foots** up on the railing. Eat his clabber and corbread with the glass near bout to his nose. Remind me of a hog at the troth. (P. 55)

ฉบับแปล เรากลับออกไปที่นอกชาน เขานั่งเอาเท้าพาดราระเบียงไว้ กินนมเปรี้ยวซ้กับขนมปังข้าวโพด โดยที่แก้วอยู่เกือบติดกับจมูกทำให้ฉันนึกถึงนักกินผู้ซ้อสัตย์ต่ออาหาร (น. 63)

สังเกตได้ว่า ตัวอย่างในต้นฉบับนั้นปรากฏลักษณะภาษาอังกฤษแบบไม่มาตรฐานของคณคว้ลอยู่หลายลักษณะคือการใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมมาเป็นประธานของประโยค (Us), การผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน (...and he put his foots...) โดยที่คำว่า put ไม่ได้เติม s และการใช้คำนามที่มีความหมายเป็นพหูพจน์ฝิดรูป (foots) แต่ในประโยคภาษาไทยในฉบับแปลนั้นผู้แปลไม่ได้ถ่ายทอดลักษณะที่ไม่มาตรฐานในภาษา เช่นในต้นฉบับที่ใช้ภาษาอังกฤษของคณคว้ล เนื่องจากภาษาอังกฤษของคณคว้ลมีระบบไวยากรณ์ที่มีลักษณะเฉพาะดังเช่นที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 แต่จากการวิเคราะห์ฉบับแปล พบว่าผู้แปลเลือกกลวิธีการแปลแบบเอาความ โดยที่ผู้แปลเลือกที่จะรักษาความหมายในฉบับแปลให้ตรงกับต้นฉบับ ซึ่งจะถ่ายทอดได้เพียงความหมาย แต่ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของภาษาที่ไม่มาตรฐาน ผู้แปลใช้ภาษาไทยมาตรฐานที่ใช้กันทั่วไปในการถ่ายทอดงานแปล เนื่องจากไม่มีลักษณะทางภาษาที่ใช้เทียบเคียงกันได้ไ้ระหว่างภาษาอังกฤษของคณคว้ลจากต้นฉบับและภาษาไทยในงานแปล และด้วยข้อจำกัดทางเวลาจึงทำให้ผู้แปลตัดสินใจใช้ภาษาไทยมาตรฐานเป็นเครื่องมือถ่ายทอดงานออกมา (อัครมุนี วรณประไพ: สัมภาษณ์)

ปัญหาที่เกิดขึ้นในงานแปลครั้งนี้ เป็นปัญหาที่พบได้ในงานแปลทุกประเภท ปัญหานี้เรียกว่า การแปลไม่ได้ (Untranslatability) ภาวะการแปลไม่ได้ ไม่ได้หมายความว่าแปลไม่ได้โดยสิ้นเชิง แต่หมายความว่า คำที่เรียกว่าแปลไม่ได้ นั้น คือคำที่ไม่สามารถหาคำเทียบเคียงได้ตรงตัวในภาษาฉบับแปล อาจเป็นเพราะความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม หรือโครงสร้างของประโยคในทั้ง 2 ภาษา ผู้แปลจะสามารถแปลออกมาเป็นภาษาฉบับแปลได้โดยการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหรือสรรหาคำมาใช้แทนคำในภาษาต้นฉบับได้ แต่จะไม่ตรงตัวเหมือนการแปลคำต่อคำ (เจ ซี แคทฟอร์ด, J.C. Catford : 1965: 65)

จากการวิเคราะห์นวนิยายแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ทำให้ผู้วิจัยพบว่าวิธีการแก้ไขปัญหาของผู้แปลในการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่จัดเป็นภาษาไม่มาตรฐาน ผู้แปลได้เลือกที่จะรักษาความหมายของต้นฉบับเอาไว้ แต่ใช้ภาษาไทยมาตรฐานทั่วไปในการแปลงาน ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

5.2.การถ่ายทอดลักษณะทางไวยากรณ์

5.2.1. การผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน

ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานได้กำหนดกฎเกณฑ์ไว้ว่า เมื่อใดก็ตามที่ประธานในประโยคเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 หรือชื่อเฉพาะของสถานที่ บุคคล หรือสิ่งของที่มีเพียงหนึ่งเดียว จะมีการเติม s หรือ es หลังคำกริยาในกาลปัจจุบัน ขณะที่เมื่อใดที่ประธานในประโยคเป็นพหูพจน์ คำกริยาที่ตามหลัง จะไม่เติมหน่วยคำใดๆ แต่ลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีมีลักษณะการผันคำกริยาที่เป็นไปในทางตรงกันข้ามกับภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน คือ ใช้คำกริยาพหูพจน์กับประธานเอกพจน์ และเมื่อประธานเป็นพหูพจน์ก็ใช้คำกริยาเอกพจน์แทน แต่ในภาษาไทยมีกฎทางไวยากรณ์ที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษ คือ ไม่ผันรูปกริยาตามประธาน จึงทำให้ผู้แปลไม่สามารถถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีในลักษณะนี้ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 72

ต้นฉบับ She **walk** round like she **don't** know what hit her. I think she thought she **love** him. But he got so many of us. All **needing** somethin. (P.6)

ฉบับแปล เธอเดินไปเดินมารอบบ้านอย่างกับไม่รู้ว่าจะทำอะไรดี ในความคิดของฉัน เธอคิดว่าเธอรักเขา แต่เขาก็มีพวกเราหลายคนเกินไป ทุกคนต้องการบางสิ่งบางอย่าง(น.4)

ตัวอย่างที่ 73

ต้นฉบับ Mr. _____ **come** that evening. I'm in bed crying. Nettie she finally **see** the light of day, clear. Our new mammy she **see** it too. (P.9)

ฉบับแปล นาย..... มาเมื่อบ่ายวันนั้น ฉันกำลังร้องไห้อยู่บนเตียง ในที่สุด เน็ตตี้ก็รู้แจ้งเห็นจริง ชัดด้วย แม่ใหม่ของเราที่รู้ด้วย (น.7)

ตัวอย่างที่ 74

ต้นฉบับ He **dress** all up in front the glass, **look** at himself, then **undress** and **dress** all over again. He **slick** back his hat with pomade, then **wash** it out again. (P.24)

ฉบับแปล เขาแต่งตัวเต็มยศยืนอยู่หน้ากระจก **มอง**ตัวเอง แล้วก็**ถอด**ออก แต่งตัวใหม่อีก ถอดออกอีก เอาน้ำมันใส่ผม**หวี**เรียบไปด้านหลัง แล้วก็**ล้าง**ออกอีก(น.26)

ตัวอย่างที่ 75

ต้นฉบับ Sofia **think** too much of herself anyway, he **say**. She **need** to be taken down a peg.(P.34)

ฉบับแปล นอกจากนี้ะ โซเฟียยังคิดถึงเรื่องตัวเองมากเกินไป เขา**พูด** เธอ**ต้องการ**เปลี่ยนแปลง(น. 37)

ตัวอย่างที่ 76

ต้นฉบับ I'm so scared I don't know what to do. Feel like my mind stuck. I try to speak, nothing **come**. Try to git up, almost fall. Shug **reach** down and **give** me a helping hand. Albert **press** me on the arm. (P.243)

ฉบับแปล ฉันกลัวมากจนฉันไม่รู้ว่าจะทำอะไร รู้สึกเหมือนหัวใจมันหยุดชะงัก ฉันพยายามจะพูด ไม่มีอะไรออกมาเลย พยายามลุกขึ้นยืน เกือบจะล้มลง ชัคก็มลงมาช่วย พยุงฉัน อัลเบิร์ต**บีบ**แขนฉันไว้ (น.311)

ตัวอย่างที่ 77

ต้นฉบับ I say, real easy, What you call her ?
She **say**, oh, we calls her Pauline.
My heart **knock**.
Then she **frown**. But I **calls** her Olivia. (P.15)

ฉบับแปล ฉันถามอย่างง่าย ๆ ธรรมดา ๆ ว่า คุณเรียกแก้วว่าอะไร
 เธอตอบว่า อ้อ เราเรียกแก้วว่าพอลลิน
 หัวใจฉันแทบหยุดเต้น
 เรอชมวดคิ้ว แต่ฉันเรียกแก้วว่าโอลิเวีย (น.15)

ตัวอย่างที่ 78

ต้นฉบับ Lord, I **wants** to go so bad. Not to dance. Not to drink. Not to play card. Not even to hear Shug Avery sing. I just be thankful to lay eyes on her. (P.25)

ฉบับแปล พระเจ้า ฉันอยากจะไปเหลือเกิน ไม่ใช่ไปเพื่อเดินรำ ไม่ใช่ไปเพื่อดื่ม ไม่ใช่เพื่อเล่นไพ่ ไม่ใช่แม้แต่เพื่อฟังซัค เอเวอรี่ร้องเพลง ฉันจะรู้สึกขอบคุณมาก หากจะได้เห็นเธอกับตา (น.27)

ตัวอย่างที่ 79

ต้นฉบับ I keep thinking it's too soon to look for a letter from you. And I know how busy you is with all Mr. _____'s children. (P.108)

ฉบับแปล ฉันคิดว่ามันยังเร็วเกินไปที่จะได้รับจดหมายจากพี่ แล้วฉันก็รู้ว่าพี่ต้องยุ่งวุ่นวายกับลูกๆของนาย... มาก (น.134)

ตัวอย่างที่ 80

ต้นฉบับ I is a sinner, say Shug. Cause I was born, I don't deny it. But once you find out what's out there waiting for us, what else can you be ? (P.165)

ฉบับแปล ฉันเป็นคนบาป ซักพูด เพราะฉันเกิดมา ฉันไม่ปฏิเสธหรอก แต่เมื่อคุณรู้แล้วว่าข้างนอกนั้นมีอะไรคอยเราอยู่อย่างนี้ คุณจะเป็นอย่างอื่นไปได้นอกจากนี้(น.205)

ตัวอย่างที่ 81

ต้นฉบับ	But Shug spoke right up for you, Celie, he say. She say Albert, you been mistreating somebody I love. So as far as you concern, I'm gone. I couldn't believe it, he say. All along in there we was as hot for each other like two pistols. Excuse me, he say. But we was . I tried to laugh it off. But she meant what she said. (P.229)
ฉบับแปล	แต่ซัคพูดเพื่อคุณ เซลีย เขาพูด เธอพูดว่าอัลเบิร์ต คุณเลวร้ายต่อใครคนหนึ่งที่ฉันรัก ทรายที่คุณยังทำมันต่อไปอีก ฉันจะไป ผมไม่อยากเชื่อเลย เขาบอก ตลอดมาในนั้น เราต่างก็ร้อนแรงยังกับปืนสองกระบอก ขอโทษนะครับ เขาพูด แต่เราเป็น ผมพยายามจะเห็นเป็นเรื่องตลก แต่เธอหมายความว่าอย่างที่เธอพูด(น.293)

จากตัวอย่างที่ 72 ถึงตัวอย่างที่ 81 ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลไม่ได้ถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษของคณวีลีจากต้นฉบับโดยใช้ภาษาไทยมาตรฐานในฉบับแปล ในขณะที่ต้นฉบับได้แสดงลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษของคณวีลีในเรื่องการผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน แต่เนื่องจากภาษาไทยไม่มีลักษณะทางไวยากรณ์ดังกล่าว คำกริยาที่ตามหลังประธานจึงคงรูปเดิม ไม่มีการเติมพยัญชนะท้ายคำเหมือนภาษาอังกฤษจึงทำให้ผู้แปลไม่ได้ถ่ายทอดลักษณะของภาษาอังกฤษของคณวีลีแบบนี้ให้ปรากฏในฉบับแปลได้ เพราะในไวยากรณ์ภาษาไทยไม่มีลักษณะที่เทียบเคียงกับลักษณะดังกล่าวในภาษาอังกฤษของคณวีลี

5.2.2. การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค

ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทที่ 4 ว่าภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานมีวิธีแสดงความหมายปฏิเสธได้ 2 วิธี คือ การเติม not หลังกริยาช่วยหรือหลัง verb do ในกรณีที่ประโยคนั้นๆมีคำกริยาแท้ ส่วนอีกวิธีหนึ่งคือการเติมคำที่มีความหมายเชิงปฏิเสธลงไปในประโยค เช่น never, nothing หรือ nobody เป็นต้น แต่จากการวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษของคณวีลี พบว่าจะแสดงความหมายเชิงปฏิเสธด้วยการเติมคำที่มีความหมายปฏิเสธซ้ำในประโยค 2 แห่งหรือมากกว่า และนอกจากนี้ยังมีการใช้คำว่า ain't เพื่อบ่งบอกถึงความหมายปฏิเสธในภาษาอังกฤษของคณวีลีอีกด้วย ส่วนในภาษาไทยนั้น เมื่อใดที่ต้องการจะแสดงความหมายเชิงปฏิเสธสามารถทำได้ด้วยการเติมคำว่า “ไม่” หรือ “อย่า” ที่ตำแหน่งหน้าคำกริยาในประโยคนั้นหรือใช้คำว่า “ไม่ได้” หรือ “ไม่ใช่” เป็นต้น และจะต้องเติมเพียงครั้งเดียวเพื่อที่จะสื่อความหมายเชิงปฏิเสธ เช่น “ฉันไม่ชอบไปเที่ยว” แต่ถ้ามีการใช้

คำที่มีความหมายเชิงปฏิเสธซ้อนปฏิเสธจะทำให้ประโยคนั้นกลายเป็นประโยคบอกเล่าทันที เช่น “ไม่ว่าฉันไม่ชอบเที่ยว แต่สถานที่นี้อยู่ไกลเกินไป” ความหมายในประโยคที่สองคือ ฉันชอบไปเที่ยว เมื่อจำเป็นจะต้องถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีให้เป็นภาษาไทย ผู้แปลจึงเลือกที่จะถ่ายทอดให้เป็นภาษาไทยมาตรฐานด้วยการปรับบทแปลคือแปลแบบเอาความ เพื่อรักษาความหมายในเชิงปฏิเสธเอาไว้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 82

ต้นฉบับ She say it too soon, Fonso, I **ain't** well. Finally he leave her alone. (P.3)
ฉบับแปล แม่บอกว่ามันเร็วเกินไป แม่ยังไม่สบาย ในที่สุดเขาก็ปล่อยแม่ไว้คนเดียว(น.1)

ตัวอย่างที่ 83

ต้นฉบับ She ugly. He say. But she **ain't** no stranger to hard work. (P.9)
ฉบับแปล เธอหน้าเกลียด เขาบอก แต่ไม่ใช่คนหน้าใหม่สำหรับงานหนัก(น.8)

ตัวอย่างที่ 84

ต้นฉบับ You sure is ugly, she say, like she **ain't** believe it. (P.42)
ฉบับแปล เธอหน้าเกลียดจริงๆด้วย เธอพูดเหมือนกับไม่เชื่อสายตาตัวเอง(น.47)

ตัวอย่างที่ 85

ต้นฉบับ You better **not never** tell nobody but God. It'd kill your mammy. (P.3)
ฉบับแปล ทางที่ดีก็อย่าบอกใครเป็นอันขาด ยกเว้นพระเจ้า มันจะฆ่าแม่ของแก(น.1)

ตัวอย่างที่ 86

ต้นฉบับ Nettie still don't understand. I **don't neither**. All us notice is I'm all the time sick and fat. (P.12)
ฉบับแปล เน็ตตี้ก็ยังไม่เข้าใจ ฉันก็ไม่เข้าใจ เท่าที่พวกเราสังเกตได้ก็คือตลอดเวลาฉันเอาแต่ไม่สบายและอ้วนขึ้นเรื่อยๆ (น.10)

ตัวอยางที่ 87

ตั้นฉบบ My kids with they grandma, she say. She could stand the kids, I had to go.
 You miss ‘em ? I ast.
 Naw, she say. I **don’t miss nothing**. (P.45)

ฉบบแปล ลูกๆฉบบนอยูกัรบยาของพวกเขา เรอบอก ยาทนเด็กรๆได ฉบบตองไปที่อื่น
 คุณคดลลิ่งพวกเขาหรือเปล่า ฉบบถาม
 ไม เรอบอก ฉบบไมเคยคดลลิ่งอะไรเลย (น.51)

ตัวอยางที่ 88

ตั้นฉบบ I **don’t want none** of your damn food, she say. Just gimme a cup of coffee and
 hand me my cigarettes. (P.46)

ฉบบแปล ฉบบไมอยากรกินอาหารบ้ๆของคุณหรอก เรอบอกเอากาแฟมาถ้วยกับสงบุหรี่มาให้
 ฉบบก็พอ (น.52)

ตัวอยางที่ 89

ตั้นฉบบ Who the warden’s black kinfolks ? say Mr. _____
Nobody say nothing. (P.80)

ฉบบแปล มีใครเป็นญาคลผู้ว่าศลวคคณนั้หรือเปล่า นาย..... ถาม
 ไมมีใครพูดอะไร (น.97)

จากบทแปลภาษาไทยในตัวอย่างที่ 82 ถึงตัวอย่างที่ 89 ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลใช้คำว่า “ไม” และ “อย่า” ในฉบบแปลเพื่อที่จะลลือลลิ่งความหมายเชิงปฏิเสธในประโยค ซึ่งเป็นการแปลที่รักษาความหมายที่ตั้นฉบบตองการลลือไว้ได้ลลูกตอง แต่มลได้ถายทอดลลัษณะภาษาอังกฤของคณคवलศลลงในฉบบแปล เพราะลลัษณะภาษาไทยที่ผู้แปลใช้ในฉบบแปลเป็นลลัษณะภาษาไทยมาตรฐานที่ไมมีการกล่าวถึงลลัษณะการแสดงความหมายปฏิเสธเช่นนี้ อยางไรก็ดี ผู้วิจัยคดลลิ่งวธลที่สามารคนำมาใช้แปลเพื่อรักษาลลัษณะไมมาตรฐานให้ปรากฏในงานแปลได้ ซึ่งวธลที่ใช้อาจเป็นการไมออกเสยงควมกล้า “ร” ค้งในตัวอย่างที่ 89 จากคำว่า “ใคร” เป็น “ค” แม่วากลวธลนี้อาจไมได้แกไขตรงการแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค แตลก็เป็นวธลการแกไขที่คานหะนั้ในประโยคที่ทำได้ตามสภาพแวดลอมของการใช้ภาษาไทย คคือมีคคนไทยที่พูดควมกล้าไมซัด และเป็นวธลที่สามารถรักษาความกลล่เสยงของลลัษณะภาษาในตั้นฉบบและฉบบแปลไว้ได้ในระดับนั้

5.2.3. การแสดงกาล

กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานได้แบ่งกาลของคำกริยาในประโยคออกเป็น 3 กาลคืออดีตกาล ปัจจุบันกาล และอนาคตกาล โดยที่กาลของคำกริยาคือตัวบอกเวลาที่เหตุการณ์ต่างๆเกิดขึ้น การแสดงกาลของคำกริยาในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานสามารถทำได้ด้วยการเปลี่ยนรูปของกริยาและเติมคำวิเศษณ์บอกเวลาในประโยค เมื่อวิเคราะห์ต้นฉบับเรื่อง “The Color Purple” ทำให้ผู้วิจัยพบว่าภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็ปรากฏลักษณะของการแสดงกาลของคำกริยาไว้เช่นกัน ซึ่งวิธีแสดงกาลในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็คล้ายคลึงกับภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน คือมีการเปลี่ยนรูปคำกริยาเมื่อเป็นอดีตกาล หรือแม้กระทั่งการเติมคำวิเศษณ์บอกเวลา จากกริยวิเคราะห์ทำให้ผู้วิจัยพบว่าวิธีการแสดงกาลในภาษาอังกฤษของคนผิวสีมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษมาตรฐานในการผันคำกริยารูปอดีตกาล คือการผันผิดจากรูปแบบมาตรฐาน โดยจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ 90 และมีการละ has หรือ have ออกจากประโยคที่มีความหมายเป็นอดีตกาล โดยมีเพียงคำกริยาเหลืออยู่ในประโยค ดังในตัวอย่างที่ 91-93 ส่วนในการแสดงอนาคตกาลของภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีกริยารวบคำเพื่อแสดงความหมายของอนาคตกาลในประโยคดังเช่นในตัวอย่างที่ 94

ตัวอย่างที่ 90

ต้นฉบับ I was in town sitting on the wagon while Mr. _____ was in the dry good store. I seen my baby girl. I **knowed** it was her. (P.14)

ฉบับแปล ฉันอยู่ในเมืองโดยนั่งอยู่ในรถม้าระหว่างที่นาย..... อยู่ในร้านขายเหล้า ฉันเห็นเด็กหญิงตัวเล็กของฉัน ฉันรู้แน่ๆว่าเป็นแก (น.13)

ในตัวอย่างที่ 90 เป็นประโยคที่แสดงความหมายอดีตกาลของภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ได้พบจากการวิเคราะห์ ลักษณะที่พบคือการผันคำกริยาที่ผิดรูปจาก know เป็น knowed โดยถ้าหากเป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานรูปอดีตกาลของคำกริยา know จะเป็น knew และเมื่อพิจารณาจากบทแปลแล้ว ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลไม่ได้แสดงลักษณะภาษาไม่มาตรฐานให้ปรากฏอยู่ โดยผู้แปลได้แปลคำว่า knowed เป็น “รู้” ซึ่งเป็นกลวิธีการแปลแบบเอาความ ซึ่งหากผู้แปลต้องการรักษาลักษณะของภาษาฉบับแปลให้ใกล้เคียงกับต้นฉบับ อาจจะใช้กลวิธีการออกเสียงควบกล้ำ “ร” และ “ล” สลับกัน จาก “รู้” เป็น “ลู้” เป็นวิธีแก้ไขที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้และเป็นการเพิ่มอรรถรสในการอ่านงานแปล กล่าวคือผู้อ่านจะมีความรู้สึกร่วมกับเนื้อหาและเข้าใจความเป็นมาของตัวละครมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 93

ต้นฉบับ One night when Mr. _____ and Grady **gone**, us open the trunk. Us find a lot of Shug's underclothes, some nasty picture postcards, and way down under his tobacco, Nettie's letters. **Bunches and bunches** of them. Some fat. Some thin. Some open, some not. (P.106)

ฉบับแปล คินหนึ่งเมื่อนาย.... และเกรดีออกไปแล้ว เราเปิดหีบนั้น เราเจอเสื้อผ้าในของซัก เยอะแยะ แผ่นภาพลามกสองสามแผ่น และลึกลงไปข้างใต้ยาสูบของเขา จดหมายของเน็ตตี้ จดหมายเป็นกองและเป็นกอง บางฉบับหนาบางฉบับบาง บางฉบับเปิดแล้ว บางฉบับยัง (น.132)

จากบทแปลภาษาไทยในตัวอย่างที่ 90 ถึงตัวอย่างที่ 93 ทำให้ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลได้ถ่ายทอดความหมายของกาลของคำกริยาได้ถูกต้องตามต้นฉบับ โดยในประโยคตัวอย่างที่ 92 และประโยคตัวอย่างที่ 93 เป็นประโยคที่สื่อความหมายอดีตกาล โดยที่ผู้แปลได้เติมคำว่า “แล้ว” ในประโยค ซึ่งตามหลักไวยากรณ์ภาษาไทย คำว่า “แล้ว” สามารถใช้เป็นคำวิเศษณ์บอกเวลาเมื่อกล่าวถึงเหตุการณ์ในอดีตได้เกิดขึ้น แต่ผู้แปลไม่ได้ถ่ายทอดลักษณะความบกพร่องทางภาษาที่เกิดขึ้นในต้นฉบับลงในฉบับแปล เนื่องจากในภาษาไทย เมื่อต้องการที่จะบ่งชี้กาลของคำกริยา ทำได้ด้วยการเติมกาลวลีลงไป เช่น เมื่อเช้า เมื่อวานนี้ ปีกหน้า หรือคำวลิตายตัวที่ใช้อยู่ประจำ เช่น ที่แล้ว หรือ ที่จะถึง (นววรรณ พันธุมธา, 2539: 45) เป็นต้น แต่ไม่มีกฎเกณฑ์ในการผันรูปคำกริยาเช่นในภาษาอังกฤษ ส่วนตัวอย่างการแสดงอนาคตกาลที่เป็นลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีนั้นจะเห็นได้จากตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 94

ต้นฉบับ Where yall **gon** stay ?
They got a big place, he say. When **us** marry I'll be just like one of the family.
(P.29)

ฉบับแปล พวกเขาจะไปอยู่กันที่ไหน
พวกเขาที่มีพื้นที่ใหญ่ เขาบอก พอเราแต่งงานกัน ผมก็จะเป็นเหมือนคนในครอบครัว
นั้น (น.31-32)

จากบทแปลภาษาไทยในตัวอย่างที่ 94 พบว่าวิธีการแปลความหมายคำกริยาที่แสดงอนาคตกาล ผู้แปลได้แสดงความเป็นอนาคตด้วยการเติมคำว่า “จะ” หน้าคำกริยาในประโยค โดยตามหลักภาษาไทย คำว่า “จะ” แสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์นั้นยังไม่ได้เกิดขึ้น ณ เวลาที่พูด แต่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งถือว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบเอาความ โดยรักษาถูกความหมายของต้นฉบับ แต่ไม่ได้ลึกลงถึงเฉพาะของภาษาอังกฤษของคนผิวสีไว้

5.2.4. การใช้คำสรรพนามที่มีความหมายเป็นกรรมาทำหน้าที่ประธานของประโยค

คำสรรพนามถือว่าเป็นหมวดย่อยของคำนาม คือคำที่ใช้เรียกแทนคน สัตว์ หรือสิ่งของ โดยที่หน้าที่ของคำสรรพนามเป็นได้ทั้งประธานหรือกรรมของประโยค ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในบทที่ 4 ว่าลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีจะใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมา เป็นประธานในประโยค สำหรับในภาษาไทยนั้นก็มีการแบ่งหน้าที่ในการใช้คำสรรพนามในประโยคเช่นกันคือมีคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานหรือคำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมาของประโยคแต่คำสรรพนามในภาษาไทยที่ทำหน้าที่ทั้งประธานและกรรมจะเขียนเหมือนกัน ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงหน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน

ประธานของประโยค	กรรมของประโยค
I	Me
You	You
We	Us
They	Them
He	Him
She	Her
It	It

ตารางที่ 2 ตารางแสดงหน้าที่ของคำสรรพนามในประโยคภาษาไทยมาตรฐาน

ประธานของประโยค	กรรมของประโยค
ฉัน	ฉัน
คุณ, เธอ	คุณ, เธอ
เรา, พวกเรา	เรา, พวกเรา
พวกเขา	พวกเขา
เขา	เขา
เธอ	เธอ
มัน	มัน

จากทั้งสองตารางจะเห็นว่าความแตกต่างของการใช้คำสรรพนามในภาษาอังกฤษและภาษาไทยอยู่ที่ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษกำหนดให้สรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานและประโยคมีรูปต่างกัน ขณะที่ไวยากรณ์ไทย สรรพนามที่ทำหน้าที่ทั้งสองจะมีรูปเหมือนกัน ดังนั้นเมื่อต้องแปลจากภาษาอังกฤษของคนผิวสีให้เป็นภาษาไทย จึงเป็นไปได้ที่ผู้แปลจะถ่ายทอดลักษณะการใช้คำสรรพนามผิดหน้าที่ของภาษาอังกฤษแบบคนผิวสีให้ผู้อ่านฉบับแปลได้รับรู้ ดังตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้พบต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 95

ต้นฉบับ

I think what color Shug Avery would wear. She like a queen to me so I say to Kate, Somethin purple, maybe little red in it too. But **us** look and look and no purple. (P.30)

ฉบับแปล

ฉันนึกถึงสีที่ซัก เอเวอรี่ชอบ สำหรับฉันเปรียบเหมือนราชินี ฉันก็เลยบอกเคว่า เอาสีออกม่วงๆ มีแต่สีแดงเยอะไปหมด แต่เธอบอกว่า ไม่มีทางที่เขาจะยอมจ่ายเงินให้กับผ้าสีแดงหรอกมันดูสกปรกเกินไป ที่เราเลือกได้ก็มีสีน้ำตาล แดงอมน้ำตาล หรือไม่ก็น้ำเงินน้ำทะเล ฉันบอกเอาสีน้ำเงิน (น.22)

ตัวอย่างที่ 96

ต้นฉบับ **Me and him** out in the field all day. **Us** sweat, chopping and plowing. I'm roaseted coffee bean color now. (P.27)

ฉบับแปล ฉันกับฮาร์ไปออกไปอยู่ในไร่ด้วยคันตลอดทั้งวัน ชุดไถพื้นดิน จนเหงื่อท่วมตัวเราทั้งสอง ตอนนี้ฉันถูกแดดเผาจนผิวเป็นสีเมล็ดกาแฟแล้ว (น.29)

ตัวอย่างที่ 97

ต้นฉบับ All the children come running up, mama, mama, **us** want lemonade. She pour out five glasses for them, two for us. **Us** sit in a wooden swing she made last summer and hung on the shady end of the porch. (P.58)

ฉบับแปล เด็กๆทุกคนวิ่งมา แม่ แม่ เราอยากกินน้ำมะนาว เธอเทให้พวกเขาห้าแก้ว ให้เราสองแก้ว เรานั่งบนชิงช้าไม้ที่เธอทำไว้เมื่อฤดูร้อนที่แล้ว และผูกไว้ได้ริมปลายสุดของนอกชาน (น.68)

ตัวอย่างที่ 98

ต้นฉบับ They put Sofia to work in the prison laundry. All day long from five to eight she washing clothes. Dirty convict uniforms, nasty sheets and blankets piled way over her head. **Us** see her twice a month for half a hour. Her face yellow and sickly, her fingers look like fatty sausage. (P.78)

ฉบับแปล พวกเขาให้โซเฟียทำงานในห้องซักรีดของเรือนจำ ตลอดทั้งวันตั้งแต่ตีห้าถึงสองทุ่มเธอซักผ้า ชุดสกปรกของนักโทษ ผ้าปูเตียงกับผ้าห่มน่าสะอิดสะเอียนกองสุมท่วมหัวเธอ เราไปเยี่ยมเธอเดือนละสองครั้งครึ่งหนึ่งประมาณครึ่งชั่วโมง หน้าเธอเหลืองและอมโรค นิ้วเธอดูเหมือนไส้กรอกชิ้นโต(น.94)

ตัวอย่างที่ 99

ต้นฉบับ Oh, Nettie, **us** have a house ! A house big enough for us and our children, for your husband and Shug. Now you can come home cause you have a home to come to ! (P.208)

ฉบับแปล โอ้โฮ เน็ตตี้ เรามีบ้านแล้ว บ้านหลังหนึ่งใหญ่พอสำหรับเราและลูกๆของเรา พอสำหรับสามีของเธอสำหรับซัก ตอนนี้เธอกลับบ้านได้เพราะเธอมีบ้านให้กลับมาหาแล้ว (น.264-265)

จากตัวอย่างในนวนิยายแปลเรื่อง "เลือดสีม่วง" ผู้วิจัยพบว่าด้วยลักษณะทางไวยากรณ์ไทยในเรื่องคำสรรพนาม ที่ไม่ได้ใช้คำสรรพนามที่มีรูปต่างกันระหว่างสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม และสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน ทำให้ผู้แปลเลือกที่จะไม่ถ่ายทอดลักษณะการใช้คำสรรพนามตามลักษณะภาษาไม่มาตรฐานที่ปรากฏในต้นฉบับได้ โดยผู้แปลเลือกถ่ายทอดเป็นภาษาไทยมาตรฐาน ที่คงรักษาความหมายเดิมของต้นฉบับเอาไว้ แต่ไม่ได้ถ่ายทอดลักษณะความแตกต่างทางภาษาออกมาถือเป็นกลวิธีการแปลแบบเอาความ

5.2.5. การละ Verb be และ การใช้ be ในประโยค

ลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษมาตรฐานกำหนดให้การใช้คำคุณศัพท์ขยายจะต้องมี Verb be หรือคำกริยาช่วยเชื่อมระหว่างคำสรรพนามที่ทำหน้าที่ประธานและคำคุณศัพท์ แต่ภาษาอังกฤษแบบคนผิวสีตามแนวคิดของแชมเบอร์และทรัดกิลล์ (Chamber & Trudgill, 1980: 76) แสดงให้เห็นว่าเมื่อเป็นปัจจุบันกาลจะไม่มี Verb be โดยที่ทรัดกิลล์ได้สันนิษฐานว่า การหายไปของ Verb be ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นเพราะการกร่อนทางเสียง เช่น She is เป็น She's เป็น She (อ้างถึงในอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2541: 87) ซึ่งลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษของคนผิวสีในเรื่องของการละ Verb be ก็ตรงตามหลักไวยากรณ์ของภาษาไทยที่ไม่มีกริยาช่วยหน้าคำคุณศัพท์ เช่น เธอสวย (She beautiful) (Benjawan Poomsan becker: 1995: 1) เพราะฉะนั้นเมื่อไวยากรณ์ในฉบับแปลไม่มีวิธีการแปลที่เอื้อต่อการถ่ายทอดลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีได้ ผู้แปลจึงต้องแปลเป็นภาษาไทยที่เป็นมาตรฐานดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 100

ต้นฉบับ Shug Avery was a woman. The most beautiful woman I ever saw. She ←→ more pretty then my mama. She ←→ bout ten thousand times more prettier then me. I see her there in furs. Her face ←→ rouge. Her hair ←→ like somethin tail. She ←→ grinning with her foot up on somebody motorcar. (P.8)

ฉบับแปล ชัค เอเวอรี่เป็นผู้หญิงคนหนึ่ง ผู้หญิงที่สวยงามเท่าที่ฉันเคยเห็นมา เธอสวยมากกว่าแม่ของฉัน สวยกว่าฉันหมื่นเท่าได้ ในรูปฉันเห็นเธอใส่เสื้อขนสัตว์ท่าแก้มแดง ผมเธอเหมือนกับหางอะไรบางอย่าง เธอกำลังยิ้มในที่นั่งขาชี้ฟ้าอยู่ในรถยนต์ของใครซักคน (น.6)

ตัวอย่างที่ 101

ต้นฉบับ But u don't need a fresh woman no how, I got a fresh one in there myself and she ←→sick all the time. (P.9)

ฉบับแปล แกมคุณเองก็ไม่จำเป็นต้องใช้ผู้หญิงโสดเพื่อประโยชน์อะไร ผมก็ได้ไอ้ที่สดๆมาอยู่ในห้องนั้นคนหนึ่งแล้วหล่อนก็ไม่สบายอยู่ตลอดเวลา (น.7-8)

ตัวอย่างที่ 102

ต้นฉบับ She ←- ->ugly. He say. But she aint no stranger to hard work. And she ←→ clean. And God done fixed her. You can do everything just like you want to and she ain't gonna make you feed it or clothes it. (P.10)

ฉบับแปล เธอน่าเกลียด เขาบอก แต่ไม่ใช่คนหน้าใหม่สำหรับงานหนักและเป็นคนสะอาด พระผู้เป็นเจ้าสร้างเธอมาได้เหมาะมาก คุณจะทำยังไงกับเธอก็ได้ทุกอย่างตามที่ต้องการ รับรองว่าคุณไม่ต้องป้อนข้าวหรือใส่เสื้อผ้าให้ลูกเลย (น.8)

ตัวอย่างที่ 103

- ต้นฉบับ My little girl she look up and sort of frown. She \leftrightarrow fretting over something.
She got my eyes just like they is today. (P.14)
- ฉบับแปล เด็กหญิงตัวเล็กของฉันมองขึ้นมา หน้านี้อั้วขมวด แก่กำลังข้องใจ กับอะไร
บางอย่าง แก่มีดวงตาเหมือนที่ฉันมีอยู่ทุกวันนี้ (น.13)

ตัวอย่างที่ 104

- ต้นฉบับ He be gone for days. Then she start having babies. And she \leftrightarrow young and
pretty.
Not so pretty, say Carrie, looking in the looking glass. Just that head of hair. She
 \leftrightarrow too black. (P.19)
- ฉบับแปล เขาหายไปเป็นวันๆ แล้วเธอก็เริ่มมีลูก ส่วนหล่อนน่าจะอายุน้อย สวยด้วย
ก็ไม่สวยเท่าไหร่หรือ แครรี่พูด มองเข้าไปในกระจกส่องหน้า ใ้ผมนะสวย
เธอดำเกินไป(น.21)

ตัวอย่างที่ 105

- ต้นฉบับ Harpo tell me all his love business now. His mind \leftrightarrow on Sofia Butler day and
night. (P.29)
- ฉบับแปล เดียวนี้ฮาร์โปจะเล่าเรื่องความรักทั้งหมดให้ฉันฟัง ใจของเขาอยู่กับโซเฟีย บัท
เลอร์ตลอดทั้งวันทั้งคืน(น.21)

ตัวอย่างที่ 106

- ต้นฉบับ This here Shug Avery. Old friend of the family. Fix up the spare room. Then he
look down at her, hold her in one arm, hold on to the rail with the other. Harpo
on the other side , looking sad. Sofia and the children \leftrightarrow in the yard, watching.
(P. 42)

ฉบับแปล นี่คือซัค เอเวอร์รี่ เพื่อนเก่าของครอบครัว ไปจัดห้องสำรองซิ แล้วเขาก็ก้มลงมอง เธอ เขาโอบเธอไว้ด้วยแขนข้างหนึ่ง ยีตราวระเบียงไว้ด้วยแขนอีกข้างหนึ่ง ฮาร์โป อยู่อีกด้านหนึ่งของเธอ ทำทางเขาเศร้า โซเฟียกับลูกๆอยู่ที่สนามหญ้า ฝ้าคูอยู่ (น.47)

ตัวอย่างที่ 107

ต้นฉบับ Well, look like you \leftrightarrow the one to go.
Go where, ast Squeak.
Go see the warden. He \leftrightarrow your uncle. (P.81)

ฉบับแปล ดีค่ะ ฉันว่าเธอคือคนที่จะต้องไป
ไปไหนคะ เจ๊ยแจ้วถาม
ไปพบผู้ว่าการ เขาเป็นลุงของเธอนี้ (น.98)

ตัวอย่างที่ 108

ต้นฉบับ When we said Africa he looked offended and tickled too. Niggers \leftrightarrow going to Africa, he said to his wife. Now I have seen everything. (P. 114)

ฉบับแปล พอเราบอกว่าไปแอฟริกา เขาก็มีท่าไม่พอใจแล้วก็ทำท่าเหมือนจี้เส้นด้วย นิโกร จะไปแอฟริกาเนาะเธอ เขาพูดกับเมียของเขา ตอนนี้นักฉันได้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว (น.142)

ตัวอย่างที่ 109

ต้นฉบับ Shug come over to where us \leftrightarrow talking. She take one look at my face and say Celie ! Then she turn to Mr. ____ . Stop Albert, she say. Don't say no more. You \leftrightarrow just going to make it harder on yourself. (P.176)

ฉบับแปล ซัคเดินมาที่เรากำลังพูดกันอยู่ เธอมองหน้าพี่ที่หนึ่งแล้วพูดว่าเซลี่นี่ จากนั้นเธอก็หันไปทางนาย..... หยุดเถอะอัลเบิร์ต เธอพูด ไม่ต้องพูดอะไรอีก คุณจะทำให้มันยากขึ้นสำหรับตัวคุณเองเท่านั้น (น.221)

นอกจากลักษณะของการละ Verb be แล้ว ผู้วิจัยได้พบลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากการวิเคราะห์ต้นฉบับที่มีการใช้ be โดยไม่เปลี่ยนรูป ซึ่งผู้แปลได้ถ่ายทอดเป็นประโยคภาษาไทยในฉบับแปลดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 110

ต้นฉบับ I say Marry him, Nettie. An try to have one good year out your life. After that, I know she **be** big. (P.7)

ฉบับแปล ฉันบอกว่า แต่งงานกับเขาเถอะเนี่ยดี แล้วก็พยายามใช้ชีวิตอย่างมีความสุขซักปี หลังจากนั้นฉันรู้ว่าเธอจะท้อง (น.5)

ตัวอย่างที่ 111

ต้นฉบับ It took him the whole spring, from March to June, to make up his mind to take me. All I thought about was Nettie. How she could come to me if I marry him and he **be** so love stuck with her I could figure out a way for us to run away. (P.11)

ฉบับแปล เขาใช้เวลาตลอดฤดูใบไม้ผลิตั้งแต่มีนาคมถึงมิถุนายนในการตัดสินใจเอาฉันไปตลอดเวลานั้นนี่ก็ถึงแต่เนี่ยดีเธอจะมาหาฉันได้ยังไงถ้าฉันแต่งงานกับเขา เขาหลงรักเธอออกเต็มทีอย่างนี้ ฉันคิดหาทางที่เราจะหนีไปด้วยกันได้ (น.9)

ตัวอย่างที่ 112

ต้นฉบับ He beat me like he beat the children. Cept he don't never hardly beat them. He say, Celie, git the belt. The children **be** outside the room pecking through the cracks. It all I can do not to cry. I make myself wood. I say to myself, Celie, you a tree. That's how come I know trees fear man. (P.22)

ฉบับแปล เขาตีฉันเหมือนตีลูกๆ เว้นแต่ว่า เขาไม่ได้ตีฉันนานๆครั้งเหมือนลูก เขาจะสั่งว่า เซลียไปเอาเข็มขัดมา พวกเด็กๆก็จะอยู่ข้างนอกคอยแอบดูตามรอยรั้วของบ้าน เท่าที่ฉันทำได้คือไม่ร้องไห้ ฉันทำตัวให้เหมือนไม้ ฉันบอกตัวเองว่า เซลีย แกเป็นต้นไม้ นั่นแหละถึงทำให้ฉันรู้ว่าต้นไม้กลัวคน (น.24)

ตัวอย่างที่ 113

ต้นฉบับ Harpo bring her over to meet his daddy. Mr. _____ say he want to have a look at her. I see ‘em coming way off the road.They **be** just marching, hand in hand, like going to war. (P.29)

ฉบับแปล ฮาร์โปพาโซเฟียมาพบพ่อของเขา นาย..... บอกว่าเขาอยากเห็นเธอ ฉันเห็นพวกเขาพากันเดินมาบนถนนเจ้าจ๋าเจ้าเอ๋ย มือจับมืออย่างกับจะไปทำสงคราม (น.32)

ตัวอย่างที่ 114

ต้นฉบับ Finally I have supper and go to bed. I git up in the morning it feel like they still sitting there. But Harpo **be** in the outside, Mr. _____ **be** shaving. (P.31)

ฉบับแปล ในที่สุดฉันก็กินอาหารเย็นแล้วเข้านอน ฉันตื่นขึ้นมาในตอนเช้าพร้อมกับรู้สึกว่พวกเขายังคงนั่งอยู่ที่นั่น แต่ฮาร์โปอยู่นอกบ้าน นาย.... กำลังโกนหนวด(น.34)

ตัวอย่างที่ 115

ต้นฉบับ Well, sometime Mr. _____ git on me pretty hard. I have to talk to Old maker. But he my husband. I shrug my shoulders. This life soon **be** over, I say. Heaven last all ways. (P.39)

ฉบับแปล ก็มีบ้างบางครั้งที่นาย..... ขึ้นบนฉันมากไปหน่อย จนต้องพูดกับตาแต่แม่เคอร์ แต่เขาเป็นสามีของฉันนี่ ฉันขี้ไหล่ ไม่นานชีวิตนี้ก็สิ้นไปแล้ว ฉันพูด สวรรค์ซึ่งอยู่ตลอดไป (น.43)

ตัวอย่างที่ 116

ต้นฉบับ Mr. _____ **be** in the room with her all time of the night or day. He don't hold her hand though. She too evil for that. (P.43)

ฉบับแปล นาย..... อยู่ในห้องกับเธอตลอดเวลาไม่ว่าจะกลางคืนหรือกลางวัน แต่เขาไม่ได้จับมือเธอหรอก เธอชั่วร้ายเกินไปสำหรับการนี้ (น.48)

ตัวอย่างที่ 117

ต้นฉบับ	Pretty soon it be time for Shug to go. She sing every week-end now at Harpo's. He make right smart money off of her, and she make some too. (P.66)
ฉบับแปล	อีกไม่นานนักก็จะถึงเวลาที่ชัคจะไป ตอนนี่เธอไปร้องเพลงที่ร้านฮาร์โปทุกวัน สุดสัปดาห์ เขาทำเงินจากเธอได้มากอยู่ และเธอก็ทำได้เยอะเหมือนกัน(น.79)

สังเกตได้ว่าลักษณะของ **be** ที่ไม่เปลี่ยนรูปในภาษาอังกฤษของคนผิวสี คือคำที่ใช้แทน Verb **be** ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ซึ่งหากสังเกตจากวิธีการแปล **be** ของผู้แปลก็พบว่าผู้แปลได้ถ่ายทอดลักษณะของ **be** ให้เป็นกริยาช่วยในภาษาไทยเช่นกัน จากตัวอย่างเหล่านี้ก็เห็นอีกเช่นกันที่แสดงให้เห็นว่าผู้แปลไม่ได้ถ่ายทอดลักษณะเฉพาะของภาษาในต้นฉบับออกมาในฉบับแปล แต่ในส่วนของการถ่ายทอดความหมาย ถือว่าผู้แปลทำได้อย่างถูกต้อง

5.2.6. ลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆ

นอกเหนือจากลักษณะทางไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็นลักษณะต่างๆข้างต้นแล้ว ยังมีลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีอื่นๆที่ผู้วิจัยได้พบและนำมารวมไว้ภายใต้หัวข้อลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆที่พบดังตัวอย่างต่อไปนี้

5.2.6.1 ประโยคที่ละเครื่องหมายแสดงความเป็นเจ้าของ Apostrophe**ตัวอย่างที่ 118**

ต้นฉบับ	Dust git all up the ladies dress. (P.15)
ฉบับแปล	ฝุ่นจับติดตามเสื้อผ้าของสุภาพสตรีพวกนั้น (น.15)

ในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน การสื่อความหมายเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้คำบุพบท of ระหว่างคำนามทั้งสอง หรือการใช้คุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ เช่น my, your, our, their, his, her หรือ its นอกจากนี้วิธีดังกล่าวแล้ว การแสดงความเป็นเจ้าของในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน สามารถทำได้ด้วยการใช้เครื่องหมาย Apostrophe หรือ ' คั่นระหว่างคำนามหรือคำสรรพนามและคำนามที่ตามมา แล้วตามด้วย s หากประธานเป็นเอกพจน์ และไม่ต้องเติม s สำหรับประธานพหูพจน์ ส่วนในหลักภาษาไทย เมื่อใดก็ตามที่ต้องการแสดง

หมายของการเป็นเจ้าของ ก็ทำได้ด้วยการใช้คำว่า “ของ” คั่นระหว่างคำนามทั้งสอง ซึ่งจากประโยค ตัวอย่างที่ 118 ถึงแม้ว่าในต้นฉบับจะไม่ปรากฏการใช้วิธีใดๆเพื่อสื่อความหมายการเป็นเจ้าของ แต่ผู้แปลสามารถตีความได้ถูกต้อง อาจจะเป็นด้วยบริบทในประโยคหรือความชำนาญทางภาษา จึงสามารถถ่ายทอดเป็นบทแปลที่สื่อความหมายได้ถูกต้อง

5.2.6.2 ประโยคที่ขาดคำบุพบท

ตัวอย่างที่ 119

ต้นฉบับ	Oh, she be seven her next birthday. (P.15)
ฉบับแปล	อ้อ วันเกิดคราวหน้าก็ครบเจ็ดขวบพอดี (น.15)

จากประโยคตัวอย่างที่ 119 ผู้วิจัยพบว่าลักษณะภาษาอังกฤษของคณศิวิลีในต้นฉบับไม่ได้ใช้คำบุพบท on ระหว่าง seven และ her ตามหลักไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน ซึ่งกลวิธีในการแก้ปัญหาของผู้แปลคือการเลือกใช้วิธีปรับบทแปล โดยเปลี่ยนโครงสร้างของประโยคให้เป็นภาษาไทยด้วยการแปลสลับตำแหน่งของคำในประโยคต้นฉบับ ซึ่งเป็นวิธีปรับบทแปลโดยที่เปลี่ยนตำแหน่งคำในประโยคแต่ก็ยังสื่อความหมายได้ตามต้นฉบับ

5.2.6.3 ประโยคที่ใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของผิด

ตัวอย่างที่ 120

ตัวอย่างที่ 120.1

ต้นฉบับ	They hair ain't comb. They too nasty to touch. (P.19)
ฉบับแปล	ผมก็ไม่ได้หวี เด็กพวกนี้สกปรกจนแตะไม่ได้เลยละ (น.15)

ตัวอย่างที่ 120.2

ต้นฉบับ	Young womens no good these days, he say. Got they legs open to every Tom, Dick and Harry. (P.30)
ฉบับแปล	เด็กสาวๆสมัยนี้ไม่มีดีแล้วเขาพูดนอนอ้าซ่าให้ไอ้ทอมไอ้ดิกแล้วก็ไอ้แฮร์รี่คนไหนก็ได้ (น.33)

ตัวอย่างที่120.3

ต้นฉบับ They love to feel **they** mouth work.(P.53)

ฉบับแปล เด็กพวกนี้ชอบที่จะมีความรู้สึกว่า ปากตัวเองได้ทำงาน (น.60)

ตัวอย่างที่120.4

ต้นฉบับ All the men got **they** eyes glued to Shug's bosom. (P.72)

ฉบับแปล ผู้ชายทุกคนมีตาจ้องติดอยู่กับกันของซัค (น.86)

ตัวอย่างที่120.5

ต้นฉบับ Everybody make a lot of admiration over Tashi. People look at her and Adam's scars like that's **they** business. (P.244)

ฉบับแปล ทุกๆคนชื่นชมทาชิมาก ผู้คนพากันดูแผลเป็นของเธอกับอาดัม เหมือนกับว่าเป็นเรื่องของตัวเอง(น.312)

จากตัวอย่างประโยคที่ 120.1 ถึง ประโยคที่ 120.5 ผู้วิจัยพบว่ามีความผิดปกติในเรื่องการใช้คำสรรพนามพหูพจน์ที่ คือในลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่พบในต้นฉบับใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคแทนที่คำสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของ ซึ่งหากจะเปลี่ยนให้ถูกต้องตามภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน them ในประโยคตัวอย่างที่ 120.1 ถึง ประโยคที่120.5 จะต้องถูกแทนที่ด้วยคำว่า their และเมื่อพิจารณาจากบทแปลพบว่าผู้แปลมีกลวิธีในการแปลที่แตกต่างกัน โดยในประโยคที่ 120.1 ถึงประโยคที่ 120.4 ผู้แปลเลือกวิธีปรับบทแปลด้วยการแปลคำในบริบทที่ตามมา ซึ่งสามารถอธิบายให้ผู้อ่านฉบับแปลเข้าใจได้ว่ากำลังกล่าวถึงอะไรและเป็นของใคร ส่วนในประโยคตัวอย่างที่ 120.5 ผู้แปลได้แสดงความเป็นเจ้าของในประโยคฉบับแปลด้วยการใช้คำว่า “ของ”

นอกจากลักษณะทางไวยากรณ์ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในข้างต้นแล้ว ภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็มีลักษณะที่โดดเด่นในเรื่องระบบเสียงอีกด้วยซึ่งจากการวิเคราะห์หนังสือต้นฉบับเรื่อง “The Color Purple” ทำให้ผู้วิจัยได้แบ่งแยกลักษณะระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่พบได้ตามลักษณะต่อไปนี้

5.3. การถ่ายทอระบบเสิ่ง

การที่จะถ่ายทอระบบเสิ่งซึ่งโดยปกติแล้วผู้รับสารจะรับรู้ได้จากการฟัง ผ่านทางตัวหนังสือผู้อ่านที่เป็นผู้รับสารผ่านประสาทสัมผัสทางตาไม่ใช่เรื่องง่ายนัก เพราะการถ่ายทอเสิ่งที่ผู้นำสารต้องการจะสื่อผ่านการเขียน อาจมีความเป็นไปได้ว่าผู้อ่านซึ่งเป็นผู้รับสารอาจจะไม่เข้าใจโดยเฉพะอย่างยิ่งผู้อ่านที่แวกล้อมด้วยสภาพวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่างกัน ดังนั้นภาระหนักจึงตกอยู่ที่ผู้แปล ที่จำเป็นต้องมีความชำนาญทางภาษาและเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้นฉบับต้องการจะสื่อได้เป็นอย่างดี

จากการวิเคราะห์ต้นฉบับเรื่อง “The Color Purple” พบว่าในบางตอนนักเขียนใช้วิธีการเขียนที่ถ่ายทอเสิ่งผ่านวิธีการสะกดคำตามการออกเสิ่งของตัวละครที่เป็นชาวอัฟริกันอเมริกันตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

5.3.1. การสูญของเสิ่ง /-d/

ตัวอย่างที่ 121

ต้นฉบับ

She went to visit her sister doctor over Macon. Left me to see after the others.

He never has a **kine** word to say to me. Just say You gonna do what your mammy wouldn't. (P.3)

ฉบับแปล

แม่ไปหาหมอน้องสาวของแม่แถบมาคอน ทิ้งฉันให้ดูแลคนอื่นๆเขาไม่เคยพูดคึๆกับฉันเลย ได้แต่พูดว่า แกต้องทำในสิ่งที่แม่แกทำไม่ได้(น.1)

ตัวอย่างที่ 122

ต้นฉบับ

I keep hoping he **fine** somebody to marry. I see him looking at my little sister.

She scared. But I say I'll take care of you. With God help. (P.5)

ฉบับแปล

ฉันยังคงหวังว่าเขาจะเจอใครซักคนที่จะแต่งงานด้วย ฉันเห็นเขาจ้องมองน้องสาวตัวน้อยของฉัน เธอกลัว แต่ฉันบอกว่า ฉันจะดูแลเธอเองด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าเป็นเจ้า (น.3)

ตัวอย่างที่ 123

ต้นฉบับ It's worse than that, I think. If I was buried, I wouldn't have to work. But I just say, Never **mine**, never **mine**, long as I can spell G-O-D I got somebody along. (P.18)

ฉบับแปล มันแยกว่านั้นอีก ฉันคิด ถ้าฉันถูกฝัง ฉันก็ไม่ต้องทำงาน แต่นั่นก็เพียงแต่พูดว่าไม่เป็นไรหรอก ไม่เป็นไร トラบเท่าที่พี่ยังสะกดคำว่า พ-ร-ะ-ผู้-เป็-น-เ-จ้-า-ได้ พี่ก็ยังมีใครคนหนึ่งเป็นเพื่อนเสมอ (น.19)

จากประโยคตัวอย่างที่ 121 ถึงประโยคตัวอย่างที่ 123 ในประโยคต้นฉบับทั้งสามตัวอย่าง แสดงให้เห็นลักษณะการออกเสียงของผู้พูดภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์ที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่า เมื่อใดก็ตามที่มีคำลงท้ายด้วย /-d/ ในภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์จะละการออกเสียง /-d/ โดยผู้เขียนได้สะกดคำตามการออกเสียงของตัวละครที่เป็นชาวอเมริกัน ซึ่งหากผู้อ่านต้นฉบับไม่ใช่ผู้ที่อยู่ในวัฒนธรรมของการใช้ภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์ ก็อาจจะไม่เข้าใจหรือรับสารตามที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อได้และเมื่อผู้แปลจะต้องถ่ายทอดเป็นอีกภาษาหนึ่งสู่ผู้อ่านต่างวัฒนธรรมผู้แปลจึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ และจากประโยคทั้งสามข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลสามารถแปลได้ความหมายที่ถูกต้อง ซึ่งจากการที่ผู้วิจัยได้มีโอกาสสัมภาษณ์ผู้แปล ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าสาเหตุที่ผู้แปลสามารถแปลได้ตรงตามความหมายของต้นฉบับถึงแม้ว่าจะมีการใช้คำที่สะกดผิดเพี้ยนปรากฏอยู่ เพราะว่าผู้แปลใช้กลวิธีการปรับบทแปลแก้ปัญหาด้วยการอ่านบริบทรอบๆ ทำให้สามารถเข้าใจได้ว่าคำที่สะกดผิดเพี้ยนที่จริงคือคำใด ซึ่งเมื่อแปลออกมาแล้วทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้แต่ไม่ได้ถ่ายทอดลักษณะระบบเสียงให้ผู้อ่านเข้าใจได้ว่า ตัวละครมีวิธีการพูดที่แตกต่างจากผู้ใช้ภาษามาตรฐาน

5.3.2. การออกเสียง /-th/

ตัวอย่างที่ 124

ต้นฉบับ Mr. _____ children all bright but they mean. They say Celie, I want **dis**. Celie, I want **dat**. Our Mama let us have it. (P.17)

ฉบับแปล ลูกๆของนาย..... ฉลาดทุกคน แต่นิสัยไม่ดี พวกเขาจะพูดว่าเซลีย์ฉันจะเอาไอนี้ เซลีย์ฉันจะเอาไอนั้น แม่ของเรายังยอมให้เลย (น.17)

สำหรับในประโยคตัวอย่างที่ 124 ระบบเสียง /-th/ ในภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์มีความผิดเพี้ยนไปจากภาษาอังกฤษมาตรฐานดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 4 แต่ผู้แปลเลือกวิธีถ่ายถอดระบบเสียง /-th/ ด้วยภาษาไทยมาตรฐาน ผู้แปลได้ใช้กลวิธีการแปลแบบเอาความแทน โดยเลือกรักษาเพียงความหมายของสารเอาไว้

ตัวอย่างที่ 125

ต้นฉบับ	First she smile a little. Then she frown. Then she don't look no special way at all. She just stick close to me. She tell me, Your skin. Your hair. Your teefs. He try to give her a compliment, she pass it on to me. (P.18)
ฉบับแปล	ตอนแรกเนี่ยดี๊มึนนิคๆ ต่อมาเธอก็ขมวดคิ้ว หลังจากนั้นก็ได้ไม่ได้แสดงท่าทางอะไร เป็นพิเศษออกมาเลย เนี่ยดีได้แต่ตามฉันติดแฉ เธอล้อเขาให้ฟัง ผิวของเธอ ผมของเธอ ฟันของเธอ เขาพยายามที่จะยกยอปอปั้นเธอ เนี่ยดีก็ส่งต่อมาให้ฉัน (น.18)

จากประโยคตัวอย่างที่ 125 คำที่ผู้เขียนได้ใช้สื่อถึงลักษณะการออกเสียงในภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์คือคำว่า teefs ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ แจ็ค ซิดเนลล์ (Jack Sidnell : <http://www.une.edu.au/langnet/aave.htm>) ที่กล่าวว่าในภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์เมื่อมีการออกเสียงพยัญชนะ th ทำยคำก็จะออกเป็นเสียง f แทน แต่เนื่องจากในภาษาไทย ไม่ได้มีการแสดงถึงความไม่มาตรฐานของภาษาด้วยการออกเสียงลักษณะนี้ จึงทำให้ผู้แปลเลือกแปลคำว่า teefs เป็น ฟัน โดยผู้แปลเลือกกลวิธีการแปลแบบเอาความ และเลือกที่จะไม่ถ่ายถอดระบบเสียงของคณิศรวิทย์ไว้

5.3.3. การถ่ายเสียง

จากการวิเคราะห์ห้วงนิยายฉบับแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ผู้วิจัยพบว่า ผู้แปลไม่ได้ถ่ายถอดลักษณะการถ่ายเสียงออกมาเป็นภาษาไทยไม่มาตรฐาน จะทำก็เพียงการแปลความหมายออกมาได้ถูกต้องตามต้นฉบับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 126

ต้นฉบับ	When a woman marry she spose to keep a decent house and a clean family. Why, wasn't nothing to come here in the winter time and all these children have colds,
---------	--

they have **flue**, they have **dirrear**, they have **newmonya**, they have worms, they have the chill and fever. (P.19)

ฉบับแปล เมื่อผู้หญิงคนหนึ่งแต่งงาน เธอก็จะต้องดูแลบ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและดูแลคนในครอบครัวให้สะอาดสะอาด รุ่งเช้าครวก่อนที่ฉันมาตอนหน้าหนาวนะ ไม่มีอะไรดีเลยซักอย่างเด็กๆพวกนี้เป็นหวัดกันหมด เด็กๆเป็นไขหัวดีใหญ่ ปอดบวม พวกเด็กๆมีพยาธิด้วย เป็นไขตัวสั้นกันทุกคน (น.20)

ตัวอย่างที่ 127

ต้นฉบับ Shug Avery is coming to town! She coming here with her **orkestra**. She going to sing in the Lucky Star out on Coalman. (P.24)

ฉบับแปล ซัก เอเวอรี่เข้าเมืองมาแล้ว เธอมาพร้อมกับวงดนตรีของเธอ เธอจะมาร้องเพลงที่บาร์ลักกี้ สตาร์บนถนนโคลแมน (น.26)

สำหรับประโยคตัวอย่างที่126 และประโยคตัวอย่างที่ 127 แสดงให้เห็นว่าผู้แปลเลือกถ่ายทอดการถ่ายเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีด้วยการแปลเป็นภาษาไทยที่มาตรฐานจากตัวอย่างที่126 ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลไม่ได้แปลคำว่า diarrhea ที่มีความหมายว่าท้องร่วง อย่างไรก็ตามในส่วนของการแปลของคำที่สะกดผิดเพี้ยนอื่นๆในตัวอย่าง ผู้แปลถ่ายทอดความหมายได้ถูกต้องซึ่งก็ทำให้ภาษาในฉบับแปลสื่อความหมายได้ แต่ไม่แสดงให้เห็นถึงลักษณะการถ่ายเสียงคำตามวิถีในลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีได้

5.3.4. การสูญเสียของเสียงพยางค์ต้น

นอกจากลักษณะระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วจากการวิเคราะห์ต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” ทำให้ผู้วิจัยพบว่าอีกลักษณะหนึ่งของระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสี คือการสูญเสียของเสียงพยางค์ต้น เช่น between เป็น tween หรือ จากคำว่า around เป็น round โดยเป็นต้น

ตัวอย่างที่ 128

ต้นฉบับ He pick up a rock and laid my head open. The blood runs all **tween** my breasts. (P.13)

ฉบับแปล เขาหยิบหินขึ้นมาก้อนหนึ่ง แล้วปาโดนหัวฉันแตก เลือดไหลลงมาถึงหว่างอก (น.12)

ในประโยคตัวอย่างที่128 ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลได้แปลคำว่า tween ที่ย่อมาจาก between เป็นภาษาไทยด้วยคำว่า “หว่าง” ทั้งนี้ การใช้คำว่า “หว่าง” ไม่ได้เป็นการถ่ายทอดลักษณะการสูญเสียของเสียงพยางค์หน้าตามประโยคภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์ในต้นฉบับแต่อย่างใด เพราะในภาษาไทยมีการใช้คำว่า “หว่าง” ที่หมายถึงที่ว่างเล็กๆในร่างกาย ดังเช่นในบริบทนี้แล้ว ดังนั้น จึงเป็นเพียงการแปลแบบเอาความเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 129

ต้นฉบับ The trees **tween** the turn off to our road and the store is lit up with them.(P.24)
 ฉบับแปล ที่ต้นไม้ตั้งแต่บริเวณหัวโค้งถนนถึงร้านขายของมีแผ่นโฆษณาติดเต็มไปหมด (น.27)

จากประโยคตัวอย่างที่129 ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลไม่ได้แปลคำว่า tween ที่ย่อมาจาก between ว่า “ระหว่าง” แต่ผู้แปลกลับใช้คำว่า “ตั้งแต่” แทน ซึ่งผู้วิจัยสันนิษฐานว่าผู้แปลได้สังเกตคำว่า to ที่อยู่ระหว่าง turn off และ our road จึงทำให้ผู้แปลเลือกใช้คำว่า “ตั้งแต่.....ถึง” เป็นคำแปลของ tween แทน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าเป็นการสังเกตต้นฉบับของผู้แปลที่สามารถนำมาสู่อีกทางเลือกในการใช้คำในบทแปลแก้ไขปัญหาในการแปลได้เช่นกัน

ตัวอย่างที่ 130

ต้นฉบับ When Nettie’s foot come down on the porch I almost die.I stand swaying **tween** Albert and Shug. (P.243)
 ฉบับแปล เมื่อเท้าข้างหนึ่งของเน็ตตี้เหยียบลงมานบนอกชาน ฉันแทบขาดใจตาย ฉันยืนโยกไปมาระหว่างอัลเบิร์ตกับชัค (น.311)

ในประโยคตัวอย่างที่ 130 ผู้แปลได้แปลคำว่า tween เป็นคำว่า “ระหว่าง” ถือว่าผู้แปลถ่ายทอดได้ความหมายที่ถูกต้องตามต้นฉบับ แต่ไม่ได้รักษาลักษณะการสูญเสียของเสียงพยางค์ต้นในภาษาอังกฤษของคณิศรวิทย์

ตัวอย่างที่ 131

ต้นฉบับ	Just when I was bout to call out that I was coming in the yards, I heard something crashed. It come from inside the house, so I run up on the porch.(P.36)
ฉบับแปล	ตอนที่ฉันกำลังจะตะโกนบอกเมื่อเดินเข้าไปในสนามหญ้าฉันก็ได้ยินอะไรบางอย่างแตก เสียงมันดังออกมาจากในบ้าน ฉันจึงรีบวิ่งไปที่นอกชาน(น.39)

ตัวอย่างที่ 132

ต้นฉบับ	And one time bout ten years ago, when I was a little girl, you gave me a quarter. (P.84)
ฉบับแปล	และครั้งเดียวประมาณสิบปีมาแล้ว ตอนฉันยังเป็นเด็กตัวเล็กๆนะกะท่านยกที่ดินให้เราผืนหนึ่ง (น.102)

ตัวอย่างที่ 133

ต้นฉบับ	I tried to do something bout my children after u left me. But that time it was too late. (P.239)
ฉบับแปล	ผมพยายามจะทำอะไรสักอย่างกับลูกๆของผมหลังจากที่คุณไปจากผม แต่ตอนนั้นมันสายเกินไปซะแล้ว (น.306)

จากประโยคตัวอย่างที่ 131 ถึงประโยคตัวอย่างที่ 133 เป็นการนำเสนอคำแปลของคำว่า about ได้หลากหลาย โดยผู้แปลเลือกแปล about เป็น “กำลัง” “ประมาณ” และ “กับ” ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ทดลองอ่านคำแปลควบคู่กับประโยคทั้งหมด ก็ถือว่าผู้แปลสามารถแปลได้ถูกต้องตามบริบทแต่ไม่ได้รักษาลักษณะการสุญของเสียงพยางค์ต้นไว้

ตัวอย่างที่ 134

ต้นฉบับ	I walk round all day with the announcement burning a hole in my pocket. (P.24)
ฉบับแปล	ฉันเดินไปเดินมาตลอดทั้งวัน มีแผ่น โฆษณาซึ่งมีรูไหม้อยู่ในกระเป๋าเสื้อ(น.26)

ตัวอย่างที่ 138

ต้นฉบับ	They too nasty to touch.I touch ‘em. Kate say. (P.19)
ฉบับแปล	เด็กพวกนี้สกปรกจนแตะไม่ได้เลยละ ฉันซิแตะ เกทพูด(น.20)

ตัวอย่างที่ 139

ต้นฉบับ	Harpo bring her over to meet his daddy. Mr. _____ say he want to have a look at her. I see ‘em coming way off the road. (P.29)
ฉบับแปล	ฮาร์โปพาไซเทียมาพบพ่อของเขา นาย.... บอกว่าเขาอยากเห็นเธอ ฉันเห็นพวกเขาพากันเดินมาบนถนน (น.32)

ตัวอย่างที่ 140

ต้นฉบับ	Old Mr. _____ clear his throat. Well, this my house. This my land. Your boy Harpo in one of my houses, on my land. Weeds come up on my land, I chop ‘em up. (P.50)
ฉบับแปล	นายเต่า... กระแอม ก็ได้ นี่บ้านของฉัน นี่ที่ดินของฉัน ฮาร์โปลูกชายแก่ก็อยู่ในบ้านหลังหนึ่งในบรรดาบ้านของฉันหญ้ามันขึ้นบนที่ดินของฉันฉันขุดมันทิ้ง(น.56)

สำหรับประโยคตัวอย่างที่ 138 ถึงประโยคตัวอย่างที่ 140 ผู้วิจัยพบว่าเป็นการละการออกเสียง /-th/ ในพยางค์ต้น ที่เป็นลักษณะของระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสี จะมีการสูญเสียเสียง/-th/ที่ต้นประโยค อย่างไรก็ดี ผู้แปลได้แปลความหมายของ ‘em ที่ละมาจาก them ว่าพวกเขา หรือ มัน ซึ่งเป็นกลวิธีการแปลแบบเอาความ โดยที่ความหมายยังถูกต้องตามต้นฉบับและสามารถสื่อความหมาย แต่ก็ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงลักษณะการสูญเสียของเสียงพยางค์ต้นตามระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีได้

ตัวอย่างที่ 141

ต้นฉบับ I watch him so close, I begin to feel a lightening in the head. **Fore** I know anything I'm standing **hind** his chair with his razor open. (P.102)

ฉบับแปล ฉันมองเขาอยู่ใกล้มาก ฉันเริ่มรู้สึกมีสายฟ้าอยู่ในหัว ก่อนฉันจะรู้อะไร ฉันก็ยืนอยู่ข้างหลังเก้าอี้ของเขาพร้อมกับมีดโกนของเขาเปิดอ้า (น.128)

สำหรับประโยคตัวอย่างที่ 141 ในต้นฉบับปรากฏการสวญของเสยงพยงค้ต้นของค้ว่า fore ที่มาจาก before และ ค้ว่า hind ที่มาจาก behind ที่เป็นลัษณะระบบเสยงในภาษาอังกฤขของคนคว้ส้ แต่ในฉบับแปลที่เป็นภาษาไทยนั้น ผู้แปลได้ถ้ยทอดคความหมายของทั้งสองค้ให้เป็นภาษาไทยมาตรฐาน โดยที่ค้ที่ผู้แปลใช้ มีคความหมายถุกค้องตามบริบท แต่ไม่ได้ถ้ยทอดลัษณะระบบเสยงภาษาอังกฤขของคนคว้ส้ในเรื่องการสวญของเสยงพยงค้ต้นให้ผู้อ่านฉบับแปลเข้าใจได้

5.4. ข้อเสนอแ่ะในการแปล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และศีกษานวนิยายฉบับแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” พบว่าลัษณะของภาษาอังกฤขของคนคว้ส้ที่ปรากฏอยู่อย่างมกในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “The Color Purple” นั้น ไม่ได้ปรากฏอยู่อย่างเด่นชัดในนวนิยายฉบับแปล โดยผู้วิจัยพบว่าในการแปลภาษาอังกฤขของคนคว้ส้ให้ก้ความเป็นภาษาแบบไม่มาตรฐานในภาษาฉบับแปลที่เป็นภาษาไทยนั้น เป็นปัญหาสำหรับผู้แปลอย่างยั้ง เนื่องจากภาษาอังกฤขและภาษาไทยมีคความแตกต่างในเรื่องของไวยากรณ้และระบบของภาษาโดยพื้นฐาน และคความแตกต่างนี้เองที่เป็นปัจจัยทำให้ผู้แปลไม่ได้รักษาความไม่มาตรฐานทางภาษาในฉบับแปลให้ก้เกิดขึ้นเท่าเทียมกับในต้นฉบับได้ทั้งหมด นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์อัครมนุญ วรณประไพซึ่งเป็นผู้แปลนั้น ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนกกว่าผู้แปลได้ค้ตัดสินใจเลือกที่จะแปลนวนิยายเรื่อง “The Color Purple” โดยมุ่งให้คความสำคัญในเรื่องคความถุกค้องของเนื้อหาเป็นหลัก ซึ่งหากค้จนถึงทฤขฎีการแปลแล้ว งานแปลที่ค้ค้้นจะต้องมีคความถุกค้องสมบูรณ้ในด้านเนื้อหาและคความสละสลวยทางค้ภาษา นอกจากนี้ยังต้องคองรณรศให้ผู้อ่านฉบับแปลได้รับท้ดเทียมกับผู้อ่านต้นฉบับ ซึ่งทางผู้แปลยอมรับว่า หากจะแปลโดยให้ลัษณะภาษาแบบไม่มาตรฐานคองอยู่ค้ด้วยนั้น เป็นไปได้ยากเนื่องจากภาษาอังกฤขที่เป็นภาษาต้นฉบับ มีลัษณะทางไวยากรณ้ที่แตกต่างจากภาษาไทยที่เป็นภาษาฉบับแปลและในภาษาอังกฤขของคนคว้ส้ก็ม้ระบบทางภาษาเฉพาะค้

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้สังเกตว่าแม้จะมีข้อจำกัดทางภาษาบางประการที่ก่อให้เกิดปัญหาในการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสี แต่ก็ยังมีกลวิธีอื่นๆที่ผู้แปลอาจสามารถนำมาประยุกต์เพื่อทำให้ภาษาในฉบับแปลที่เป็นภาษาไทยสื่อลักษณะที่ต่างจากภาษาไทยมาตรฐานทั่วไป ตามระบบของภาษาไทยได้ จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเรื่องโครงสร้างของภาษาไทยที่จัดได้ว่าเป็นภาษาไทยที่ไม่มาตรฐานของนักภาษาศาสตร์บางท่าน ทำให้ผู้วิจัยตระหนักว่าในการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสีให้เป็นภาษาไทยโดยรักษาความไม่มาตรฐานของภาษาไว้ไม่ว่าจะเป็นในทั้งระดับของไวยากรณ์หรือระดับการออกเสียง อาจเป็นไปได้ด้วยวิธีเทียบเคียงด้วยลักษณะทางภาษาดังต่อไปนี้

5.4.1 การออกเสียงคำควบกล้ำ “ร” และ “ล” ที่สามารถนำมาใช้เทียบเคียงในการสื่อความไม่มาตรฐานของภาษาไทยได้ เช่นออกเสียงคำว่า โรงเรียน เป็น โลงเรียน (วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์, 2524: 34) สำหรับการใช้ภาษาไทยมีออกเสียงควบกล้ำ “ร” และ “ล” ผิดไป เป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่ทำให้เป็นภาษาไทยที่ไม่มาตรฐาน โดยผู้วิจัยได้ทดลองนำตัวอย่างภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่พบจากการวิเคราะห์นวนิยายต้นฉบับมาแปลเป็นภาษาไทยไม่มาตรฐานโดยใช้วิธีออกเสียงควบกล้ำ “ร” และ “ล” สลับกันดังนี้

ตัวอย่างที่ 90

ต้นฉบับ	I was in town sitting on the wagon while Mr. _____ was in the dry good store. I seen my baby girl. I knowed it was her. (P.14)
สำนวนผู้แปล	ฉันอยู่ในเมืองโดยนั่งอยู่ในรถม้าระหว่างที่นาย..... อยู่ในร้านขายเหล้า ฉันเห็นเด็กหญิงตัวเล็กของฉัน ฉันรู้แน่ๆว่าเป็นแก (น.13)
สำนวนผู้วิจัย	ฉันอยู่ในเมือง นั่งอยู่บนรถตอนทีนาย..... เข้าไปในร้านขายเหล้า ฉันเห็นยัยหนูของฉัน ฉันรู้เลยว่าแกเป็นแก

จากสำนวนแปลของผู้วิจัย พบว่ามีการแสดงลักษณะภาษาไทยที่ไม่มาตรฐานในประโยคด้วยวิธีการออกเสียงควบกล้ำจาก “ร” เป็น “ล” คือคำว่า “รู้” เป็น “ลู้” ซึ่งเป็นภาษาพูดที่คนไทยส่วนใหญ่ใช้กัน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ลองปรับบทแปลด้วยการแปลคำว่า “baby girl” เป็น “ยัยหนู” ที่ตามความหมายในบริบทก็คือ “ลูกสาว” เนื่องจากในประโยคภาษาอังกฤษต้นฉบับไม่ได้ใช้คำว่า “daughter” ผู้วิจัยจึงทดลองแปลเป็น “ยัยหนู” ที่เลือกใช้คำโดยเลียนเสียงจากภาษาพูด เป็นการย่นเสียงของคำว่า “ยายหนู” ทำให้เกิดลักษณะภาษาที่ไม่มาตรฐานขึ้นอีกหนึ่งแห่งในประโยค

5.4.2 การออกเสียงคำควบกล้ำ กว- ขว- หรือ คว- เป็นเสียง “ฟ” หรือเสียง “ฝ” เช่น คำว่า กวัน ออกเสียงเป็น ฟิน (นววรรณ พันธุมเมธา, 2524: 40) จากแนวคิดนี้ ผู้วิจัยได้ทดลองแปลเป็นภาษาไทยมาตรฐานได้ดังนี้

ตัวอย่างที่ 122

ต้นฉบับ	I keep hoping he fine somebody to marry. I see him looking at my little sister. She scared. But I say I'll take care of you. With God help. (P.5)
สำนวนผู้แปล	ฉันยังคงหวังว่าเขาจะเจอใครซักคนที่จะแต่งงานด้วย ฉันเห็นเขาจ้องมองน้องสาวตัวน้อยของฉัน เธอกลัว แต่ฉันบอกว่า ฉันจะดูแลเธอเองด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้าเป็นเจ้า (น.3)
สำนวนผู้วิจัย	ฉันได้แต่หวังว่าเขาจะเจอใครซักคนที่จะแต่งงานด้วย ฉันเห็นเขาจ้องมองน้องสาวตัวน้อยของฉัน น้องกลัว แต่ฉันบอกน้องว่า พี่จะดูแลน้องเอง ด้วยฟามช่วยเหลือของพระเจ้า

ประโยคตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองแปลนั้น มีลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีในเรื่องระบบเสียง โดยเป็นการสูญของเสียง /-d/ ที่ท้ายคำว่า ‘find’ ออกเสียงเป็น ‘fine’ แต่เมื่อนำมาแปลเป็นภาษาไทย ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า “เจอ” เป็นคำแปลของ ‘fine’ ซึ่งเป็นคำที่แสดงลักษณะไม่มาตรฐานในภาษาไทยด้วยการทำย่นเสียงให้สั้นลง กลายเป็นภาษาพูด นอกจากนี้ ผู้วิจัยพบว่าในประโยคภาษาไทย มีคำที่สามารถแสดงลักษณะที่ไม่มาตรฐานได้อีกคือคำว่า “ความ” ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการออกเสียงควบกล้ำ -คว เป็น “ฟ” ทำให้ผู้วิจัยแปลคำว่า “ความ” เป็น “ฟาม” ซึ่งเป็นการสะท้อนลักษณะภาษาที่ไม่มาตรฐานในภาษาไทยอีกวิธีหนึ่ง

5.4.3 การออกเสียงรวบพยางค์หรือละการออกเสียงบางพยางค์ไป เช่น สนุกสนาน ออกเสียงเป็น หนุกหนาน (ปราณี กุลละวณิชย์ และคณะ, 2535: 46) เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สื่อนัยภาษาไทยที่ไม่มาตรฐานได้ โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้กลวิธีนี้ในการแปลประโยคตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 88

ต้นฉบับ	I don't want none of your damn food, she say. Just gimme a cup of coffee and hand me my cigarettes. (P.46)
สำนวนผู้แปล	ฉัน ไม่ อยากกินอาหาร บ้าๆ ของคุณหรือก เซอบอกเอากาแฟมาด้วยกับส่งบุหรี่มาให้ฉันก็พอ (น.52)
สำนวนผู้วิจัย	ฉัน ไม่ อยากกินอาหาร น่า หะเหียงพวก นั้น ของหล่อนหรือก เซอบอก เอากาแฟมาให้ฉัน ซั๊ก ด้วยก็พอ แล้วเอา นู หรีมาให้ด้วยนะ

ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีได้แสดงลักษณะที่ผิดไปจากภาษาอังกฤษมาตรฐานด้วยการแสดงความหมายปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยพบว่าในภาษาไทยไม่มีการแสดงลักษณะไม่มาตรฐานทางภาษาเช่นนี้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกแสดงความไม่มาตรฐานทางภาษาที่ตำแหน่งอื่น ด้วยวิธีการออกเสียงรวบรัด ซึ่งผู้วิจัยแปลคำว่า ‘damn’ เป็น “หะเหียง” ที่รวบพยางค์มาจาก “ขะเขียง” ซึ่งเป็นภาษาพูดในภาษาไทย นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้แปลคำสรรพนามที่ใช้เรียกแทนตัว ‘I’ เป็นคำว่า “ฉัน” และคำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ จากคำว่า ‘your’ เป็น “ของหล่อน” โดยการเลือกใช้คำสรรพนามและคำคุณศัพท์เหล่านี้ ผู้วิจัยพิจารณาจากลักษณะความสัมพันธ์ของตัวละคร ซึ่งจากบทแปลแสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีสถานะภาพที่เหนือกว่าคู่สนทนา

กล่าวโดยสรุปคือ แนวคิดในการแสดงความไม่มาตรฐานดังที่ได้กล่าวมา ทำให้ผู้วิจัยพบว่าวิธีการทำให้ภาษามาตรฐานกลายเป็นภาษาไม่มาตรฐานในภาษาไทยแสดงออกได้ทางระบบการออกเสียง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเสียงควบกล้ำ แต่ความไม่มาตรฐานของภาษาไทย ยังจำกัดอยู่ที่เป็นลักษณะภาษาพูด แต่ไม่มีกฎเกณฑ์ที่ระบุว่าลักษณะทางไวยากรณ์ของภาษาไทยไม่มาตรฐานเป็นไปในรูปแบบใด ผู้วิจัยไม่พบระบบทางภาษาที่แสดงลักษณะไม่มาตรฐานที่ชัดเจนดังเช่นในภาษาอังกฤษของคนผิวสี อย่างไรก็ดี ลักษณะของภาษาไม่มาตรฐานดังที่ได้กล่าวมานี้ อาจจะนำมาใช้แก้ปัญหาในการถ่ายถอดภาษาอังกฤษของคนผิวสีให้เป็นภาษาไทยได้ แต่ทั้งนี้การพยายามถ่ายถอดลักษณะภาษาที่ไม่มาตรฐานนั้น ผู้แปลต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับบริบทและความหมายตามต้นฉบับด้วย เพราะกลวิธีการปรับบทแปลให้เป็นภาษาไทยไม่มาตรฐานไม่อาจทำได้กับตัวอย่างทั้งหมด อนึ่ง เพื่อผู้อ่านฉบับแปลจะได้เข้าใจความหมายและได้รสชาติของการอ่านหนังสือฉบับแปลเท่าเทียมกับต้นฉบับ ผู้วิจัยเชื่อว่าการปรับบทแปลยังเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญที่ไม่ควรละเลย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สำหรับบทที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลสรุปจากการวิจัย พร้อมทั้งการอภิปรายผลและข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยภายใต้หัวข้อ “การศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีในเรื่อง *“The Color Purple”* และกลวิธีการแปลเป็นภาษาไทย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง *“The Color Purple”* และเพื่อศึกษาถึงกลวิธีการแปลภาษาอังกฤษที่ไม่มาตรฐานเป็นภาษาไทย โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาว่าการใช้ภาษาในฉบับแปลที่เป็นภาษาไทยสามารถถ่ายทอดและรักษาลักษณะของภาษาที่ไม่มาตรฐานให้ปรากฏในงานฉบับแปลได้หรือไม่ จากขั้นตอนการวิจัยดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยได้สรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

6.1. สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาภาษาจาก 2 แหล่งข้อมูล โดยการศึกษาครั้งแรกเป็นการศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากแหล่งข้อมูลต้นฉบับคือนวนิยายเรื่อง *“The Color Purple”* ที่เขียนโดย อลิซ วอล์คเกอร์ (Alice Walker) ส่วนแหล่งข้อมูลทางภาษาที่สองเป็นภาษาไทยจากหนังสือฉบับแปลที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้วิเคราะห์กลวิธีการแปลภาษาอังกฤษมาจากนวนิยายแปลเรื่อง *“เลือดสีม่วง”* ที่แปลโดยอัครมณี วรรณประไพ โดยมีผลการวิจัยที่สรุปได้ดังนี้

6.1.1. ลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสี

จากการศึกษางานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยพบว่าภาษาอังกฤษของคนผิวสีถูกจัดให้เป็นภาษาอังกฤษที่ไม่มาตรฐาน เนื่องจากภาษาอังกฤษของคนผิวสีมีลักษณะไวยากรณ์ที่แตกต่างไปจากภาษาอังกฤษมาตรฐาน เช่น การใช้คำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน หรือการใช้รูปประโยคแบบปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ นอกจากนี้ภาษาอังกฤษของคนผิวสียังมีลักษณะที่โดดเด่นต่างจากภาษาอังกฤษมาตรฐานทางด้านลักษณะระบบเสียง เช่น การสูญของเสียงพยางค์ต้น หรือการถ่ายเสียงเป็นต้น ซึ่งจากการวิจัยนวนิยายต้นฉบับเรื่อง *“The Color Purple”* ทำให้ผู้วิจัยพบลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ค่อนข้างโดดเด่นดังผลการวิจัยต่อไปนี้

6.1.1.1 ลักษณะทางไวยากรณ์

ในการวิเคราะห์นวนิยายต้นฉบับผู้วิจัยได้พบลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีเหล่านี้ที่แตกต่างจากภาษาอังกฤษมาตรฐาน คือ

1. การผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน : เป็นลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผู้วิจัยได้พบจากการศึกษานวนิยายต้นฉบับ ผู้วิจัยพบว่าบ่อยครั้งที่ประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีในนวนิยายมีการใช้คำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธานกล่าวคือจะใช้กริยาที่เป็นเอกพจน์กับประธานที่เป็นพหูพจน์ ขณะเดียวกันเมื่อประธานในประโยคเป็นประธานเอกพจน์บุรุษที่3 กริยาที่ใช้จะเป็นกริยาพหูพจน์

2. การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค : ลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ปรากฏในนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” อีกลักษณะหนึ่งที่ผู้วิจัยพบคือ เมื่อต้องการแสดงความหมายเชิงปฏิเสธในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีทำได้ด้วยการใช้ ain't โดยที่ ain't ในบางประโยคมีความหมายเทียบเท่ากับ do not, have not หรือ is not

นอกจากนี้การแสดงความหมายเชิงปฏิเสธในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็สามารถทำได้ด้วยการเติมคำหรือวลีลงไป ซึ่งลักษณะเฉพาะของภาษาอังกฤษของคนผิวสีคือจะเติมวลีแสดงความหมายเชิงปฏิเสธลงในประโยค 2 คำขึ้นไป ทำให้รูปประโยคกลายเป็นประโยคปฏิเสธซ้อนกัน แต่ก็ยังสื่อความหมายเป็นเชิงปฏิเสธ

3. การแสดงกาล : การแสดงกาลในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็เป็นอีกลักษณะที่โดดเด่นอีกลักษณะหนึ่ง ซึ่งจากการวิเคราะห์นวนิยายต้นฉบับทำให้ผู้วิจัยพบว่า ในนวนิยายต้นฉบับมีการใช้กาลอยู่ 2 กาล คืออดีตกาลและอนาคตกาล โดยในภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผู้วิจัยพบมีวิธีแสดงอดีตกาลด้วยการเติม –ed ท้ายคำกริยาแต่บางคำที่ถ้าเป็นภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน คำกริยาเหล่านั้นจะต้องเปลี่ยนรูปเมื่อต้องแสดงความหมายในอดีตแทนที่จะเติม –ed เช่น know ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีก็จะเป็น knowed ซึ่งตามแบบภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานจะต้องเป็น knew

นอกจากนี้อดีตกาลในภาษาอังกฤษของคนผิวสีสามารถบ่งชี้ได้ด้วยการเติมคำกริยาช่อง 3 ลงในประโยค โดยจากการวิเคราะห์ต้นฉบับ ผู้วิจัยได้พบคำว่า been, done และ gone

ส่วนลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่บอกอนาคตกาลที่ผู้วิจัยได้พบคือการใช้คำว่า gon ที่เป็นการลดรูปมาจากโครงสร้าง v.to be + going to ที่แสดงความหมายอนาคตกาลในประโยคภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานนั่นเอง

จึงพอสรุปได้ว่าวิธีการแสดงกาลของกริยาในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นวิธีการเดียวกับภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน หากแตกต่างที่การผันรูปของคำกริยา

4. การใช้คำสรรพนามที่มีความหมายเป็นกรรมทำหน้าที่เป็นประธานในประโยค : ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผู้วิจัยได้พบจากการวิเคราะห์ภาษาในต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” จะมีการใช้คำสรรพนามที่ผิดหน้าที่คือการนำคำสรรพนามที่เป็นกรรม วางไว้ในตำแหน่งของประธานในประโยค โดยการค้นพบนี้ก็สอดคล้องกับแนวคิดของวิลเลียม เอ สจิวเวิร์ต (William A. Stewart, 1970: 135) ที่กล่าวไว้ว่าการใช้คำสรรพนามในภาษาอังกฤษของคนผิวสีจะใช้คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมมาเป็นประธานของประโยค เช่น จากตัวอย่างที่ 24

5. การละ verb be และการใช้ be ในประโยค : จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากต้นฉบับทำให้ผู้วิจัยพบว่า ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีจะไม่มีกริยาช่วยหรือ v. to be ลงในประโยค ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของลาบอฟ (Labov, 1966: 90) ที่ว่าเมื่อไรก็ตามที่ภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานสามารถอยู่รูปคำกริยาช่วยในประโยค ก็จะพบว่าการตัดคำกริยาช่วยนั้นไปจากประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีทันที โดยลักษณะประการนี้ของภาษาอังกฤษของคนผิวสีแตกต่างจากภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานที่ในประโยคจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมีประธานและคำกริยา

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบรูปแบบของการใช้ be เป็นคำกริยาบ่งชี้ การกระทำที่เกิดขึ้นในเวลาปัจจุบัน โดย be จะใช้แทนตำแหน่งของคำกริยาช่วยหรือ verb be ซึ่งเป็นลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่มาจากโครงสร้างภาษาถิ่นของชาวแอฟริกัน (Joycelyn, 1998: 62)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบในหนังสือต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” ผู้วิจัยพบว่า ลักษณะของการละคำกริยาช่วยหรือ Verb be ในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสี จะคล้ายคลึงกับการใช้ be แทนที่คำกริยาช่วย กล่าวคือ ตำแหน่งของ be จะอยู่หน้าคำบุพบท คำคุณศัพท์ชนิดต่างๆ เช่น คำคุณศัพท์แสดงความเป็นเจ้าของ หรือแสดงการเปรียบเทียบ รวมทั้งมีการวาง be และละ Verb be ในตำแหน่งที่หน้าคำนาม

6. ลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆ : ในหัวข้อย่อๆ นี้จะเป็นการรวบรวมลักษณะทางไวยากรณ์ปลีกย่อยที่ผู้วิจัยได้พบจากการวิเคราะห์ข้อมูลภาษาอังกฤษของคนผิวสีในต้นฉบับ โดยลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผู้วิจัยพบได้แก่

การละเครื่องหมาย Apostrophe หรือ ’ ในประโยคที่มีความหมายแสดงความเป็นเจ้าของ ซึ่งในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสี จะไม่ปรากฏการใช้เครื่องหมายเหล่านี้ในประโยคเมื่อต้องการสื่อความหมายแสดงความเป็นเจ้าของ

การละคำบุพบท จากการวิเคราะห์นวนิยายต้นฉบับ ผู้วิจัยพบว่าลักษณะอีกประการหนึ่งของภาษาอังกฤษของคนผิวสีคือจะไม่มีการเติมคำบุพบทลงในประโยค

การใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของผิด โดยจากการวิเคราะห์ภาษาอังกฤษของคนผิวสีในต้นฉบับทำให้ผู้วิจัยพบว่าในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีจะใช้คำสรรพนามที่แสดงความเป็นเจ้าของผิด จากตัวอย่างที่ได้พบ จะมีการใช้ them ที่เป็นสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม หรือคำสรรพนาม they ที่ทำหน้าที่เป็นประธานในประโยคแทนที่ their ที่เป็นคำสรรพนามใช้เมื่อต้องการแสดงความเป็นเจ้าของตามหลักไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน

6.1.2. ลักษณะระบบเสียง

ระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีไม่ว่าจะเป็นการออกเสียงพยัญชนะและคำมีความแตกต่างอย่างชัดเจนจากการออกเสียงในภาษาอังกฤษแบบมาตรฐาน มีทั้งการสูญของเสียงในบางพยางค์ เป็นต้นในส่วนของคุณลักษณะระบบเสียงในภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ผู้วิจัยพบจากการวิเคราะห์ข้อมูลในนวนิยายต้นฉบับมีดังต่อไปนี้

1.1) การสูญของเสียง /-d/ : จากการศึกษาคำข้อมูลทำให้ผู้วิจัยพบว่า เมื่อไรก็ตามที่คำในภาษาอังกฤษของคนผิวสีมีพยัญชนะ /-d/ ท้ายประโยค จะละการออกเสียง /-d/ ไปคงเหลือไว้แต่เสียงพยัญชนะที่อยู่หน้า /-d/

1.2) การออกเสียง /-th/ : จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากต้นฉบับทำให้ผู้วิจัยพบว่า ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีเมื่อคำที่ขึ้นต้นด้วย /-th/ [ð] เสียงที่ออกจะเป็นเสียง d แตกต่างจากการออกเสียงคำภาษาอังกฤษแบบมาตรฐานที่จะยังคงเสียง /-th/ ไว้อยู่ และเมื่อคำในภาษาอังกฤษของคนผิวสีมี /-th/ อยู่ท้ายประโยคก็จะออกเสียงเป็น /-f/ สรุปได้ว่าการออกเสียง /-th/ ในภาษาอังกฤษของคนผิวสีจะออกเสียงต่างกัน ขึ้นอยู่ที่ตำแหน่งในประโยค

1.3) การถ่ายเสียง: ผู้วิจัยพบว่ามีการถ่ายเสียงในประโยคภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่ได้พบจากนวนิยายต้นฉบับอยู่จำนวนหนึ่ง ที่มีการสะกดคำผิด โดยคำเหล่านี้เกิดขึ้นจากการถ่ายเสียงโดยออกเสียงเลียนแบบเสียงที่เปล่งออกมา

1.4) การสูญของเสียงพยางค์ต้น: เป็นลักษณะทางสัทศาสตร์ ซึ่งคำส่วนใหญ่ที่เกิดการสูญของเสียงพยางค์ต้นที่พบจะเป็นคำบุพบท ได้แก่ between ออกเสียงเป็น tween หรือ around เป็น round และ about ออกเสียงเป็น bout ส่วนคำว่า besides จะออกเสียงเป็น sides และคำว่า before ออกเสียงเป็น fore ส่วนคำว่า behind ก็จะออกเสียงเป็น hind นอกจากคำบุพบทที่มีการละการออกเสียงพยางค์ต้น ยังมีคำสรรพนาม them ที่ออกเสียงเป็น em

6.2. อภิปรายผลการศึกษา

ในส่วนของการอภิปรายผลการศึกษา ผู้วิจัยได้อภิปรายผลโดยแบ่งเป็นประเด็นต่างๆ ตามลำดับดังนี้

6.2.1. วิเคราะห์กลวิธีการแปล

ภาษาทุกภาษามีการแปรตามลักษณะหรือสถานภาพของผู้พูด โดยการแปรของภาษาต่างๆ นั้นเป็นไปตามปัจจัยต่างๆ เช่น เพศ อายุ ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ หรือแม้กระทั่งลำดับชั้นในสังคมของผู้พูด ในการแปลจากภาษาหนึ่งสู่อีกภาษาหนึ่ง ผู้แปลควรคำนึงถึงเรื่องนี้และถ่ายทอดภาษาโดยคงสถานภาพของผู้พูดในภาษาเป้าหมายไว้ให้ใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2541: 87) สำหรับการแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสีจากนวนิยายต้นฉบับเรื่อง “*The Color Purple*” เป็นภาษาไทยในนวนิยายแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” นับว่าเป็นการแปลที่ต้องคำนึงถึงการแปรของภาษาอย่างมาก เนื่องจากภาษาอังกฤษที่ปรากฏในต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นภาษาที่มีการแปรตามชาติพันธุ์และมีโครงสร้างภาษาที่มีลักษณะเฉพาะและแตกต่างจากภาษาอังกฤษมาตรฐาน ดังนั้นนักแปลจึงต้องคำนึงถึงการถ่ายทอดลักษณะเฉพาะทางภาษาลงสู่งานแปล

อย่างไรก็ดี หลังจากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ภาษาไทยที่ปรากฏในนวนิยายฉบับแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ทำให้ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีการแปลที่ผู้แปลเลือกใช้ในงานแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” เป็นการแปลแบบเอาความทั้งหมด เนื่องจากผู้แปลไม่ได้รักษาลักษณะภาษาที่ไม่มาตรฐานไว้ในฉบับแปล โดยภาษาไทยที่ใช้ในนวนิยายแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” เป็นภาษาไทยแบบมาตรฐานเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือไม่มีการใช้ภาษาไทยที่ผิดไวยากรณ์หรือผิดไปจากภาษาไทยมาตรฐาน โดยที่ผู้วิจัยมีโอกาสได้สัมภาษณ์อัครมณี วรรณประไพ ซึ่งเป็นผู้แปลเรื่องนี้ได้กล่าวว่า เป็นความยากลำบากที่จะต้องรักษาลักษณะความไม่มาตรฐานทางภาษาไว้ เนื่องจากลักษณะโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษของคนผิวสีมีข้อจำกัดบางประการที่ไม่เอื้อต่อการถ่ายทอดลักษณะที่ไม่มาตรฐานทางภาษาไว้ได้ ประกอบกับระยะเวลาที่ผู้แปลต้องแปลงานมีค่อนข้างจำกัด ผู้แปลจึงมุ่งแปลเป็นภาษาไทยแบบมาตรฐานทั่วไป โดยเน้นเพียงความถูกต้องของเนื้อหาที่ตรงตามต้นฉบับ โดยผู้แปลก็ทำได้ดีในการรักษาความหมาย อย่างไรก็ตาม เมื่อคำนึงถึงหลักทฤษฎีงานแปลแล้ว งานแปลที่ดีต้องสามารถคงความสมบูรณ์ทางด้านเนื้อหาด้วยภาษาที่สละสลวยเหมาะสม และยังคงรักษาอรรถรสของงานให้ผู้อ่านฉบับแปลได้รับทัดเทียมกับผู้อ่านต้นฉบับ ดังที่เอ เอฟ ไทเลอร์ (A.F. Tyler อ้างถึงในปริยา อุณรัตน์, 2533 :1) กล่าวว่า การแปลที่ดีคือการถ่ายทอดคุณค่าของงานในภาษา

ต้นฉบับเป็นภาษาหนึ่งอย่างสมบูรณ์ และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกได้ลึกซึ้งทำให้ผู้อ่านงานแปลเข้าใจและได้ความรู้สึกที่ติดเทียบกับเจ้าของภาษาที่ได้อ่านข้อความเดียวกันในภาษาต้นฉบับ แนวคิดดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยเชื่อว่าหากผู้แปลได้ถ่ายทอดลักษณะความไม่มาตรฐานให้ปรากฏในงานแปลก็จะทำให้งานแปลเรื่องนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

6.2.2. วิธีแก้ไขปัญหาในงานแปล

ในการแปลจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่ง ผู้แปลมีโอกาที่จะประสบปัญหาในการแปลซึ่งปัญหาส่วนใหญ่มักเกี่ยวกับการใช้ภาษา เนื่องจากภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลมีหลักไวยากรณ์หรือวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกัน สำหรับในนวนิยายแปลเรื่อง “เลือดสีม่วง” ปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นคือปัญหาการแปลไม่ได้ ดังที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงไว้ในบทที่ 5 ว่าการแปลภาษาที่มีลักษณะเฉพาะคือภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นภาษาไทย โดยพยายามรักษาลักษณะไม่มาตรฐานทางภาษาเอาไว้เป็นเรื่องยาก เนื่องจากความแตกต่างกันระหว่างทั้งสองภาษา จึงทำให้มีข้อจำกัดบางประการที่เป็นอุปสรรคในการหาลักษณะเทียบเคียงทางภาษาของภาษาทั้งสอง

อย่างไรก็ดี จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความมาตรฐานและความไม่มาตรฐานในภาษาไทยทำให้ผู้วิจัยพบว่า การแปลภาษาอังกฤษของคนผิวสีเป็นภาษาไทยนั้น อาจมีบางวิธีที่สามารถนำมาเทียบเคียงกันได้ เช่น ลักษณะที่ไม่มาตรฐานของภาษาไทยในเรื่องของการออกเสียงควบกล้ำ “ร” และ “ล” ที่สลับกัน เช่น โรงแรม เป็น โลงแลม หรือ ล้อเลียน เป็น ร้อเรียน หรือเสียงควบกล้ำของ กว- ขว- หรือ คว- เป็นเสียง “ฟ” หรือ “ฝ” นอกจากนี้ยังทำได้ด้วยการออกเสียงรวบรัดหรือละการออกเสียงบางพยางค์ เช่น สนิทสนม เป็น หนิดหนม เป็นต้น หรือแม้แต่การออกเสียง ง และ ร เป็น ส ซึ่งเป็นการเลียนแบบลักษณะการพูดภาษาไทยกลางของผู้พูดที่เป็นชาวไทยภาคใต้และชาวไทยภาคเหนือ เช่น เงิน ออกเสียงเป็น เอิน หรือ คำว่า เรือน ออกเสียงเป็น เอือน

จากแนวคิดและทฤษฎีเหล่านี้เอง ทำให้ผู้วิจัยเชื่อว่าวิธีการแก้ปัญหาคำแปลภาษาที่มีลักษณะไม่มาตรฐานเป็นภาษาไทยนั้น สามารถนำลักษณะที่ไม่มาตรฐานในภาษาไทยเหล่านี้มาใช้เทียบเคียงกันได้ ซึ่งการแสดงออกถึงความไม่มาตรฐานในภาษาไทยส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการออกเสียง ถึงแม้ว่าลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีไม่มีในภาษาไทย แต่ผู้วิจัยเชื่อว่าเป็นเรื่องที่สำคัญที่ ผู้แปลควรพยายามแปลให้เทียบเคียงได้มากที่สุด เพื่อให้งานแปลเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6.3. ข้อเสนอแนะ

เนื่องจกในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีและกลวิธีการแปลเพื่อรักษาความไม่มาตรฐานในภาษาฉบับแปลเพียงเท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้มีงานวิจัยที่มีขอบข่ายเกี่ยวกับงานแปลเพิ่มขึ้น ผู้ที่สนใจด้านการแปลอาจสามารถศึกษาเกี่ยวกับประเด็นต่างๆดังนี้

6.3.1. การศึกษางานนวนิยายหรือเรื่องสั้นที่มีการใช้ภาษาอังกฤษแบบอเมริกัน โดยเน้นศึกษาในรายละเอียดย่อยเช่นระบบการแปลคำเรียกขาน โดยศึกษาว่าการแปลคำเรียกขานเหล่านั้นสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะสถานะหรือสภาพทางสังคมของผู้ใช้ภาษาได้อย่างไร หรือศึกษาความแตกต่างในการใช้ภาษาอังกฤษของคนผิวสีระหว่างเพศชายและเพศหญิง ตลอดจนศึกษากลวิธีการถ่ายทอดความหมายและวิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับงานแปลที่ปรากฏการใช้ภาษาในลักษณะ

6.3.2. หากผู้ที่สนใจต้องการศึกษางานแปลของกลุ่มชนเชื้อชาติอื่น เพื่อศึกษาระบบไวยากรณ์ในภาษาของกลุ่มเชื้อชาติเหล่านั้น ตลอดจนวิธีการถ่ายทอดจากต้นฉบับสู่ฉบับแปล เช่น ภาษาอังกฤษแบบสก๊อตทิช (Scottish-English) หรือภาษาอังกฤษแบบสิงค์โปร์ (Singlish) เป็นต้น

บรรณานุกรม

- ดวงตาสุพล.(2535). ทฤษฎีและกลวิธีการแปล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
นววรรณ พันธุมธา. (2539).เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย3.(พิมพ์ครั้งที่ 7).กรุงเทพฯ:สำนัก
พิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช.
- บุญยงค์ เกศเทศ.(2534). ภาษาวิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.
ประยุทธ์ กุศลสาร.(2527). ภาษาไทยเชิงภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
ปราณี กุลละวณิชย์และคณะ.(2535). ภาษาทัศนศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ปรีชา อุนรัตน์.(2533). การแปลอังกฤษเป็นไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล
ไพฑูรย์ สีนลรัตน์และคณะ.(2527). ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ภาสกร เชื้อสวย.(2541). การแปลคำเรียกขานในนวนิยาย : กรณีศึกษาเรื่องขันกว่าเลือด.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสาร
และการ พัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เยาวลักษณ์ โชติมนัสเกียรติ.(2543). การใช้ภาษาไทยในการแปลเพื่อสะท้อนลักษณะภาษาไม่
มาตรฐานจากเรื่องสั้น The Revolt of Mother. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต. สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัย มหิดล.
- รังษิณี เกตุสม.(2543). กลวิธีและปัญหาที่พบในการแปลบทสนทนาของคนอเมริกันเชื้อสาย
แอฟริกันจากเรื่องสั้นชื่อ See How They Run. สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต. สาขา ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์.(2542). ตำนานอังกฤษน่ารู้. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.
วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์.(2521). ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.

- ตัณฐวี สายบัว. (2540). หลักการแปล. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- สิทธา พินิจกุล. (2542). คู่มือนักแปลอาชีพ. กรุงเทพฯ : แปลนพริ้นท์ติ้ง.
- สุขุมาวดี จำหิรัญ. (2542). ภาษาศาสตร์เชิงสังคม. เอกสารประกอบการสอน, สาขาภาษาและ
วัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการ
พัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศุวิไล เปรมศรีรัตน์และคณะ. (2531). ภาษาศาสตร์เชิงสังคม. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
อัครมุณี วรรณประไพ. (ผู้แปล) (2529). เลือดสีม่วง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมึกจีน.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2541). ภาษาศาสตร์สังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- Bassnet, Susan. (1991). Translation Study. London : Clays Ltd.
- Bell, Roger T. (1993). Translation and Translating. Singapore : Longman Singapore
Publishers Ltd.
- Biber, Douglas and Geoffrey Leech. (1999). Longman Grammar of Spoken and
Written English. London : Longman Inc.
- Catford, J.C.(1965). A Linguistics Theory of Translation. London : Oxford
University Press.
- Chamber, J.K. and Peter Trudgill. (1980). Dialectology. New York : Press Syndicate
of the University of Cambridge.
- Edwards, A.D.(1976). Language in Culture and Class. London : Heinemann
Educational Books Ltd.
- Luelsdorff, Philip A. (1975). A Segmental Phonology of Black English. Haugue :
Mouton & Co. N.V.
- Milroy, James and Lesley. (1991). Authority in Language. London : Butler &
Tanner Ltd.
- Poomsan Becker, Benjawan. (1995). Thai for Beginners. Bangkok : Paiboon
Publishing.
- Pyles, Thomas and John Algeo. (1982). The Origin and Development of the English
Language. New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc.

- Snead, James A. (1984). Black Literature and Library Theory. New York : Methuen Inc.
- Szwed, John F. (1970). Black Americans. Washington DC. : Voice of America.
- Walker, Alice. (1983). The Color Purple. New York : Cambridge University Press.
- Wilss, Wolfram. (1977). Ten Papers on Translation : Translation Equivalence. Singapore : University Press for SEAMEO Regional English Language Center.

http://www.yahoo.com/literature/author/Alice_Walker.html

<http://www.umass.edu/synergy/fall98/ebonics.html>

<http://www.une.edu.au/langnet/aave.htm>

<http://arc.rikc.ac.th/fon/4514.doc>

<http://thaiarc.tu.ac.th/folktales/reference/thaivar.htm>

รวบรวมลักษณะภาษาอังกฤษของคนผิวสีที่พบจากการศึกษาภาษาอังกฤษในนวนิยาย

ต้นฉบับ

เรื่อง “*The Color Purple*”

1. ลักษณะทางไวยากรณ์

1.1. การผันคำกริยาที่ไม่สอดคล้องกับประธาน

- ประโยคที่ 1 She **say** it too soon, Fonso, I ain't well. Finally he **leave** her alone. (P.3)
- ประโยคที่ 2 First he **put** his thing up gainst my hip and sort of **wiggle** it around. Then he **grab hold** my titties. Then he **push** his thing inside my pussy. (P.3)
- ประโยคที่ 3 She **die** screaming and cussing. She **scream** at me. She **cuss** at me. (P.4)
- ประโยคที่ 4 I got breasts full of milk running down myself. He **say** Why don't you look decent? Put on something. (P.5)
- ประโยคที่ 5 She **walk** round like she **don't** know what hit her. I think she thought she **love** him. But he got so many of us. All needing somethin. (P.6)
- ประโยคที่ 6 He **beat** me today cause he **say** I winked at a boy in church. (P.7)
- ประโยคที่ 7 He **beat** me for dressing trampy but he **do** it to me anyway. (P.9)
- ประโยคที่ 8 Mr. _____ **come** that evening. I'm in bed crying. Nettie she finally **see** the light of day, clear. Our new mammy she **see** it too. (P.9)
- ประโยคที่ 9 He **say**, She near twenty. And another thing ---- She **tell** lies. (P.10)
- ประโยคที่ 10 Mr. _____ **come** finally one day looking all drug out. The woman he had helping him done quit. His mammy done said No More. (P.12)
- ประโยคที่ 11 He **snatch** the cloth and **thump** down the bolt. He **don't** measure. When he **think** he got five yard he **tare** it off. That be a dollar and thirty cent, he **say**. You need thread ? (P.15)
- ประโยคที่ 12 He **start** to whistle. Take two dollars. Give her a quarter back. He **look** at me. You want something gal ? I say, Naw Suh. (P.15)
- ประโยคที่ 13 We sure do thank you for your hospitality. She **laugh** again, look at the horses flicking flies off they rump. Horsepitality. She **say**. And I git it and laugh. It **feel** like to split my face. (P.16)

- ประโยคที่ 14 How is it with you and Mr. _____? She ast. But she got eyes. He still **like** her. (P.17)
- ประโยคที่ 15 He **dress** all up in front the glass, **look** at himself, then **undress** and **dress** all over again. He **slick** back his hat with pomade, then **wash** it out again. (P.24)
- ประโยคที่ 16 He **tell** me, Wash this. Iron that. Look for this. Look for that. Find this. Find that. He **groan** over holes in his sock. (P.24)
- ประโยคที่ 17 He **stager** in, **throw** himself on the bed. He tired. He sad. He weak. He **cry**. Then he **sleep** the rest of the day and all night. (P.26)
- ประโยคที่ 18 Harpo went and brought Sofia and the baby home. They got married in Sofia sister house. Sister's husband **stand** up with Harpo. Other sister **sneak** way from home to stand up with Sofia. (P.32)
- ประโยคที่ 19 But now Sofia coming, he always busy. He **chop**, he **hammer**, he **plow**. He **sing** and **whistle**. (P.32)
- ประโยคที่ 20 Sofia **think** too much of herself anyway, he **say**. She **need** to be taken down a peg.(P.34)
- ประโยคที่ 21 Well, I say, after all that, I don't spect you has a chance to see if you could make Sofia mind.
Nome, he say.
But he **keep** trying. (P.35)
- ประโยคที่ 22 Just when I was bout to call out that I was coming in the yard. I hear something **crash**. It **come** from inside the house, so I run up on the porch. (P.36)
- ประโยคที่ 23 This life soon be over, I say. Heaven **last** all ways. (P.39)
- ประโยคที่ 24 He **gaze** out the window. The same woman **smile** at him, **say** amen gainst Shug. (P.41)
- ประโยคที่ 25 He **don't** hold her hand though. She too evil for that. (P.43)
- ประโยคที่ 26 Mr. ____ **don't** smoke. **Don't** drink. **Don't** even hardly eat. He just got her in that little room, watching every breath. (P.43)
- ประโยคที่ 27 Nobody **fight** for Shug, he **say**. And a little water **come** to his eyes. (P.44)
- ประโยคที่ 28 She **drink** her coffee, **puff** on her cigarette. (P.40)

- ประโยคที่ 29 If Sofia **say** DARN something wrong. Maybe he **don't** want to wash dishes, I say, His daddy never wash a dish in his life. (P.54)
- ประโยคที่ 30 I'm getting tired of Harpo, she **say**. All he **think** about since us married is how to make me mind. He **don't** want a wife, he **want** a dog. (P.58)
- ประโยคที่ 31 Baby **sit** real still, **strain** real hard, **fart**. (P.61)
- ประโยคที่ 32 The child **come**, **stand** in front of his daddy and just **look** at him real good. (P.61)
- ประโยคที่ 33 Sofia gone six months. Harpo **act** like a different man. Used to be a homebody, now all the time in the road. (P.62)
- ประโยคที่ 34 How you know ? I ast.
He **don't** answer. He **keep** working, doing everything with Swan. (P.62)
- ประโยคที่ 35 The first week, nobody **come**. Second week, three or four. Third week, one.
Harpo **sit** behind his little counter listening to Swan **pick** his box. (P.63)
- ประโยคที่ 36 She **say** my name again. She **say** this song I'm bout to sing is call Miss Celie's song. Cause she scratched it out of my head when I was sick. (P.65)
- ประโยคที่ 37 Pretty soon it be time for Shug to go. She **sing** every week-end now at Harpo's.
he **make** right smart money off of her, and she **make** some too. (P.66)
- ประโยคที่ 38 Mayor **look** at Sofia, **push** his wife out the way. Stick out his chest. Girl, what you say to Miss Millie ?
Sofia **say**, I say, Hell no.
He **slap** her. I stop telling it right there. (P.76)
- ประโยคที่ 39 Poor Squeak all **scrunch** down in her chair, trembling. (P.76)
- ประโยคที่ 40 He **come** from behind his desk, **lean** over my chair. Who your folks ? he ast. (P.83)
- ประโยคที่ 41 Sofia **mutter** to herself, half to me. I'm here to watch, not to throw, she **say**. She **don't** make a move toward the ball. (P.87)
- ประโยคที่ 42 Finally Shug really **seem** to notice me. She **come** over and **hug** me a long time. (P.94)
- ประโยคที่ 43 Mr. _____ **drink** all through Christmas. Him and Grady. Me and Shug cook, clean the house, talk, fix up the tree, talk, wake up in the morning, talk. (P.95)
- ประโยคที่ 44 He **wear** white robes and go barefooted. (P.165)

- ประโยคที่ 45 He **don't** go to church or nothing, but he not so quick to judge. He **work** real hard too. (P.189)
- ประโยคที่ 46 I'm so scared I don't know what to do. Feel like my mind stuck. I try to speak, nothing **come**. Try to git up, almost fall. Shug **reach** down and **give** me a helping hand. Albert **press** me on the arm. (P.243)
- ประโยคที่ 47 What your people love best to eat over there in Africa ? us ast.
She sort of blush and **say** barbecue.
Everybody **laugh** and **stuff** her with one more piece. (P.244)
- ประโยคที่ 48 And now I **feels** sick every time I be the one to cook. (P.3)
- ประโยคที่ 49 I trail long behind them on the street. I don't have nothing to offer and I **feels** poor. (P.13)
- ประโยคที่ 50 I say, real easy, What you call her ?
She say, oh, we **calls** her Pauline.
My heart knock.
Then she frown. But I **calls** her Olivia. (P.15)
- ประโยคที่ 51 What you mean ? he ast.
You **looks** nice, I say. Any woman be proud. (P.24)
- ประโยคที่ 52 Lord, I **wants** to go so bad. Not to dance. Not to drink. Not to play card. Not even to hear
Shug Avery sing. I just be thankful to lay eyes on her. (P.25)
- ประโยคที่ 53 Sometimes I git a few hours sleep. Then just when it look like it ought to be gitting good, I **wakes** up. (P.37)
- ประโยคที่ 54 This open the way for our talk to turn another way.
I say, you **feels** sorry for me, don't you ? (P.38)
- ประโยคที่ 55 I **sleeps** like a baby now. (P.39)
- ประโยคที่ 56 You sure **is** ugly, she say, like she ain't believe it. (P.42)
- ประโยคที่ 57 She say, Well take a good look. Even if I **is** just a bag of bones now. (P.45)
- ประโยคที่ 58 I used to chase him home from the field. Git all hot just watching him put the children to bed. But no more. Now I **feels** tired all the time. No interest. (P.59)
- ประโยคที่ 59 I say, I come out of the interest I **haves** in seeing justice is done. (P.83)
- ประโยคที่ 60 Nobody told them I was coming, so they don't know who I **is**. (P.91)
- ประโยคที่ 61 Maybe she sick, say Odessa. You always say how sickly they **is**. (P.91)
- ประโยคที่ 62 We take the letters out of the envelops, leave the envelops just like they **is**. (P.106)
- ประโยคที่ 63 I keep thinking it's too soon to look for a letter from you. And I know how busy you **is** with all Mr. ____'s children. (P.108)

- ประโยคที่ 64 Naw, I think I feel better if I kill him, I say. I **feels** sickish. Numb, now. (P.122)
- ประโยคที่ 65 I **feels** so sick I almost ag. Nettie in Africa, I say. A missionary. She wrote me that you ain't our real Pa. (P.154)
- ประโยคที่ 66 Take me, he say, I know how they **is**. The key to all of 'em is money. (P.155)
- ประโยคที่ 67 I **is** a sinner, say Shug. Cause I was born, I don't deny it. But once you find out what's out there waiting for us, what else can you be ? (P.165)
- ประโยคที่ 68 He laugh. Who you think you **is** ? he say. You can't curse nobody. Look at you. You black, you pore, you ugly, you a woman. Goddam, he say, you nothing at all. P.176)
- ประโยคที่ 69 Miss Celie, she say. You **is** a wonder to behold. (P.180)
- ประโยคที่ 70 I **loves** Chinese food. So off us go to the restaurant. I'm so excited bout being home again. I don't even notice how nervous Shug is. (P.209)
- ประโยคที่ 71 But Shug spoke right up for you, Celie, he say. She say Albert, you been mistreating somebody I love. So as far as you concern, I'm gone. I couldn't believe it, he say. All along in there we **was** as hot for each other like two pistols. Excuse me, he say. But we **was**. I tried to laugh it off. But she meant what she said. (P.229)

1.2. การแสดงความหมายปฏิเสธในประโยค

- ประโยคที่ 72 You better **not never** tell nobody but God. It'd kill your mammy. (P.3)
- ประโยคที่ 73 He say, Why don't u look decent ? Put on something. But what I'm sposed to put on ? **I don't have nothing**.
- ประโยคที่ 74 A girl at church say you git big if you bleed every month. **I don't bleed no more**. (P.7)
- ประโยคที่ 75 Well, He say, real slow, I can't let you have Nettie. She too young. **Don't know nothing** but what you tell her. (P.9)
- ประโยคที่ 76 Nettie still don't understand. **I don't neither**. All us notice is I'm all the time sick and fat. (P.12)
- ประโยคที่ 77 He say, What you doing that for ?
Pa say, Your sister thinking bout marriage.

- Didn't mean nothing** to him. He pull my dresstail and ast can he have some blackberry jam out the safe. (P.12)
- ประโยคที่ 78 Her ma is buying cloth. She say **Don't touch nothing**. Olivia yawn. (P.14)
- ประโยคที่ 79 I trail long behind them on the street. I don't' have nothing to offer and I feels poor. (P.15)
- ประโยคที่ 80 I **don't say nothing**. I think bout Nettie, dead. She fight, she run away. What good it do ? I don't fight, I stay where I am told. But I'm alive. (P.21)
- ประโยคที่ 81 Everybody say how good I is to Mr. _____ children. I be good to them. But I **don't feel nothing** for them.
- ประโยคที่ 82 My kids with they grandma, she say. She could stand the kids, I had to go. You miss 'em ? I ast.
Naw, she say. I **don't miss nothing**. (P.45)
- ประโยคที่ 83 I **don't want none** of your damn food, she say. Just gimme a cup of coffee and hand me my cigarettes. (P.46)
- ประโยคที่ 84 Who the warden's black kinfolks ? say Mr. _____
Nobody say nothing. (P.80)

1.3. การแสดงกาล

อดีตกาล

- ประโยคที่ 85 I was in town sitting on the wagon while Mr. _____ was in the dry good store. I seen my baby girl. I **knowed** it was her. (P.14)
- ประโยคที่ 86 Mr. _____ come finally one day looking all drug out. The woman he had helping him **done** quit. His mammy done said No More. (P.12)
- ประโยคที่ 87 Sofia gone six months. Harpo act like a different man. Used to be a homebody, now all the time in the road. (P.62)
- ประโยคที่ 88 One night when Mr. _____ and Grady **gone**, us open the trunk. Us find a lot of Shug's underclothes, some nasty picture postcards, and way down under his tobacco, Nettie's letters. Bunches and bunches of them. Some fat. Some thin. Some open, some not. (P.106)

อนาคตกาล

- ประโยคที่ 89 Where yall **gon** stay ?
They got a big place, he say. When **us** marry I'll be just like one of the family.
(P.29)

1.4. การใช้คำสรรพนามที่เป็นกรรมทำหน้าที่เป็นประธานในประโยค

- ประโยคที่ 90 Nettie still don't understand. I don't neither. All **us** notice is I'm going I'm all the time sick and fat. (P.12)
- ประโยคที่ 91 I think what color Shug Avery would wear. She like a queen to me so I say to Kate, Somethin purple, maybe little red in it too. But **us** look and look and no purple. (P.30)
- ประโยคที่ 92 Harpo say, I love Somebody.
I say, Huh ?
He say, A Girl.
I say, You do ?
He say, Yeah. **Us** plan to marry. (P.22)
- ประโยคที่ 93 **Me and him** out in the field all day. **Us** sweat, chopping and plowing. I'm roasted coffee bean color now. (P.27)
- ประโยคที่ 94 Harpo never git up from his chair. Him and his daddy sit there and sit there and sit there. They never talk. They never move. Finally I have supper and go to bed. (P.31)
- ประโยคที่ 95 Where yall gon stay ?
They got a big place, he say. When **us** marry I'll be just like one of the family.
(P.29)
- ประโยคที่ 96 Saturday morning early, **us** hear the wagon. Harpo, Sofia, the two babies be going off for the week-end, to visit Sofia sister. P.36)
- ประโยคที่ 97 That funny. I laugh. She laugh. Then **us** both laugh so hard **us** flop down on the step. (P.39)
- ประโยคที่ 98 **Us** watch old Mr. _____ begins harrumping and harrumping down the road home. (P.50)

- ประโยคที่ 99 After all that food he look too sick to walk. When **us** got to the field I thought he was going to faint. (P.54)
- ประโยคที่ 100 All the children come running up, mama, mama, **us** want lemonade. She pour out five glasses for them, two for us. **Us** sit in a wooden swing she made last summer and hung on the shady end of the porch. (P.58)
- ประโยคที่ 101 **Us** sit on the steps together. All **us** hear from inside is the thump. Thump, thump of plump and stout feet. All Sofia sister moving round together at one time make the house shake. (P.60)
- ประโยคที่ 102 They put Sofia to work in the prison laundry. All day long from five to eight she washing clothes. Dirty convict uniforms, nasty sheets and blankets piled way over her head. **Us** see her twice a month for half a hour. Her face yellow and sickly, her fingers look like fatty sausage. (P.78)
- ประโยคที่ 103 Too many to kill off, I say. **Us** outnumbered from the start. I speck we knock over one or two, though, here and there, through the years, I say. (P.87)
- ประโยคที่ 104 Shug write she got a big surprise, and she intend to bring it home for Christmas. What is it ? **us** wonder. (P.93)
- ประโยคที่ 105 Christmas morning us hear this motor outside the door. **Us** look out. (P.93)
- ประโยคที่ 106 Shug ast me could she sleep with me. She cold in her and Grady bed all alone. **Us** talk bout this and that. Soon talk bout making love. (P. 96)
- ประโยคที่ 107 One night when Mr. _____ and Grady gone, us open the trunk. **Us** find a lot of Shug’s underclothes, some nasty picture postcards, and way down under his tobacco, Nettie’s letters. Bunches and bunches of them. Some fat. Some thin. Some open, some not. (P.106)
- ประโยคที่ 108 Well, it was a bright Spring day, sort of chill at first, like it be round Easter, and the first thing **us** notice soon as we turn into the lane is how green everything is. (P.152)
- ประโยคที่ 109 But once **us** feel loved by God, **us** do the best **us** can to please him with what **us** like. (P.165)
- ประโยคที่ 110 Yesterday **us** all had dinner at Odessa’s house. Odessa Sofia’s sister. She raise the kids. (P.167)

ประโยคที่ 111 Us went back to Harpo's after the funeral. (P.189)

ประโยคที่ 112 Oh, Nettie, **us** have a house ! A house big enough for us and our children, for your hundred and Shug. Now you can come home cause you have a home to come to ! (P.208)

1.5. การละ Verb be และการใช้ be ในประโยค

ละ Verb be : is

ประโยคที่ 113 My mama $\leftarrow \rightarrow$ dead. She die screaming and cussing. (P.4)

ประโยคที่ 114 Shug Avery was a woman. The most beautiful woman I ever saw. She $\leftarrow \rightarrow$ more pretty then my mama. She $\leftarrow \rightarrow$ bout ten thousand times more prettier then me. I see her there in furs. Her face $\leftarrow \rightarrow$ rouge. Her hair $\leftarrow \rightarrow$ like somethin tail. She $\leftarrow \rightarrow$ grinning with her foot up on somebody motorcar. (P.8)

ประโยคที่ 115 Our new mammy she see it too. She $\leftarrow \rightarrow$ in her room crying. (P.9)

ประโยคที่ 116 But u don't need a fresh woman no how, I got a fresh one in there myself and she $\leftarrow \rightarrow$ sick all the time. (P.9)

ประโยคที่ 117 She $\leftarrow \rightarrow$ ugly. He say. But she ain't no stranger to hard work. (P.9)

ประโยคที่ 118 And she $\leftarrow \rightarrow$ clean. And God done fixed her. You can do everything just like you want to and she ain't gonna make you feed it or clothes it. (P.10)

ประโยคที่ 119 Fact is, he say. I got to git rid of her. She $\leftarrow \rightarrow$ too old to be living here at home. And she $\leftarrow \rightarrow$ a bad influence on my other girls. (P.10)

ประโยคที่ 120 Mr. _____ say How old she is ?

He say, She $\leftarrow \rightarrow$ near twenty. And another thing ----- She tell lies. (P.10)

ประโยคที่ 121 I learned about Columbus in first grade, but looks like he $\leftarrow \rightarrow$ the first thing I forgot. (P.11)

ประโยคที่ 122 The first time I got big Pa took me out of school. He never care that I love it. Nettie stood there at the gate holding tight to my hand. I was all dress for first day. You too dumb to keep going to school, pa say. Nettie $\leftarrow \rightarrow$ the clever one in this bunch. But Pa, Nettie say, crying, Celie $\leftarrow \rightarrow$ smart too. Even Miss

- Beasley say so. Nettie dote on Miss Beasley. Think nobody like her in the world. (P.11)
- ประโยคที่ 123 I turn round. One of my little brothers come up. I think it was Lucious. He $\leftarrow \rightarrow$ fat and playful, all the time munching on something. (P.12)
- ประโยคที่ 124 She $\leftarrow \rightarrow$ good with children, Pa say, rattling his paper open more. Never heard her say a hard word to nary one of them. Just give ‘em everything they ast for, is the only problem. (P.12)
- ประโยคที่ 125 I spent my wedding day running from the oldest boy. He $\leftarrow \rightarrow$ twelve. His mama died in his arms and he don’t want to hear nothing bout no new one. (P.13)
- ประโยคที่ 126 My little girl she look up and sort of frown. She $\leftarrow \rightarrow$ fretting over something. She got my eyes just like they is today. (P.14)
- ประโยคที่ 127 I think she $\leftarrow \rightarrow$ mine. My heart say she $\leftarrow \rightarrow$ mine. But I don’t know she $\leftarrow \rightarrow$ mine. If she $\leftarrow \rightarrow$ mine, her name $\leftarrow \rightarrow$ Olivia. (P.14)
- ประโยคที่ 128 He $\leftarrow \rightarrow$ a fine looking man, she say. Not a finer looking one in the county. White or black, she say. (P.15)
- ประโยคที่ 129 Nettie $\leftarrow \rightarrow$ here with us. She run way from home. She say she hate to leave with our stepma, but she had to git out, maybe fine help for the other little ones. (P.17)
- ประโยคที่ 130 No matter what happen, Nettie steady try to teach me what go on in the world. And she $\leftarrow \rightarrow$ a good teacher too. (P.17)
- ประโยคที่ 131 But I only got one thing to give her, the name of Reverend Mr. _____. I tell her to ast for his wife. That maybe she would help. She the only woman I even seen with money. (P.18)
- ประโยคที่ 132 He be gone for days. Then she start having babies. And she $\leftarrow \rightarrow$ young and pretty. not so pretty, say Carrie, looking in the looking glass. Just that head of hair. She $\leftarrow \rightarrow$ too black. (P.19)
- ประโยคที่ 133 Shug Avery is coming to town. She $\leftarrow \rightarrow$ coming with her orkestra. She $\leftarrow \rightarrow$ going to sing in the Lucky Star out on Coalman road. Mr. _____ $\leftarrow \rightarrow$ going to hear her. (P.24)

- ประโยคที่ 134 Shug Avery $\leftarrow \rightarrow$ standing upside the piano, elbow crook, hand on her hip.
She $\leftarrow \rightarrow$ wearing a hat like Indian chiefs. (P.24)
- ประโยคที่ 135 Shug Avery $\leftarrow \rightarrow$ in town for the week-end. He stagger in, throw himself on
the bed. He $\leftarrow \rightarrow$ tired. He $\leftarrow \rightarrow$ sad. He $\leftarrow \rightarrow$ weak. He cry. Then he
sleep the rest of the day and all night. (P.26)
- ประโยคที่ 136 Harpo $\leftarrow \rightarrow$ nearly big as his daddy. He $\leftarrow \rightarrow$ strong in body but weak in
will. He scared. (P.27)
- ประโยคที่ 137 He $\leftarrow \rightarrow$ black as the inside of a chimney. His eyes be sad and thoughtful.
His face begin to look like a woman face. (P.27)
- ประโยคที่ 138 Why don't u work no more ? he ast his daddy.
No reason for me to. His daddy say. You here, ain't you ? He say this nasty.
Harpo feeling be hurt. Plus, he $\leftarrow \rightarrow$ still in love. (P.27)
- ประโยคที่ 139 Patting Harpo back not even like patting a dog. It $\leftarrow \rightarrow$ more like patting
another piece of wood. (P.29)
- ประโยคที่ 140 Harpo tell me all his love business now. His mind $\leftarrow \rightarrow$ on Sofia Butler day
and night. (P.29)
- ประโยคที่ 141 Humph, I say. Mr. _____ didn't like you before she big, he ain't gonna like
you cause she big.
Harpo look trouble.
Talk to Mr. _____, I say. He $\leftarrow \rightarrow$ your daddy. Maybe he got some good
advice.Maybe not. I think. (P.29)
- ประโยคที่ 142 Harpo bring her over to meet his daddy. Mr. _____ say he want to have a
look at her. I see 'em coming way off up the road. They be just marching, hand
in hand, like going to war. She $\leftarrow \rightarrow$ in front a little. (P.29)
- ประโยคที่ 143 Who $\leftarrow \rightarrow$ the father ? he ast.
She look surprise. Harpo, she say. (P.30)
- ประโยคที่ 144 She say, what I need to marry Harpo for ? He $\leftarrow \rightarrow$ still living here with you.
What food and clothes he git, you buy. (P.30)
- ประโยคที่ 145 He ast me to make some curtains and I make some out of flower sack. It $\leftarrow \rightarrow$
not big, but it $\leftarrow \rightarrow$ homey. (P.32)

- ประโยคที่ 146 But now Sofia coming, he always busy. He chop, he hammer, he plow. He sing and whistle. (P.32)
- ประโยคที่ 147 Sofia look half her size. But she $\leftarrow \rightarrow$ still a big strong girl. Arms got muscle. Legs, too. (P. 32)
- ประโยคที่ 148 She tell Harpo, Hold the baby, while she came back in the house with me to git some thread. She $\leftarrow \rightarrow$ making some sheets. He take the baby, give it a kiss, chuck it under it chin. Grin, look up on the porch at his daddy.
Mr _____ blow smoke , look down at him, and say, Yeah, I see now she $\leftarrow \rightarrow$ going to switch the traces on you. (P. 33)
- ประโยคที่ 149 She stand there a long time, like what I side took the wind out her jaws. She $\leftarrow \rightarrow$ mad before, sad now. (P. 38)
- ประโยคที่ 150 She $\leftarrow \rightarrow$ not lying down. She climbing down tween Harpo and Mr _____ And she dress to kill. (P. 41)
- ประโยคที่ 151 Come on in, I want to cry. To shout. Come on in . With God help, Celie $\leftarrow \rightarrow$ going to make you well. But I don't to say nothing. It not my house. Also I ain't been told nothing.(P. 42)
- ประโยคที่ 152 This here Shug Avery. Old friend of the family. Fix up the spare room. Then he look down at her, hold her in one arm, hold on to the rail with the other. Harpo $\leftarrow \rightarrow$ on the other side , looking sad. (P. 42)
- ประโยคที่ 153 Can I sit in here and eat with you ? I ast. She shrug.
She $\leftarrow \rightarrow$ busy looking at a magazine. (P. 46)
- ประโยคที่ 154 Mr. _____ daddy show up this evening. He $\leftarrow \rightarrow$ a little short shrunk up man with a bald head and gold spectacles. (P. 49)
- ประโยคที่ 155 Old Mr. _____ clear his throat. Well, this $\leftarrow \rightarrow$ my house. This $\leftarrow \rightarrow$ my land. Your boy Harpo $\leftarrow \rightarrow$ in one of my house, on my land. (P. 50)
- ประโยคที่ 156 Me and Sofia piercing another quilt together. I got bout five squares pieced , spread out on the table by my knee. My basket $\leftarrow \rightarrow$ full of scraps on the floor.
(P. 51)

- ประโยคที่ 157 She \leftrightarrow wearing little flowery shift I made for her and nothing else. She look bout ten with her hair all cornrowed. She \leftrightarrow skinny as a been , and her face full of eyes. (P. 51)
- ประโยคที่ 158 I go visit Sofia, she \leftrightarrow still working on the roof.
The darn thing leak, she say.
She \leftrightarrow out to the woodpile making shingles. (P.58)
- ประโยคที่ 159 One day he say, Nobody \leftrightarrow coming here out way just to hear Swain.
Wonder could I get the Queen Honeybee ? (P.63)
- ประโยคที่ 160 One day she say to me, Well, Miss Celie, I believe it \leftrightarrow time for me to go.
When ? I ast.
Early next month, she say. June. June \leftrightarrow a good time to go off into the world. (P.66)
- ประโยคที่ 161 They put Sofia to work in the prison laundry. All day long from five to eight she \leftrightarrow washing clothes. (P.78)
- ประโยคที่ 162 Well, look like you the one to go.
Go where, ast Squeak.
Go see the warden. He \leftrightarrow your uncle. (P.81)
- ประโยคที่ 163 She \leftrightarrow singing all over the country these days. Everybody know her name.
She know everybody, too. (P.95)
- ประโยคที่ 164 She \leftrightarrow quiet a little while. Then she say, I was so surprise when I heard he was going to marry Annie Julia, she say. Too surprise to be hurt. I didn't believe it. (P.105)
- ประโยคที่ 165 But then I remember, he \leftrightarrow not my daddy, just my children daddy.
What your mama do, ast Shug, rob the cradle ?
But he \leftrightarrow not so young. (P.154)
- ประโยคที่ 166 I feels so sick I almost gag. Nettie \leftrightarrow in Africa, I say. A missionary. She wrote me that you ain't our real Pa. (P. 154)
- ประโยคที่ 167 Man corrupt everything, say Shug. He \leftrightarrow on your box of grits, in your head, and all over the radio. He try to make you think he \leftrightarrow everywhere.

- Soon as you think he $\leftarrow \rightarrow$ everywhere. Soon as you think he $\leftarrow \rightarrow$ everywhere, you think he $\leftarrow \rightarrow$ God. (P. 168)
- ประโยคที่ 168 You a lowdown dog is what's wrong, I say. It's time to leave you and enter into the Creation. And your dead body $\leftarrow \rightarrow$ just the welcome mat I need. (P.170)
- ประโยคที่ 169 Everybody look at her like they surprise she $\leftarrow \rightarrow$ there. It $\leftarrow \rightarrow$ like a voice speaking from the grave. (P.171)
- ประโยคที่ 170 Harpo look at Squeak. Shut up Squeak, he say. It $\leftarrow \rightarrow$ bad luck for women to laugh at men. (P.171)
- ประโยคที่ 171 Shug break in right there. Wait, she say. Hold it. Somebody else $\leftarrow \rightarrow$ going with us too. No use in Celie being the only one taking the weight. Everybody sort of cut they eyes at Sofia. She $\leftarrow \rightarrow$ the one they can't quite find a place for. She $\leftarrow \rightarrow$ the stranger. (P.172)
- ประโยคที่ 172 Jerene and Darlene come help me with the business. They twins. Never married. Love to sew. Plus, Darlene $\leftarrow \rightarrow$ trying to teach me how to talk. (P. 183)
- ประโยคที่ 173 I tried to tease her. You don't love old dumb Celie, I said. She $\leftarrow \rightarrow$ ugly and skinny and can't hold a candle to you. She can't even screw. (P.229)
- ละ Verb be : are**
- ประโยคที่ 174 She say Columbus come here in boats call the neater, the Peter, and the Santomareater. Indians $\leftarrow \rightarrow$ so nice to him he force a bunch of 'em back home with him to wait on the queen. (P. 11)
- ประโยคที่ 175 The first time I got big Pa took me out of school. He never care that I love it. Nettie stood there at the gate holding tight to my hand. I was all dress for first day. You $\leftarrow \rightarrow$ too dumb to keep going to school, pa say. Nettie the clever one in this bunch. (P.11)
- ประโยคที่ 176 I start trying to untangle hair. They $\leftarrow \rightarrow$ only six and eight and they cry. They scream. They cuss me of murder. (P.11)
- ประโยคที่ 177 They $\leftarrow \rightarrow$ hungry, they hair ain't comb. They $\leftarrow \rightarrow$ too nasty to touch. (P.19)

- ประโยคที่ 178 Harpo, don't let Celie be the one bring in all the water. You \leftrightarrow a big boy now. Time for you to help out some. (P.20)
- ประโยคที่ 179 He say, Yeah. Us plan to marry.
Marry, I say. You \leftrightarrow not old enough to marry. (P.22)
- ประโยคที่ 180 Mr. _____, the man they say her boyfriend, catch up with her. She got Harpo by the hand. They both \leftrightarrow running and running. He grab hold of her shoulder, say, You can't quit me now. You \leftrightarrow mine. (P.28)
- ประโยคที่ 181 She let out her breath. I loves Harpo, she say. God knows I do. But I'll kill him dead before I let him beat me. Now if you want a dead son- in- law you just keep on advising him like you \leftrightarrow doing. (P.38)
- ประโยคที่ 182 Harpo and Sofia \leftrightarrow in the yard now, looking inside the wagon. They face grim. (P.41)
- ประโยคที่ 183 This here Shug Avery. Old friend of the family. Fix up the spare room. Then he look down at her, hold her in one arm, hold on to the rail with the other. Harpo on the other side , looking sad. Sofia and the children \leftrightarrow in the yard, watching.(P. 42)
- ประโยคที่ 184 Me and Sofia \leftrightarrow piercing another quilt together. I got bout five squares pieced, spread out on the table by my knee. My basket full of scraps on the floor. (P. 51)
- ประโยคที่ 185 Well, look like you \leftrightarrow the one to go.
Go where, ast Squeak.
Go see the warden. He your uncle. (P.81)
- ประโยคที่ 186 Now that I know Albert hiding Nettie's letters. I know exactly where they is. They \leftrightarrow in his trunk. (P.106)
- ประโยคที่ 187 When we said Africa he looked offended and tickled too. Niggers \leftrightarrow going to Africa, he said to his wife. Now I have seen everything. (P. 114)
- ประโยคที่ 188 Shug come over to where us \leftrightarrow talking. She take one look at my face and say Celie ! Then she turn to Mr. _____. Stop Albert, she say. Don't say no more. You \leftrightarrow just going to make it harder on yourself. (P.176)

- ประโยคที่ 189 She laugh. Let's us put a few advertisements in the paper, she say. And let's us raise your prices a hefty notch. And let's us just go ahead and give you this dining room for your factory and git you some more women in here to cut and sew, while you sit back and design. You $\leftarrow \rightarrow$ making your living, Celie, she say. Girl, you $\leftarrow \rightarrow$ on your way. (P.181)
- ประโยคที่ 190 Where they fighting ? Stanley Earl want to know.
They $\leftarrow \rightarrow$ in the service right here in Georgia, I say. But pretty soon they be bound for overseas. (P. 222)
- ประโยคที่ 191 Anybody can wear them, I said.
Men and women $\leftarrow \rightarrow$ not supposed to wear the same thing, he said. Men $\leftarrow \rightarrow$ sponse to wear the pants. (P. 230)
- การใช้ be แทนในตำแหน่งของ Verb be
- ประโยคที่ 192 He come home with a girl from round Gray. She **be** my age, but they married. He **be** on her all the time. (P.6)
- ประโยคที่ 193 I say Marry him, nettie, an try to have one good year out your life. After that, I know she **be** big. (P.7)
- ประโยคที่ 194 It took him the whole spring, from March to June, to make up his mind to take me. All I thought about was Nettie. How she could come to me if I marry him and he **be** so love stuck with her I could figure out a way for us to run away. (P.11)
- ประโยคที่ 195 That real pretty, I say, and help her mama drape a piece of cloth close to her face. She smile. Gonna make me an my girl some new dresses, she say. Her daddy **be** so proud. (P.14)
- ประโยคที่ 196 He beat me like he beat the children. Cept he don't never hardly beat them. He say, Celie, git the belt. The children **be** outside the room pecking through the cracks. It all I can do not to cry. I make msyelf wood. I say to myself, Celie, you a tree. That's how come I know trees fear man. (P.22)
- ประโยคที่ 197 Me and him out in the field all day. Us sweat, chopping and plowing. I'm roasted coffee bean color now. He black as the inside of a chimney. His eyes **be** sad and thoughtful. His face begin to look like a woman face. (P.27)

- ประโยคที่ 198 Everybody say how good I is to Mr. _____ children. I **be** good to them. But I don't feel nothing for them. (P.28)
- ประโยคที่ 199 She pretty, he tell me. Bright.
Smart ?
Naw. Bright skin. She smart too though, I think. Sometime us can git her away from her daddy.
I know right then the next thing I hear, she **be** big. (P.29)
- ประโยคที่ 200 Harpo bring her over to meet his daddy. Mr. _____ say he want to have a look at her. I see 'em coming way off the road.They **be** just marching, hand in hand, like going to war. (P.29)
- ประโยคที่ 201 Finally I have supper and go to bed. I git up in the morning it feel like they still sitting there. But Harpo **be** in the outside, Mr. _____ **be** shaving. (P.31)
- ประโยคที่ 202 The two children **be** making mud pies on the edge of the creek, they don't even look up. (P.36)
- ประโยคที่ 203 Well, sometime Mr. _____ git on me pretty hard. I have to talk to Old maker. But he my husband. I shrug my shoulders. This life soon **be** over, I say. Heaven last all ways. (P.39)
- ประโยคที่ 204 Mr. _____ **be** in the room with her all time of the night or day. He don't hold her hand though. She too evil for that. (P.43)
- ประโยคที่ 205 Pretty soon it **be** time for Shug to go. She sing every week-end now at Harpo's. He make right smart money off of her, and she make some too. (P.66)

1.6. ลักษณะทางไวยากรณ์อื่นๆ

- ประโยคที่ขาด ' (apostrophe) เมื่อต้องใช้ในความหมายเพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ
- ประโยคที่ 206 Dust git all up the ladies dress. (P.15)
- ประโยคที่ขาดคำบุพบท
- ประโยคที่ 207 Oh, she be seven her next birthday. (P.15)
- ประโยคที่ใช้คำแสดงความเป็นเจ้าของผิด
- ประโยคที่ 209 **They** hair ain's comb. They too nasty to touch. (P.19)

- ประโยคที่ 210 Young womens no good these days, he say. Got **they** legs open to every Tom, Dick and Harry. (P.30)
- ประโยคที่ 211 They love to feel they mouth work. (P.53)
- ประโยคที่ 212 All the men got **they** eyes glued to Shug’s bosom. (P.72)
- ประโยคที่ 213 Everybody make a lot of admiration over Tashi. People look at her and Adam’s scars like that’s **they** business. (P.244)

2. ลักษณะระบบเสียง

2.1. การสูญเสียของเสียง /-d/

- ประโยคที่ 214 She went to visit her sister doctor over Macon. Left me to see after the others. He never has a **kine** word to say to me. Just say You gonna do what your mammy wouldn’t. (P.3)
- ประโยคที่ 215 I keep hoping he **fine** somebody to marry. I see him looking at my little sister. She scared. But I say I’ll take care of you. With God help. (P.5)
- ประโยคที่ 216 It’s worse than that, I think. If I was buried, I wouldn’t have to work. But I just say, Never **mine**, never **mine**, long as I can spell G-O-D I got somebody along. (P.18)

2.2. การออกเสียง /-th/

- ประโยคที่ 217 Mr. _____ children all bright but they mean.They say Celie, I want **dis**. Celie, I want **dat**. Our Mama let us have it. (P.17)
- การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ th ลงท้าย
- ประโยคที่ 218 First she smile a little. Then she frown. Then she don’t look no special way at all. She just stick close to me. She tell me, Your skin. Your hair.Your **teefs**. He try to give her a compliment, she pass it on to me. After while I git to feeling pretty cute. (P.18)

2.3. การถ่ายเสียง

ประโยคที่ 219 When a woman marry she spose to keep a decent house and a clean family. Why, wasn't nothing to come here in the winter time and all these children have colds, they have **flue**, they have **dirrear**, they have **newmonya**, they have worms, they have the chill and fever. (P.19)

ประโยคที่ 220 Shug Avery is coming to town! She coming here with her **orkestra**. She going to sing in the Lucky Star out on Coalman. (P.24)

2.4 การสูญเสียเสียงพยางค์ต้น

เสียง be ในพยางค์ต้นของคำว่า between

ประโยคที่ 221 He pick up a rock and laid my head open. The blood runs all **tween** my breasts. (P.13)

ประโยคที่ 222 The trees **tween** the turn off to our road and the store is lit up with them.(P.24)

ประโยคที่ 223 When nettie's foot come down on the porch I almost die. I stand swaying **tween** Albert and Shug. (P.243)

เสียง a ในพยางค์ต้นของคำว่า about

ประโยคที่ 224 Just when I was **bout** to call out that I was coming in the yards, I heard something crashed. (P.36)

ประโยคที่ 225 And one time **bout** ten years ago, when I was a little girl, you gave me a quarter. (P.84)

ประโยคที่ 226 I tried to do something **bout** my children after u left me. (P.239)

เสียง a ในพยางค์ต้นของคำว่า around

ประโยคที่ 227 I walk **round** all day with the announcement burning a hole in my pocket. (P.24)

ประโยคที่ 228 Everybody in the village crowded **round** us. Coming out of little round huts with something that I thought was straw on top of them is really a kind of leaf that grows everywhere. (P.128)

ประโยคที่ 229 She got plenty grounds **round** the house and a launch of monuments and a fountain out front. (P.177)

เสียง be ในพยางค์ต้นของคำว่า beside

- ประโยคที่ 230 We got other customers **sides** you. (P.14)
เสียง th ในพยางค์ต้นของคำว่า them
- ประโยคที่ 231 I touch **'em**. (P.19)
- ประโยคที่ 232 I see **'em** coming way off up the road. (P.29)
- ประโยคที่ 233 Weeds come up on my land, I chop **'em** up. (P.50)
เสียง be ในพยางค์ต้นของคำว่า before และ behind
- ประโยคที่ 234 **Fore** I know anything I'm standing **hind** his chair with his razor open. (P.102)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวรวงคณา แซ่เจ็ง
วัน เดือน ปีเกิด	4 มิถุนายน 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร, พ.ศ. 2538 – 2541 อักษรศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ. 2542 – 2546 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรม เพื่อการสื่อสารและการพัฒนา) วิชาเอกการแปล
ที่อยู่	95/388 หมู่บ้านพันธ์ศักดิ์ ถ. บรมราชชนนี อรุณอมรินทร์ บางกอกน้อย กทม. 10700 โทร. 02-884-5646

Executive Summary

Translation is a device to communicate and express not only message, but also emotions, attitudes and feelings from an original text to a translated one. Especially in the translation of fiction, what is considered very important is for the translated fiction to retain the same ‘feeling’ as the authors of the original fiction tries to convey. The translators, thus, must be competent in diction as well.

1. Introduction

The process of translation many give rise to many problems. What makes the translation more complicated is to translate nonstandard language. Here, a translator must be able to understand the different grammar and pronunciation of the language in the original text. Moreover, the translator must possess bilingual competence and be able to find the equivalence in both languages. All these components are necessary for a good translation.

Still, there are often a few problems which most translators might encounter. The major problem is the language variety. Language variety indicates various kinds of language, which means one language can exist in many forms, for example, Standard English and Nonstandard English. This thesis is concerned with a study of the differences between Black English, accordingly considered nonstandard due to its different forms of grammar and phonetics system from Standard English. In addition, the researcher intends to figure out whether the nonstandard form of language using in the original text can be carried over to the target text or not.

This thesis, entitled “A Study of Black English in “*The Color Purple*” and its Translation Strategies” is a context analysis research with two aims:

1. To collect and characterize the characteristics of Black English
2. To analyze and investigate the techniques of translating Black English into the target language

The data of the study have been obtained from “*The Color Purple*”, the Pulitzer Prize and The American Book Award winner of 1983, written by the famous female African-American author, Alice Walker. Its translated version is “เลือดสีม่วง”, translated by Akkaramunee Wanprapai, a columnist at Image Magazine. In order to carry out the aims of this study, research has been conducted in two areas. Firstly, research has been done to explore and characterize the Black English characteristics in the original novel. Secondly, researcher has investigated the methods of translating nonstandard language and determined if there’s any equivalence in the translated version.

2. Findings

With intention and aims to study the characteristics of Black English and the techniques used in translating nonstandard language, the researcher selected “*The Color Purple*” because of its outstanding nonstandard language features and its underlying simplicity. Accordingly, the findings of the research are presented as follows :

2.1. Characteristics of Black English

According to the study of researches and paper works conducted about Black English, the researcher has discovered that Black English has been termed as a nonstandard English, because of its different characteristics from Standard English. For instance, the double negative sentence or the omission of some consonants, etc. In this thesis, the researcher has categorized the characteristics of Black English found in the original novel, “*The Color Purple*”, into two levels which are grammatical level and pronunciation level. For the grammatical level, there are six characteristics as follows:

1) Disagreement of subject and predicate.

Apparently, there often appears a disagreement between subject and verb in Black English. Standard English varieties mark grammatical agreement between the subject and predicate in the present tense. For example, the third person singular (he, she, it or the specific names of person, object or place), must have an –s

at the end of the verb. (e. g. Helen **writes** a report.) In contrast, the third person singular in Black English rarely appears with an –s at the end of the verb. This rule has been applied as well with the first person singular (I, You), the first person plural (We) or the third person plural (They). In Black English the verbs used with those subjects often appear with an –S at the end, for example, **They runs** to the playground. Moreover, the researcher has found that in Black English the agreement in a number of irregular and frequently used verbs such as is & are and was & were and has & have are not always made.

Example 1

Original text: Sofia **think** too much of herself anyway, he say. She need to be taken down a peg.(P.34)

Target text: นอกจากนั้นะ โซเฟียยังคิดถึงเรื่องตัวเองมากเกินไป เขาพูด เธอต้องการเปลี่ยนแปลง (น.37)

Example 2

Original text: Lord, I **wants** to go so bad. Not to dance. Not to drink. Not to play card. Not even to hear Shug Avery sing. I just be thankful to lay eyes on her.(P.25)

Target text: พระเจ้า ฉันอยากจะไปเหลือเกิน ไม่ใช่ไปเพื่อเดินรำ ไม่ใช่ไปเพื่อดื่ม ไม่ใช่เพื่อเล่นไพ่ ไม่ใช่แม้แต่เพื่อฟังซัค เอเวอรี่ร้องเพลง ฉันจะรู้สึกขอบคุณมาก หากจะได้เห็นเธอกับตา (น.27)

The above example shows the disagreement of subject and predicate which is one of Black English characteristics found in the context analysis of “*The Color Purple*”. Anyhow, in the target texts, the translator only keeps the correct meaning, but none of this Black English characteristics retained.

2) Negative expression in sentences

Standard English has two ways of making negation in sentences. Firstly, adding ‘not’ at the end of auxiliary verbs or after ‘do’ in case there has others predicates. Another way is adding the negative phrases, such as never, nothing or no

one into the sentences. In Black English data obtained from the novel, there are a few ways of marking negation. Black English uses ‘ain’t’ to negate the verb in a sentence and compared to Standard English, ‘ain’t’ is equal with ‘haven’t’.

Example 3

Original text: She say it too soon, Fonso, I **ain’t** well. Finally he leave her alone.
(P.3)

Target text: แม่บอกว่ามันเร็วเกินไป แม่ยังไม่สบาย ในที่สุดเขาก็ปล่อยแม่ไว้คนเดียว(น.1)

As the example above showed, Black English also allows negation to be marked in double or multiple negation.

Example 4

Original text: I **don’t** want **none** of your damn food, she say. Just gimme a cup of coffee and hand me my cigarettes.(P.46)

Target text: ฉันไม่อยากกินอาหารบ้างของคุณหรอก ชอบอกเอากาแฟมาถ้วยกับส่งนูหรีมาให้
ฉันก็พอ (น.52)

From the example 4, there are double negation in the original text. But in both example 3 and 4, the target text has not been translated by using any special Thai to retain the nonstandard characteristics of Black English as in the original text.

1.3.Tense of Verb

Standard English divides the tense of verb into 3 tenses; past, present and future. Each tense may be conveyed by the surrounding discourse with the help of an adverb, for example, ‘yesterday’, ‘next week’, or ‘at this moment’ or changing forms of the predicate. In Black English found in the novel “*The Color Purple*”, there are two tenses of verb usage which are the past tense and future tense.

Example 5

Original text: I was in town sitting on the wagon while Mr. _____ was in the dry good store. I

seen my baby girl.I **knowed** it was her. (P.14)

Target text: ฉันอยู่ในเมืองโดยนั่งอยู่ในรถม้าระหว่างที่นาย..... อยู่ในร้านขายเหล้า ฉันเห็น
เด็กหญิงตัวเล็กของฉัน ฉันรู้แน่ๆว่าเป็นแก (น.13)

The example above indicates the past tense remark in the wrong form of predicate changing in Black English where the predicate ‘know’ has been shifted to the wrong form of its past. The standard form would be ‘knew’. Like others examples, in the translated version, the translator did not retain the characteristics of nonstandard language. Therefore, the researcher strongly suggests the method of using the wrong form of word clustering; instead of translating ‘knowed’ into “รู้”, the translator can translate it into “รู้”. This way will enable some equivalence to appear in the translated version.

Example 6

Original text: Where yall **gon** stay ?

They got a big place, he say. When us marry I’ll be just like one of the family.

(P.29)

Target text: พวกเขาจะไปอยู่ที่ไหน

พวกเขาที่มีพื้นที่ใหญ่ เขาบอก พอเราแต่งงานกัน ผมก็จะเป็นเหมือนคนในครอบครัวนั้น (น.31-32)

Future tense in Black English is sometimes marked by **gon** as in the example 6. Again, the translator keeps using nonstandard Thai in the translated version by translating the word ‘gon’ and retaining the ‘sense’ of future tense by adding จะ (will) in front of the predicate ไป (go). According to Thai grammar, to mark the future tense we can use an adverbial phrases or add จะ in front of the predicate. In this case, the researcher has determined that the translated version might be able to retain its nonstandard characteristics if the translator used a stretched pronunciation. Instead of using จะ which sounds like standard language, use ๑๓ to make the ‘sense’ of the word sound less official.

1.4) Objective pronoun used as the subject of sentences

Another characteristic of Black English is the objective pronoun used as the subject of a sentence. In Standard English, the usage and meaning of a pronoun is determined by its position in a sentence. For example, the pronoun ‘I’ must be put at the beginning of a sentence as its position will correctly explain that ‘I’ is the subject of the sentence. In the same way, ‘me’ is the pronoun which conveys the meaning of

object in the sentence. But in Black English found in the context analysis, there is often incorrect use of pronoun.

Example 7

Original text: Oh, Nettie, **us** have a house ! A house big enough for us and our children, for

your husband and Shug. Now you can come home cause you have a home to come to ! (P.208)

Target text: โอ้โฮ เน็ตตี้ เรามีบ้านแล้ว บ้านหลังหนึ่งใหญ่พอสำหรับเราและลูกๆของเรา พอสำหรับสามีของเธอสำหรับชัค ตอนนี้เธอกลับบ้านได้เพราะเธอมีบ้านให้กลับมาหาแล้ว (น.264-265)

The example above shows an incorrect use of pronoun in the original text. The pronoun ‘us’ should have appeared as the object in the sentence because of its form. Therefore, the correct pronoun form of this sentence should be ‘we’ in the position of ‘us’. In Thai grammar, the forms of pronoun, subjective or objective, are all the same. Thus, this can cause problems for the translator. In the translated version, the translator chose to convey the meaning in standard language. In fact, there is a way to make the language sound more nonstandard by using the technique of wrong pronunciation in word combination. If the translator used “เดา” instead of pronouncing correctly like “เรา”, the sense of ‘nonstandard’ language will make the translation look more equivalent.

1.5) Omission of verb be and the usage of ‘be’

Standard English uses the conjugated verb be in a number of situations. But in Black English, this verb is often omitted. The omission, according to Labov’s idea, has been made whenever the verb be in Standard English was subsided. The frequency of the omission has been shown to depend on various factors. Here is an example:

Example 8

Original text: Harpo tell me all his love business now. His mind \leftrightarrow on Sofia
Butler day and
night. (P.29)

Target text: เดียวนี้ฮาร์โปจะเล่าเรื่องความรักทั้งหมดให้ฉันฟัง ใจของเขาอยู่กับโซเฟีย บัท
เลอร์ตลอดทั้งวันทั้งคืน(น.21)

From the above example, the omission of the verb be depends on its position in the sentence. According to this example, when the position of verb be is before the preposition, the verb be can be omitted. Besides this factor, the omission of the verb be can occur when its position is before adjectives, nouns, verbs with the -ing or -in, etc.

Moreover, the researcher has found that ‘be’ in Black English is used to indicate an action or situation happening in present time. And the position of ‘be’ was placed in the same factors of the verb be omission. For example:

Example 9

Original text: Mr. _____ **be** in the room with her all time of the night or day. He don’t hold
her hand though. She \leftrightarrow too evil for that. (P.43)

Target text: นาย..... อยู่ในห้องกับเธอตลอดเวลาไม่ว่าจะกลางคืนหรือกลางวัน แต่เขาไม่ได้
จับมือเธอหรือ เธอชั่วร้ายเกินไปสำหรับการนี้ (น.48)

In example 9, ‘be’ was placed before the preposition. And ‘be’ does indicate the present tense of the situation. The verb be is missing before the adverb ‘too’ in this sentence as well.

The translation of this sentence can not show the usage or the omission of the verb be and “be”. There is some nonequivalence between Thai and English in this case because in Thai, the only translation of verb be is อยู่. And it is not necessary to use verb be before adjective in Thai(e. g. เธอสวย = She beautiful). Therefore, the translator cannot retain this characteristic of Black English. Instead, the translator chose to translate it by using Standard Thai.

1.6) Others grammatical features

Besides all those characteristics mentioned above, there are still a few grammatical figures of Black English discovered in the research as followings:

Example 10: The absence of apostrophe usage in the sentence

Original text: Dust git all up the ladies dress. (P.15)

Target text: ผู้หญิงจับติดตามเสื้อผ้าของสุภาพสตรีพวกนั้น (น.15)

Normally, Standard English indicates the possessive case by using a ' or a so called apostrophe. This marker can be followed by –s in the case of indicating the third person singular as the owner of the object. If the object has more than one owner, the following –s is omitted. In addition, Standard English also has possessive adjectives which can be used in a sentences to indicate the meaning of possession. However, in Black English has no remark about using possessive adjective. The apostrophe has been omitted in the Black English sentence. Therefore, to obtain the correct meaning it is necessary to look at the surrounding context.

In Thai, possession in a sentence is usually indicated by using the word “ของ”. There are no other markers. Thus, the translator has translated into Standard Thai, using “ของ” to interpret the possessive sense in a sentence. As a result, the translator only succeeds in conveying the correct meaning, but not in expressing the pattern of nonstandard language.

Other Black English speech structures found in the research are shown by the following examples:

Example 11: The absence of preposition usage

Original text: Oh, she be seven her next birthday. (P.15)

Target text: อ้อ วันเกิดคราวหน้าก็ครบเจ็ดขวบพอดี (น.15)

In this example, the missing preposition in the sentence is ‘on’ which in Standard English should have been placed before the possessive pronoun ‘her’. Black English somehow appears to have missed of preposition usage.

In the translated version of this sentence, the translator did not keep the structure of the English sentence. The translator adjusted the structure of the Thai sentence by switching the translation of ‘next birthday’ to be the subject of the

sentence, followed by the translation of ‘she be seven’. That structure adjustment made it unnecessary to translate the missing preposition.

Example 12: The incorrect use of personal pronouns

Original text: **They** hair ain’t comb. They too nasty to touch. (P.19)

Target text: ผมก็ไม่ได้หวี เด็กพวกนี้สกปรกจนแตะไม่ได้เลยละ (น.15)

The example above shows another language feature of Black English found in the research. The incorrect use of personal pronouns in “*The Color Purple*”. Frequently, in Black English, ‘their’ is used incorrectly. As in this example, ‘they’ is not the correct pronoun to be placed in this position. The correct one which should have been used instead is ‘their’ which conveys the ‘possessive’ sense.

In the translated version, the translator solves this problem by not translating incorrect pronoun usage. Still, the translated version does express the correct meaning of the original text.

In addition to a study of Black English grammatical characteristics, research into phonetics system was also undertaken. Sometimes Black English and Standard English pronunciation are obviously different.

The result of the study of Black English in phonetics system are stated as follows:

2.1 The loss of phonemes /-d/

Systematically, a final phoneme /-d/ in Black English is more likely to be reduced. As the example below:

Example: 13

Original text: She went to visit her sister doctor over Macon. Left me to see after the others.

He never has a **kine** word to say to me. Just say You gonna do what your mammy wouldn’t. (P.3)

Target text: แม่ไปหาหมอน้องสาวของแม่แถบมาคอน ที่นั่นให้ดูคนอื่นเขาไม่เคยพูดจ๋า

กับฉันเลย ไปได้แต่พูดว่า แกต้องทำในสิ่งที่แม่แกทำไม่ได้(น.1)

In Black English, the phoneme /-d/ in the final of the word is derived if it is not part of the past tense –ed. The pronunciation of the word will be ended with the sound depending on the consonant that comes before ‘d’. In this example, the key word is ‘kine’ which is deleted from ‘kind’ according to the context. Therefore, the pronunciation of ‘kind’ in Black English will end up with ‘n’ sound.

The translation does not retain this characteristic. The translator, thus, chose to retain the correct meaning instead.

2.2. The phoneme /-th/

Phonetic systems of the phoneme /-th/ in Black English has a few ways to be pronounced depending on its position in the sentence. The example below showed how the th is pronounced when its position is at the beginning of a word.

Example: 14

Original text: Mr. _____ children all bright but they mean. They say Celie, I want **dis**. Celie, I want **dat**. Our Mama let us have it. (P.17)

Target text: ลูกๆของนาย.....ฉลาดทุกคน แต่นิสัยไม่ดี พวกเขาจะพูดว่าเซลียฉันจะเอาไอ้นี้ เซลียฉันจะเอาไอ้ฉัน แม่ของเราขอมองให้เลย (น.17)

At the beginning of a word, the phoneme /-th/ was usually pronounced as a ‘voiced’ sound (ð). In Black English is regularly pronounced as ‘d’ so ‘this’ and ‘that’ in this example are pronounced as ‘dis’ and ‘dat’.

At the end of a word, the phoneme /-th /is often pronounced as ‘f’ sound in Black English as the following example:

Example: 15

Original text: First she smile a little. Then she frown. Then she don’t look no special way at all. She just stick close to me. She tell me, Your skin. Your hair. Your **teefs**. He try to give her a compliment, she pass it on to me. (P.18)

Target text: ตอนแรกนี่ตี้อึมนิดๆ ต่อมาเธอก็ขมวดคิ้ว หลังจากนั้นก็ได้แสดงท่าทางอะไรเป็นพิเศออกมมาเลย นี่ตี้อึมนิดๆ แต่ตามฉันคิดแจ เธอล้อเขาให้ฟัง ผิวของเธอ ผมของเธอ ฟันของเธอ เขาพยายามที่จะยกยอปอปิ่นเธอ นี่ตี้อึมนิดๆ ส่งต่อมาให้ฉัน (น.18)

The phoneme /-th/ in Black English can be pronounced differently depending on its position in a word.

In the translated version of this sentence, the translator did not retain this characteristic of Black English. Only the correct meaning was translated. Anyhow, the researcher has found a way to translate the sentence in example 15 that retains its nonstandard characteristic of the incorrect word cluster. Instead of translating ‘teefs’ into Standard Thai “ฟัน”, it can be translated as “ลัน” , in accordance with the existence of this word in some Thai dialects.

2.3. Transliteration

Another phonetics system found in the research is to pronounce the word according to how it spells, as the followings:

Example: 16

Original text: Shug Avery is coming to town! She coming here with her **orkestra**. She going to sing in the Lucky Star out on Coalman. (P.24)

Target text: ซัก เอเวอรี่เข้าเมืองมาแล้ว เธอมาพร้อมกับวงดนตรีของเธอ เธอจะมาร้องเพลงที่บาร์ลัคกี้ สตาร์บนถนนโคลแมน (น.26)

The word ‘orkestra’ in this example is transliterated as the way it would be pronounced in Black English. But in the translated version, the translator translates ‘orkestra’ into the Standard Thai vocabulary “วงดนตรี” which does not indicate this characteristic of Black English. However, there is a way to make the Thai translated version equivalent to the original text by omitting word combination from “วงดนตรี” to “วงดนตรี” which skips the pronunciation of the ‘ร’ sound.

2.4. The loss of syllable pronunciation

Besides the mentioned phonetics system, there is the loss of syllable pronunciation (e.g. between omitted to tween ; around omitted to round ; them omitted to ‘em; about omitted to bout; behind omitted to hind; before omitted to fore, etc.)found in the research.

Example: 16

Original text: He pick up a rock and laid my head open. The blood runs all **tween** my breasts. (P.13)

Translated text: เขาทิ่มหินขึ้นมาที่อกหนึ่ง แล้วปาโดนหัวฉันแตก เลือดไหลลงมาถึงหว่างอก (น.12)

In the example 16, the first syllable is omitted, so instead of pronouncing the word ‘between’ as in Standard English, it is pronounced ‘tween’ as in Black English.

3. Translation Strategies and the Solution

Every language in the world has been shaped by many factors, for example, sex; age; origin; ethnology; and social class of people. Accordingly, it is important to consider these influences, in order to produce a good translation.

From a study of the translated version of “*The Color Purple*”, the researcher has found that it is almost impossible to translate and retain the characteristics of Black English. For the most part, the translation was conducted by using Standard Thai, which in some ways is not able to make readers aware of the specific language features used in the original novel. The main obstacle is that there has no equivalence of these characteristics in Thai language. Also, Black English has its own pattern of language features to which is difficult to find the equivalence in others languages.

Still, there are some solutions under the frame of nonstandard Thai features which the researcher believes can make the translation more equivalent with to the original. These solutions are :

3.1) The use of the word cluster between “ร” (-r sound) and “ล” (-l sound). In nonstandard Thai the word combination of “ร” and “ล” can be switched or pronounced incorrectly. For example, the word “โรงเรียน” (RONG RIAN) which

means ‘school’ can be made into nonstandard by using the “ล” sound which gives “โลงเลี่ยน” (LONG LIAN).

3.2) The use of the word cluster of กว-, ขว-, คว- : Some Thai words with these combination features can be made into nonstandard Thai or dialect by replacement of the initial consonant cluster of “ฟ” sound or “ฝ” sound. For example, the word “ควัน” (kwan) which means ‘smoke’ can be made into nonstandard Thai by using the “ฟ” sound, which will be “ฟัน” (FUN with stretching tone). In this example, “ฟัน” also means ‘teeth’ depending on the context. In this case, “ฟัน” was just used as a means to make the language nonstandard.

The solutions proposed are mainly aimed to make the language nonstandard. Still, the researcher believes that these solutions can be another way useful tool used by a translator in solving translation problems.

For those interested in pursuing translation studies arising out of this research, the following is suggested:

1. An analysis of short stories or novels which are outstanding in the use of Black English. Aiming to study in details components such as terms of address or different use of Black English between the genders and study how it reflects the social class or social status of users.

2. An analysis of others ethnic translations, in order to study about the grammatical system of each language, including translation strategies. For example, Scottish-English or Singlish.